

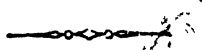
ಕೆಂಪಕಂಠಿಕಜಿಲ್ಲೆ

1618
10,445

ವಿಜಯ

ఆంధ్ర రంగిక జీవితము.

[ప్రథమద్వితీయభాగములు.]

ఇది

నిడమర్తి వేంకటనరసింహారావుచే

ఆంధ్రీకరింపబడియె.

రెండవూర్పు 1000 ప్రతులు.

వలూరు,

రామా ముద్రాక్షరశాల.

1919.

వెల 0.9-0.

This book is most respectfully

DEDICATED

TO

The Rev. C. W. A. Clarke, M. A.

Late Principal of the 'Noble College',

MASULIPATAM

in token of gratitude

for the education received

with his help

BY

THE AUTHOR

ప్రీతి క.

ఈపుస్తకము టామస్-కెంపిస్ అను క్రయస్తవముషి కొన్ని వందల సంవత్సరముల క్రిందట ప్రాచీ భాషయందు రచియించిరి. పిదప ఆగ్రంథము ఆంగ్లేయ భాషలోనికి భాషాంతరము చేయబడియె. ఇప్పుడది ఆంగ్లేయ భాషనుండి ఆంధ్రభాషలో వ్రాయబడినది. ఈ ఆంగ్లేయగ్రంథము నాచిన్న తనమునందు క్రీస్తు ప్రభువునందు భక్తి నాహృదయమున నుదయించుచుండిన కాలమున అదృష్టవశాత్తు నాచేతజెక్కెను. దానిననుదినము పఠించుటచేత నాలో క్రీస్తునందలి భక్తియును క్రీస్తుదాసుడను కావలయునను నిశ్చయమును నెలకొని వృద్ధి పొందెను. తదారభ్య ఈపుస్తకము ఆంధ్రభాషయందు వ్రాయవలయునని పలుమారుకొరితినిగాని యెటులనో ఆయుద్దేశము సఫలముకాకయే కాలముజరిగిపోయెను. ఈపుస్తకమునందలి యుపదేశము రుచిచూచిన మ. రా. శ్రీ నిడమర్తి వెంకట నరసింహారావుగారు దీని భాషాంతరీకరించి తనస్వంతద్రవ్యము న్యయము చేసి దీనిప్రచురించి నాకొక ప్రతియియ్యగా చదివీ యీనాటికి నాకోరిక యీ డేరగదాయని సంతృప్తుడనైతిని. ఈ భాషాంతరమునందు అల్పదోషములున్నను గ్రంథములోని రసము చెడకుండ నులభ్యకైలిని నరసింహారావుగారు తాబూని నపని నెరవేర్చినందుకు సంతోషించుచున్నాను. క్రయస్తవ కోటిలో చేరనివారైనను భక్తియనుభవముగలవారు ఈపుస్తకమును ఆశోచించుచున్నారని విని యానందించుచున్నాను. ఇది క్రయస్తవ జనులలో భక్తినై రాగ్యము లభివృద్ధిచేయ జాలిన పుస్తకముగనుక క్రయస్తవకోటియును నరసింహారావుగారి యెడల కృతజ్ఞతై యుండవలసియున్నారు.

బె జ వా డ . }
డిసెంబరు 1919 సం॥

ధన్మ వాడ అనంతం.

ఆంధ్రరంగిక జీవితము

ప్రథమ భాగము.

—

క్రీస్తుశనుసరణ, ప్రహళికవిషయ నిరసనము.

“నన్ను మెంబడించువారు చీకటిలో నడవరు” అని ప్రభువు చెప్పెను. క్రీస్తు చెప్పిన యీమాటలను బట్టి మనస్సు యొక్క గుడ్డితనమును తొలగించు కొన దలచి నప్పుడును తెలివి తేటలతో నడుచుకొన గోరినప్పుడును ఆయన పావన జీవితమును పరిశుద్ధ ప్రవర్తనను మనము అనుసరించవలెను. ఏసుక్రీస్తుయొక్క పవిత్ర జీవితమును జక్కగా హృదయమున అలవరుచుకొనుటయే మనమిప్పుడు చేయవలసియున్న ముఖ్య కార్యము. యోగులు జ్ఞానులు మొదలయిన వారందరు బోధించిన బోధనలకన్న ఆయన బోధనలు మిగుల వన్నె కెక్కియున్నవి. జ్ఞానము గలవారందరు దానియందు దాగియున్న దివ్యప్రసాదమును గనిపెట్టుచుండిరి. అనేకులు క్రీస్తుయొక్క సువార్తలను తరుచుగా వినుచున్నను వాటిని అనుభవమునకు దెచ్చుకొన లేక పోవుచుండిరి. ఎందుచేతననగా క్రీస్తుయొక్క

జ్ఞాన తేజస్సు వారు కలిగియుండలేదు. క్రీస్తు చెప్పిన మాటలు చక్కగా మనస్సుననాటి వాటియర్థమును పూర్తిగా తెలిసికొనినవారు క్రీస్తుజీవితముతో తమ జీవితములు అన్యోన్యమై యుండుటకు గట్టిగా ప్రయత్నింపవలెను. అణకువను విడిచి మూర్తిత్రయసిద్ధాంతమును ద్వేషించినప్పుడు ఆసిద్ధాంతమును గూర్చి వాదించిన నేమిలాభము? గొప్ప సంగతులను మాటాడి నంతమాత్రముచేత అవిమనుష్యునకు పాపనర్త్యమును గలిగింప నేరవు. యోగ్యమైన జీవితము మాత్రమే మనుష్యుని దేవుని యనుగ్రహమునకు పాత్రునిగా జేయుచున్నది.

వేదము నంతటిని పూర్తిగా జదివినను శాస్త్రధర్మము లన్నిటిని తెలిసికున్నను దేవునిప్రేమింప లేనప్పుడును ఆయన యనుగ్రహమును బొందలేనప్పుడును ఏమి ప్రయోజనము? న్యర్థము వ్యర్థము సమస్తమూ వ్యర్థమే. ఆ తెలిసి కొనిన తెలివి అంతయు నిష్ప్రయోజనమైనది. దేవుని ప్రేమించుటయు సేవించుటయు ఈ రెండు సంగతులు మాత్రమే మనుష్యునకు లాభకరమైనవి. తక్కిన వన్నియు లాభములేనివి. దేవుని రాజ్యమును సమీపించుటకు నీవీప్రపంచకమునంతయు తిరస్కరింప నేర్చుకొనుటయే గొప్పజ్ఞానము. నాశన స్వభావముగల ధనమునపేక్షించి దానిని సంపాదించు బ్రయత్నించుట లాభము లేనిసంగతి. ఆత్మనుబాధించెడి తుచ్ఛములైన శరీరభాగముల నపేక్షించి వాటినిమిత్రము పాటుపడుట సైతము లాభములేని సంగతే. ముందు తా ననుభవింపజూయెడి సంగతిని ఎంతమాత్రము పాటించక ప్రస్తుత

జీవితముకొరకు పాటుపడుటకూడ లాభములేని సంగతే. తన జీవితకాలమును చక్కగా వినియోగింపక పాడుచేసికొనుచూ, చాలాకాలము బ్రతికియుండ గోరుట కూడా లాభములేని సంగతే. శాశ్వతమైన ఆనందము కొరకు ఎంత మాత్రము ప్రయత్నింపక అశాశ్వత పదార్థముల ప్రేమించుట నైతము లాభములేని సంగతే. “చూచుటచేత కన్ను తృప్తి పొంద కున్నది. వినుటచేత చెవికి తృప్తి కలుగుటలేదు.” అను సామెతను జ్ఞప్తికిదెచ్చుకొనుము. కనుక నీకనులకు గనుపించు చున్నవస్తువుల నుండి నీమనస్సును మరలించుకొని యీ కనులకు గనిపించని గొప్ప విషయములను అపేక్షింప బ్రయత్నింపుము. నీయింద్రియ సంబంధములైన కోరికలను పెంబడిచితివేని సీహృదయమును మైలపరచుకొని దేవుని యనుగ్రహమునకు దూరమవుదువు.

రెండు ప్రకరణము.

తనకు గలిగిన తెలివికి గర్వింపక అణకువగలిగియుండుట.

మనుష్యులందరు స్వాభావికముగా జ్ఞానము సాపాదించుకొనుటకు కోరుచున్నారు. దేవునియెడల భయము లేనప్పుడు ఆజ్ఞానమేమిలాభము? తన అత్తనుపేక్షించి శాస్త్రాభ్యాసము చేయుచున్న గర్వితుడైన పండితుని కంటె దేవుని సేవించెడి పాలముదున్నుకొనుచున్న కాపువాడు మిగుల ఉత్తముడు. తన్ను తాను చక్కగా తెలిసికొనినవాడు తన

దృష్టికి తాను నీచుడుగా గనిపించుచుండును. కనుక అతడు మనుష్యులుచేయు స్తుతులకు ఇష్టపడడు. తాన ధర్మముల చేయక, ప్రపంచక సంగతులన్నిటిని నేను తెలిసికొనియున్నను, నేనుచేయుచున్న కార్యములను బట్టి నన్ను విచారించుచున్న దేవుని ముందర నాకవి ఏమిలాభము? జ్ఞానముకొరకు నీవు కలిగియున్న పేరాసను విడిచిపెట్టుము. అందువలన నీ మనస్సు భ్రమజెందఁటకును కలవరపడుటకును కారణమగును. పండితులు తమ పాండిత్యమును తెలివితేటలను లోకమునకు వెల్లడిచేసి పేరుపొందవలెనని కోరుచున్నారు. తెలిసికొన్నను ఆత్మకు లాభములేనిసంగతు లనేకములు గలవు. తానురక్షణ పొంతగిన సంగతులను విడిచిపెట్టి తనకులాభములేని సంగతులను దెలిసికొన ప్రయత్నించెడివాడు పరమమూర్ఖుడు. ఎన్ని చదువులు చదివినను, ఎన్ని మాటలు నేర్చినను అవి యేమియు ఆత్మకు తృప్తిగలిగింపనేరవు. ఉత్తమమైన పాపన జీవితముమాత్రమే మనస్సునకు శాంతి గలిగింప గలిగినది. పరిశుద్ధమైన అతరంగము దేవునియందు గొప్పనమ్మకమును గలిగించుచుండును. సీజ్ఞాన మతిశయించిన కొలదిని, సీజీవితము మరింత పరిశుద్ధమై సర్మలముగా ప్రకాశింపనియడల నీవు దేవుని వలన మరింత గాఢముగా విచారింపబడుదువు. కనుక నీవు గొప్ప తెలివి గలవాడవనిన్ని చాలా సంగతుల దెలిసికొంటివనిన్ని ఎంచి మనస్సునందు గర్వింపకుము. కనుక నీవు కలిగియున్న తెలివిని నీకు మరింత యణకుపను గలిగించి నిన్ను జాగ్రత్తగా నడిపింపనిమ్ము. నీవు చాలాసంగతులను దెలిసియున్నట్లు భా

వించుచున్న యెడల ఇంకను నీకు దెలియని సంగతు లనేకము లున్నవని తెలిసికొనుము. నీకునీవే బుద్ధిమంతుడవని భావింప కుము. నీ కేమీ తెలియదని ఒప్పుకొనుము. నీ కన్నను జేవునిసంగతులను ఎక్కువగా తెలిసికొనినవారు చాలామంది యుండగా అందరికంటెను నీకెక్కువ తెలుసునని నీవేల గర్విం చెదవు ? నీకేదియైనా లాభకరమైన సంగతి యొకటి తెలిసిన యెడల అది నీకు తెలియనట్టును అది యొక గొప్ప సంగతి కానట్టును ఎంచుకొనుము. మన మనస్సును మనము చక్కగా విచారించుకొని మన మందరికంటెను కడపటగా నున్నట్టు తెలిసికొనుటయే మనము తెలిసికోతగిన గొప్పసంగతి. అందరి కంటెను తాను అధిమాధముడని యోచింప గలుగుటయే గొప్ప జ్ఞానము. తన కేమీ తెలియదనియు, ఏసంగతిలోను తాను గొప్పవాడుకాడనియు యితరులే తనకన్న గొప్పవారనియు గ్రహింపగలుగుట పరిపూర్ణత్వమునకు గురుతని తెలిసి కొనుము. బహిరంగముగా పాపకార్యముల జేయుచున్న వారిని నీకంటితో నీవు స్వయముగా జూడ గలిగినప్పుడు కూడా వారికంటె నీవు మంచివాడవని యోచింపకుము. ఎందుచేతననగా ఇప్పుడు నీవు కలిగియున్న నిర్మలస్వభావమును ఎంతకాలము నీవు కలిగియుండగలవో నీవెరుగవు. ఎందుచేత ననగా మనుష్యస్వభావము చెడ్డది. నీకన్న చెడ్డవారెవ్వ రును లేరని తెలిసికొనుము.

మూ డ వ ప్ర క ర ణ ము .

సత్యోపదేశము.

—

సత్యము గతించు చున్న మాటల చేతను అక్షరముల చేతనుగాక, నిజముగా దావంతట అదియెవని? బోధపడు చున్నదో అతడుమాత్రమే నిజముగా ధన్యుడు. వస్తుస్వ భావమును మనము చక్కగా పరిశీలించి కనిపెట్ట లేకపోవుటచే యభిప్రాయములును భావములును మనలను మోసము చేయుచున్నవి. చీకటిలో దాగియున్న సంగతులను ఎంతకాలము విచారించినను మనకుదెలియునా? తెలియని సంగతుల నొంతతెచ్చించినను ఏమిలాభము. అట్టిసంగతులను మనము తెలిసికొనక విడిచిపెట్టినందుకు విచారణ దినమున మనము తిరస్కరింపబడము. మనకు లాభకరములైనట్టియు అవసరము లైనట్టియు సంగతులను తెలిసికొనక యుజ్జేయించుటయు లాభము లేని యపాయకరములైన సంగతులను అదేపనిగా మనకుదోచినట్లై యోచించుటయు వ్యర్థములని గ్రహింపుము. మనము కన్నులున్నను చూడలేము. నిష్ప్రయోజనములైన తర్కవాదములయందు మనమేల ప్రవేశింప వలయును? ఎవనికి శాశ్వతమైన దైవవచనము వినిపించుచున్నదో ఆమనుష్యుడు పనికిమాలిన యనేక వాదములనుండి కాపాడబడుచుండును. ఆమాటనుండియే సర్వము బయలు పడుచున్నది. సర్వము ఆయననే నూచించు చున్నది. సర్వమునకు ఆయనే మూలకారణము. ఆయన మనతో మొట్టాడు చున్నాడు. మనకు

బోధించుచున్నది ఆయనే. ఆయన లేనిదే మనము దేనినిదెలిసి
కొనలేము. ఏసంగతిని సరిగా ఆలోచింపలేము. ఎవడు ఈ
సంగతిని కనిపెట్టి సర్వకార్యముల యందును ఆయననే నిదా
నించి యోచించు చుండునో ఎవడు సర్వవస్తువులను ఆయన
యందు కనిపెట్టుచుండునో ఆతడు మాత్రమే చిత్తశాంతి నొంది
దేవునియందు విశ్రమింపగలిగి యుండును.

ఓ సత్యస్వరూపుడా! శాశ్వతమైన ప్రేమయందు నన్ను
నీతో ఏకీభావము నొందిపుము. పెక్కు చదువులు చదువు
టయు పెక్కు సంగతులు వినుటయు నాకు విసుగుపట్టించు
చున్నవి. నేనపేక్షింప దగిన సంగతులన్నియు నీయందు
నున్నవి. బోధకులందరు నోరెత్తకుండురు గాక! ఈ ప్రపంచ
కము యొక్క యావత్తు విశ్రాంతియు నీ స్వరూపమునందే
ప్రకాశించు చుండును గాక! నీప్రమాత్రమే నాకుపదేశింతువు
గాత!

మనస్సు చలింపక నిర్మలత్వ మతిశయించిన కొలదిని
మనఃస్వరూపుడా గొప్పసంగతులను సులభముగా యోచింప శక్తి
గలిగి యుండును. ఎందు చేత ననగా వానిమనస్సు దేవుని
జ్ఞాన తేజస్సుతో పూరింపబడి ప్రకాశించు చుండును. నిష్క
పటమైన స్థిరచిత్తుడు అనేక కార్యముల చేయవలసియున్నను
కలత నొందనేరడు. దేవునిమీద ప్రేమచేత అతడాకార్యముల
చేయుచున్నను స్వలాభము నపేక్షింప కుండుటచే అతడు
మనస్సునందు నెమ్మది కలిగి యుండును. నీ మనస్సున పెరిగి
యున్న అఘోరుబద్ధమైన మోహముగాక నిన్ను బాధించుచున్న

శత్రువు వేరొకటి కలదా ? భక్తిగల మంచి మనుష్యుడు
 తాను బహిరంగముగా నెరవేర్చ వలసి యున్న విధులను
 మనస్సునందు ఏర్పరుచుకొనును. ఆవిధుల నెరవేర్చు నప్పుడు
 దుర్భావములను దురాలోచనలను గలిగియుండదు. సహేత్కర
 మైన ఆలోచనతో తాను చేయవలసి యున్న కార్యములన్ని
 టిని క్రమముగా చేయుచుండును. తన్నుతానుజయింప బూనిన
 బుద్ధిమంతునికంటె యెక్కువ పోరాటమును గలిగి యున్న
 మహా శూరుడెవ్వడు ? మన మనస్సును మనము జయించి
 దానిని ఒకనాటికన్న ఒకనాడు క్రమక్రమముగా స్వాధీన
 పరుచుకొని యోగ్యమైన మార్గమున యభివృద్ధి జేసుకొను
 టయే మనము చేయవలసియున్న మొదటి కార్యము. ఈ
 ప్రపంచక సంబంధమైన పరిపూర్ణత్వ మంతయు కొంత అసం
 పూర్తితో గూడి యున్నది. కనుక మనమెంత తెలిసికొన్నను
 మనజ్ఞానమునకు కొంతకొంత కలిగియున్నది. గాఢమైన శాస్త్ర
 జ్ఞానము కంటె నిన్నునీవు తెలిసి కొనుచున్న స్వల్పజ్ఞానము
 నిశ్చయముగా దేవుని దగ్గరకు నిన్ను దీసుకు వెళ్ళగలదు.
 అయినను జ్ఞానము దాని నిజస్వభావమును బట్టి యోచించు
 నపుడును అందుమూలమున మనము తెలిసికొనుచున్న సంగ
 తులను బట్టి యోచించి నప్పుడును అది నిందింప తగనిది.
 ఎందుచేతననగా అదిమంచిది. దేవునిచే నియమింప బడినది.
 అయితే యోగ్యమైన జీవితము, పరిశుద్ధమైన మనస్సు, దాని
 కంటె మిక్కిలి మంచివి. అనేకులు యోగ్యముగా జీవింప
 నేర్చుకొనుట కంటె జ్ఞానమును సంపాదించుటకు ఎక్కువగా

శ్రమపడు చున్నారు. అందుచేతవారు తప్పు త్రోవనుబడి తమ శ్రమకు దగిన ఫలమును అనుభవింపలేక పోవు చున్నారు. వారు సంగతులను తెలిసికొనుటకు ప్రశ్నలవేయ గలిగినట్లు దుర్మార్గమును పెరికివైచుటకును సన్మార్గమును నిలవ బెట్టుటకును వారు ప్రయత్నింప గలిగినయెడల లోకములో ఇప్పుడు కనపడుచున్న బాధలును కష్టములును ఉండకపోవును. మతమునందు సైతము ఇన్ని లోపములు కనిపించకపోవును. తీర్పుదినము సమీపించినప్పుడు దేవుడు మనముచదివిన చదువులనుబట్టి యోచింపడు. మనము చేసియున్న పనులనుబట్టి మాత్రమే మనల విచారించుచు. మనము చెప్పినమాటలయొక్క మంచి తనమునుబట్టి విచారింపడు. మనము జీవించిన జీవితముయొక్క యోగ్యతనుబట్టి మనల ఆలోచించును. ఇంతకుముందు నీవెరిగియున్న పండితులును ధనవంతులును బలవంతులును ఇప్పుడేమైరి? వారలందరు గతించిరి. వారిస్థానములను ఇతరు లాక్రమించుకొనిరి. వారలను ఎవరును ఇప్పుడు తలుచుకొను చుండుటలేదు. వారు జీవించియున్నప్పుడు వారి గొప్పతనము వెయ్యినోళ్ళతో బాగడబడియుండెను. వారినిప్పుడు చెప్పుకొనువా రెవ్వరూలేరు. ఈ ప్రపంచక వైభవము ఎంతశీఘ్రముగా గతించుచున్నది! వారిజీవితములు వారి జ్ఞానముతో ఏకీభవించియున్నయెడల వారి చదువులును శాస్త్రజ్ఞానమును కొంతవరకు లాభముగానుండును. దేవుని సేవింపక విద్యాధికులు ఎందరు గర్వముచే నశించుచుండిరి. ఎందుచేతననగా వారందరికంటెను దీనులై యుండుట

కంటే గొప్పవారుగా నుండుటకు మిగులకోరుచుండిరి. కనుక వారు తమ ఆలోచనయందు వ్యర్థులైరి. దానధర్మములయందు అధికుడైనవాడు నిజముగా గొప్పవాడు తనదృష్టికి తాను కొద్ది వాడుగా గనిపించు చున్నవాడు గొప్పవాడు గొప్ప పదవులయొక్క గౌరవముల నాశింపనివాడు నిజముగా అందరికంటెను గొప్పవాడు. క్రీస్తును సంపాదించుకొనుటకు శరీర భోగములను ప్రపంచక సంగతులను మట్టియుండవలె నన హియించుకొని విడిచిపెట్ట గలిగినవాడు నిజముగాజ్ఞానవంతుడు.

నాలుగవ ప్రకరణము.

కార్యాచరణ వివేచనము.

—o—o—o—

వినిన వెంటనే యేసంగతిని విశ్వసింప గూడదు. దానిని దేవునిసంబంధమును బట్టి సావకాశమున జాగ్రత్తగా విచారింపవలెను. అయ్యో! మనమనస్సు ఎంతబలహీన మైనది! మంచిమాటకంటే చెడ్డమాటను సులభముగా నమ్ముచున్నాము. మనము వినిన చెడ్డసంగతిని వెంటనే అందరికి తెలియజేయుచున్నాము. సావనత్వమున అభివృద్ధి చెందిన బుద్ధిమంతులు తామేసంగతిని విన్నను దానిని సులభముగా నమ్మరు. ఎందుచేతననగా నరునిస్వభావము మిగుల దుర్బలమైనదనియు అంగుచే అదిచెడుగు చేయుటకు కోరుచుండుననియు వారెరుగుదురు. మనుష్యులు తానాడినమాట తప్పిపోవుచుండుటకు

గూడ ఇదే కారణము. కార్యముచేయునపుడు తొందరపడకుండుట జ్ఞానవంతుని లక్షణము. తనకుకలిగిన దురభిప్రాయమును విడిచిపెట్టక అదేపనిగా మూర్ఖముగా పట్టుపట్టియుండుట అవివేకి లక్షణము. తాను వినినప్రతిసంగతిని నమ్మకపోవుటయు నమ్మిన ప్రతిసంగతిని వెంటనే యితరులకు వెల్లడింపకుండుటయు బుద్ధిమంతుని యందుండవలసిన యుత్తమ లక్షణములని తెలిసికొనుము. నీకుగలిగిన ఉపాయములను ఆలోచనలను నీవు వెంబడించుటకంటె నీకన్న బాగుగా దెలిసిన బుద్ధిమంతుల యభిప్రాయములను ఆలోచనలను అంగీకరింపుము. దేవుని యభిప్రాయమును బట్టి పావనజీవితము మనుష్యుని జ్ఞానవంతునిగా జేయుటయేగాక, మంచియనుభవమును సైతము కలిగించును. మనుష్యుడు తనకుతాను విధేయుడై యున్నకొలదిని దేవునికి మరింత పరమ విధేయుడై యుండును.

అట్టి మనుష్యుడు మాత్రమే తెలివికలవాడై అధికమైన చిత్తవిశ్రాంతి ననుభవింప గలిగియుండును.

అ యి ద వ ప్ర క ర ణ ము.

వేదపఠనము.

సత్యమును గ్రహించుటకు వేదమును జదువవలయును. అంతేకాని అందు వ్రాయబడిన మాటలయొక్క అందమును

గ్రహించుటకు గాదు. ఎవనివలన వేదము వ్రాయబడినదో ఆమహానుభావుని జ్ఞానసహాయమును బొంది భక్తితో దానిని జదువ వలెను. దానిని వాదము నిమిత్తము జదువరాదు. లాభము నిమిత్తమే దానిని చదువవలెను. మనము చదివెడి గ్రంథములు సులభములై భక్తినిగలిగింప దగినవిగా నుండ వలెను. మనము వాటిని చదువునప్పుడు గ్రంథకర్తల పాండిత్యమును పాటింపక సత్యమును తెలిసికొనుటకు మాత్రమే ప్రయత్నింప వలెను. వాటిని వ్రాసినవారిని తెలిసికొన ప్రయత్నింప నవసరములేదు. అంద్రావాయబడిన సంగతులను మాత్రము చక్కగావిచారించి తెలిసికొనుము. మనుష్యులుగతించిరి. దైవనిర్మితములైన అందలిసత్యములు మాత్రము శాశ్వతముగా బ్రకాశించుచున్నవి. మనుష్యుల తారతమ్యమును పాటింపకయే దేవుడు మన కనేకవిధముల బోధించుచున్నాడు. మనము సులభముగా చదివి తెలిసికోవలసిన భాగములను వాదించుటకును తర్కించుటకును అపేక్షించి చదివినప్పుడు అనేకసంశయములు బయలుదేరి మనలచదువ నియ్యక అడ్డుపెట్టుచుండును. నీవు నిజముగా లాభమును పొందగోరినయెడల విశ్వాసముతో నిష్కపటముగా చదువుము. నీపాండిత్యము వెల్లడించుకొనుటకు ఎన్నడును చదువకుము. నీసంశయముల నడిగి తెలిసికొనుటకు నీవెన్నడు వెనుకదియకుము. మహాత్ములు చెప్పుచున్నదానిని మానముతో నాలకింపుము. పెద్దలుచెప్పిన సంగతులయందు అపనమ్మకమును గలిగియుండకుము. వారు కారణములేనిదే అట్టి సంగతులను అచట నుదహరించియుండరు.

ఆ ర వ ప్ర క ర ణ ము .

అనివార్యమైనమోహము.

—o—o—o—

మనుష్యుడేవస్తువునైనను అణచిపెట్టలేని కోరికతో ఆశించినయెడల చిత్తశాంతిని పోగొట్టుకొనును. ఆశపాలకులును గర్వపోతులును ఎన్నడు మనస్సునందు నెమ్మదిగలిగియుండరు. గర్వములేనివారును, దీనులును ఎల్లప్పుడు చిత్తశాంతిని గలిగియుందురు. తనమనస్సును పూర్తిగా చుపుకోలేనివారు తుచ్ఛములైన అల్పనుఖములవలన ఆకర్షింపబడుచుందురు. తనమనస్సునందు బలము లేనివారును శరీరాభిమానమును పూర్తిగా విడిచిపెట్టలేనివారును ప్రపంచక సంగతులయందు అనురాగముగలవారును ప్రపంచకకోరికలనుండి మనస్సును మరలించుకొననేరక మిగుల బాధపడుచుండును. అట్టి వారాకోరికలను విడిచిపెట్టవలసినదైనప్పుడు మిగుల విచారపడుటయేగాక ఎవరైనవారిని మందలించినప్పుడు వారికి పట్టరాని కోపముగలుగును. ఎవరైనతనకోరికల మెబడించినయెడల వానియాత్మ పాపముచే దుఃఖింపవలసియుండును. ఎందుచేతననగా వాడాకోరికలకు చిక్కియున్నందున వాడు పొంద నపేక్షించుచున్న చిత్తశాంతిని వానిమనస్సు అనుభవింప లేకపోవుచున్నది. నిజమైన చిత్తవిశ్రాంతి మన కోరికలను మొదలంట నణచిపెట్టుటవలనగలుగుచున్నది. మనస్సునందు కోరికలుపుట్టుచున్నంత వరకు ఎన్నడు చిత్తవిశ్రాంతిగలుగదు. కనుక శరీరాభిమానమును విడిచిపెట్టలేని వానికిని ప్రపంచక సంగతులయందు ఆసక్తిగల వానికిని

చిత్తవిశ్రాంతి యొన్నడు దొరకదు. ఆత్మజీవితమునజీవింపనేర్చిన భక్తులకుమాత్రమే అది లభించుచున్నది.

ఏ డ వ ప్ర క ర ణ ము .

స్వాభిమానవిసర్జనము, దురాశాపరిత్యాగము.

నరులనుగాని శరీరమును ధరించిన యితర జీవులనుగాని నమ్మియుండుట లాభములేదు. ప్రభువైన ఏనునిమిత్తము నీవితరులను సేవింపవలసి యున్నందుకును లోక దృష్టికి దీనునివలె కనిపించుచున్నందుకును నీవు సిగ్గుపడకుము. నీస్వశక్తిమీద నెంతమాత్రము ఆధారపడియుండక నీనమ్మకమునంతయు దేవునిమీదనే నిల్పుము. నీవు చేయవలసియున్నదానిని నీవు చేయగలిగినంతవరకు చక్కగాచేయుము. దేవుడు నీమంచిప్రయత్నములకనుకూలించి నీకు ఖోడుపడును. నీతెలివిని నీవెంతమాత్రము నమ్మకుము. ఇతర శరీరులయొక్క ప్రజ్ఞనుపైతము విశ్వసింపకుము. దేవుని అనుగ్రహమును మాత్రమేనమ్మియుండుము. ఆయన దీనులను రక్షించుటకును గర్వముగలవారిని అణగదొక్కుటకును సమర్థుడు. నీవుధనముగలిగియున్నను అందుకు సంతోషింపకుము. నీవు స్నేహితుల గలిగియున్నను ఆనందింపకుము. వీటివలన కొంతవరకు నీబలమతిశయింపవచ్చును. కాని ఈసర్వమును నీకు దయచేయుచున్న దేవుని అనుగ్రహమునకు మాత్రమే నీవు సంశోషించుచుండుము. నీవు అన్నిటికన్నను ముఖ్యముగా ఆయననే కోరుకొనుము. నీవు అందమైన

వాడవని గర్వింపకుము. రోగములు నీలందమును పాడుచేసి
 నీరూపమునకు వికృతమునుగలిగింప గలవు. స్వాభావికముగా
 నీయందు కనిపించుచున్న ప్రజ్ఞను దలచుకొని ఉప్పొంగకుము.
 అందువలన మనకు సర్వశక్తులను స్వతస్సిద్ధముగాదయ చేసియు
 న్న సర్వేశ్వరుని యనుగ్రహమునకు నీవు దూరముగా నుండ
 వలసియుండువు. ఇతరులకంటె నీవు గొప్పవాడవని అనుకోకు
 ము. మనశ్శునిమనస్సునందున్న దానిని కనిపెట్టిచూచుచున్న
 దేవుని దృష్టికి నీవందరి కంటెను తక్కువవాడవుగా కనిపించ
 వచ్చును. నీవు చక్కగా నడుచుకొనుచున్నావని గర్వింపకుము.
 దేవుని విచారణమనుష్యుల విచారణకు పేరుగానుండును. మను
 ష్యులకు ఉల్లాసకరమైన సంగతులు దేవునికి అగ్రహకారణము
 లై యుండవచ్చును. ఏదైనా కొంచెము మంచిసంగతి నీయొద్ద
 నున్నట్టు నీవు తలచితివేని అంతకన్న యెక్కువమంచి సంగతి
 యితరులవద్దికూడా ఉన్నదని యోచింపుము. అందువలన నీయ
 ణకువను నీవు చక్కగాకాపాడుకొనగలవు. అందరికంటెను నీవు
 తక్కువ వాడవని యోచించుటచే నీకు నష్టమెంతమాత్రము
 లేదు. ఒకనికంటె నీవెక్కువవాడవని తలచుటచేతనే నీకు హాని
 గలుగుచున్నది. దీనులహృదయమెప్పుడును తెంపులేక నెమ్మది
 గలిగియుండును. గర్వితలమనస్సు కామ క్రోధాదులచే ఏడ
 తెగక కలత చెందుచుండును.

ఎ ని మి ద వ ప్ర క రణ ము .

అమిత పరిచయ విసర్జనము.

~*~

నీహృదయ మెవరికిని తెరచిచూపకుము. దైవభీతి కలిగిన పుణ్య పురుషులకు మాత్రమే నీస్థితిగతులను వివరింపుము. చిన్న వారితోను జారత్వము గలవారి తోను విశేషముగా సంభాషింపకుము. భాగ్యాధికారముగల గొప్పవారి యొద్దకు తరుచు వెళ్ళకుము. ధనవంతుల సమీపించి వారిని ముఖస్తుతులు చేయకుము. యోగ్యులతోను భక్తులతోను నిష్కపటులతోను దీనులతోను స్నేహముచేయ బ్రయత్నింపుము. నీమనస్సును ప్రకాశింపజేయ గలిగిన మంచిసంగతులను వారితో సంభాషించు చుండుము. ఏస్త్రీతోను ఎక్కువ పరిచయముగలిగి యుండకుము. కాని యోగ్యమైన స్త్రీలను దేవుని సేవింప ప్రేరేపింపుము. మనుష్యుల పరిచయమును విడిచిపెట్టి దేవునితోను దేవదూతలతోను పరిచయము గలిగియుండుము. దానధర్మములు అందరియెడల చేయవచ్చును. స్నేహమందరితోను చేయకూడదు. ఒకానొక సమయమున మనమెరుగని మనుష్యుడు మంచి వాడుకను గలిగి యుండ వచ్చును. కాని అతడు మనల సమీపించినపుడు వానిలోపములు కొన్ని మనకు గనిపించి వానియెడల మనకసహ్యము గలుగవచ్చును. కొన్ని సమయముల యందుమనము ఇతరులతో స్నేహము చేయుట వలన వారినిసంతోషపెట్టగల మని తలుచుచుము. కాని వారు మనతో స్నేహము చేసిన తరువాత మనయందు కొన్ని దోష

ములు వారికి గనిపించి వారు మనల నసహ్యించుకొనుట తట
సింపవచ్చును.

తొమ్మిదవ ప్రకరణము.

వినయము విధేయత.

—

నీకు నీవు స్వాతంత్ర్యము వై యుండుటకంటె యితరులకు
లోబడియుండుట లాభకరము. ఇతరులను తాను లోబర్చుచు
కొనుటకంటె ఇతరులకు లొంగియుండుట శ్రేయము. అనేకులు
యిష్టము లేకనే అవసరమును బట్టి యితరులకు లోబడు
చుండిరి. కాని వారి మనస్సునకు నెప్పిగలిగి నప్పుడు అది
వారికి బాధకరముగా నుండి మొరబెట్టుదురు. అందువలనవారి
మనస్సులకు కొంచెమైనను స్వాతంత్ర్యము గలుగు చుండ
లేదు. దేవునియందలి ప్రేమచే వారు తమమనస్సులను బుద్ధి
పూర్వకముగా దేవునికి వశపరచిననే తప్ప వారు మనస్సు
యొక్క స్వాతంత్ర్యమును ఎన్నడు పొందనేరరు. నీవెక్కడికి
బరుగెత్తినను నీకు చిత్తశాంతి గలుగదు. నీకు నియామకుడై
యున్న ప్రభువుయొక్క పరిపాలనకు వినయ విధేయతలతో
నీవు లోబడినపుడు మాత్రము నీవు చిత్తవిశ్రాంతిని పొంద
గలుగుదువు. ఒకచోటు విడిచి మరియొకచోటును చేరదలచిన
వారనేకులు తప్పత్రోవలపడి చెడిపోయిరి. మనుష్యులందరు
తమ యభిప్రాయముల ప్రకారము నడుచుకొను చుందురు.
తమకిష్టమైన పనుల జేయుదురు. తమ మనస్సుకలసిన వా

యభిప్రాయములను తమ స్వంత యభిప్రాయముల కన్న ఎక్కువ యిష్టముతో ఆమోదించుచున్నారు. కావున దేవుడు మనతో నున్నయెడల మన అభిప్రాయములను విడిచి ఆయన యభిప్రాయములనే చిత్తశాంతి కొరకు మనము ఎక్కువ యిష్టముతో పాటించు చుందుము. అన్నిసంగతులను పూర్తిగా నెరిగిన బుద్ధిమంతు డెవడు? కనుక నీయభిప్రాయములయందు ఎక్కువ నమ్మకమును గలిగి యుండకుము. ఇతరులు చెప్పినసంగతులను ఎక్కువ ఇష్టముతో వినుచుండుము. నీయభిప్రాయములే నీకు మంచివిగా కనిపించుచున్నయెడల దేవుని నిమిత్తము వాటినివిడిచిపెట్టి ఇతరుల అభిప్రాయములను వెంబడింపుము. అందువలన నీ యాత్మను ఎక్కువగా అభివృద్ధి చేసికొన్నవాడవగుదువు. ఇతరులకు తాను ఆలోచన చెప్పటకంటె ఇతరులఆలోచనను తాను వినుటయే తేమకరమని తరుచునేను పెద్దల వలన వినుచుంటిని అందరి అభిప్రాయములు మంచివిగా నుండవచ్చును. అట్టిసంగతిలో తగినంత కారణమున్నప్పుడు కూడా ఇతరుల అభిప్రాయములకును ఆలోచనలకును ఇష్టపడకుండుట మూర్ఖత్వమునకును గర్వమునకును గురుతని తెలిసికొనుము.

ప ది య వ ప్ర క ర ణ ము .

అధిక ప్రసంగవిసర్జనము.

ప్రపంచక వ్యాపారములచే తీరిక లేక బాధపడుచున్న జనసమూహమును వీలయినంత వరకు విడిచిపెట్టి దూరముగా

తొలగుము. మనమెంత నిష్కపటముగా మాట్లాడుచున్నను ప్రపంచక సంగతులు మనలను అభ్యంతర పెట్టుచుండును. ఏల యనగా అందుచే గర్వముగలిగి వెంటనే పాడగుచుము. నేను ఎవరిని మాట్లాడక తరుచు మానముతో నొంటరిగా నుండకోరెదను. మన ఆత్మకు బాధకలుగువరకు విడిచిపెట్టి యూరకుండక తరుచు మనమితరులతో మాటలాడుచు యిష్టముతో సంభాషణలలో ప్రవేశించు చుండుము. కష్టసుఖముల నొకరితో నొకరు చెప్పుకొని సంతోషించుటకును, అనేక ఆలోచనలతో విసికియున్న మనస్సునకు విశ్రాంతి గలిగించుకొనుటకు మనము తరుచుగా నొకరితో నొకరము సంభాషించుచుండుము. కావున మనకిష్టమైన సంగతులను గూర్చికాని, మన కపేక్షగలిగిన వస్తువులను గూర్చి గాని, లేక మనకు విచారకరముగానున్న సంగతులను గూర్చి కాని, మనము తరుచు మాట్లాడుకొనుచుండుము. అయ్యో! ఇది ఎంత అవివేకము. యీ పైయుపశేమనముల వలన మనకేమి లాభము! ఇందు వలన మన అంతరంగమునకు గొప్పనష్టము కలుగుచున్నది. దేవుని వలన మనకు గలిగెడి ఉపశేమనమునకు కూడా ఇది భంగమే. కావున మనము సోమరితనము చే లాభములేని ప్రసంగములయందు ప్రవేశించి కాలమును వ్యర్థముగా పాడుచేయకుండుటకు దేవుని ప్రార్థించు చుండుట మిగుల క్షేమకరము. మాట్లాడుట అవసరమని తోచినప్పుడు నీయాత్మ జీవముతో ప్రకాశింప దగిన సంగతులను మాత్రమే మాట్లాడుచుండుము. నీయాత్మాభివృద్ధిని పాటింపక చెడుపద్ధతి నను

రించి నీయిష్టమువచ్చినట్లు మాట్లాడితివేని అజాగ్రత సంభాషణలలో ప్రవేశింప వలసి యుండును. ఆత్మ విషయముల యందు ఒకరితో నొకరు తరుచు సంభాషించుట వలన పాప పత్వమునందు ఎక్కువగా అభివృద్ధి చెందుచుందురు. ఇందు చేతనే ఒకటే మనస్సు గలిగిన వారందరు దేవునియందేకమై యుండుటకు కారణము.

ప ది నె కొ ం డ వ ప్ర క ర ణ ము .

చిత్తవిశ్రాంతి దేవుని యనుగ్రహమునందభివృద్ధి చెందుట.

మనకు సంబంధించని యితరుల మాటలలోను వ్యాపారములలోను మనము జోక్యము కలుగచేసికొనియెడల కావలసినంత చిత్తశాంతిని కలిగియుండుము. ఇతరుల వ్యాపారములలో ప్రవేశించువాడు చాలాకాలము ఏలాగున నెమ్మదిగలిగి యుండకలడు? తనబాగు తానుచూచుకొనక పని కట్టుకొని యితరుల వ్యాపారములలో ప్రవేశింప బోవువాడు చిత్తశాంతిని ఎట్లు కలిగియుండ గలడు? కవటమెరుగని అమాయక జనులు నిజముగా అదృష్టవంతులు. ఎందుచేత ననగా వారు విస్తారముగా చిత్తశాంతిని అనుభవించు చుందురు. మహాత్ములందరు గొప్ప ఆలోచన పరులై యుండుటకును పరిపూర్ణులై యుండుటకును కారణమేమి? వారు ప్రపంచక సంబంధములైన కోరికల నన్నిటిని పూర్తిగా నశింపు డేమి కొనిరి. అందుచేవారు తమ మనస్సుయొక్క అంతర్వమునో

జేవుని గట్టిగా నంటిపట్టుకొని యుండిరి. కావున వారు ఆత్మ విషయములను చక్కగా యోచింప గలిగి యుండిరి. మన మనస్సు కోరికలతో నిండియుండుటచే అశాశ్వతమైన పదార్థములను ఎక్కువగా నపేక్షించు చున్నాము. మనయందు నున్న ఒక దోషము నైనను పోగొట్టుకొన లేక పోవుచున్నాము. మనము దినదినము అభివృద్ధి జెందుటకు ప్రయత్నింప లేకపోవుచున్నాము. కనుక మనము అన్ని సంగతుల యందును మూఢులమైయున్నాము. ప్రపంచక విషయములను మనమెంతమాత్రము అంటక మనమనస్సును మనముపూర్తిగా చంపుకొన్న యెడల పరలోక విషయమును చవిచూడ గలుగుదుము. అప్పుడు మాత్రమే మనము పరలోకమునుగూర్చి యోచింపలేగిన యనుభవమును గలిగియుందుము. పరలోకమునుగూర్చి మనల దెలిసికోనియ్యక అడ్డుకొనుచున్న సంగతి యొకటి కలదు. అది మన కోరికలను మోహమును విడిచి పెట్టలేకపోవుట. మనకు ముందు మహాత్ములు నడిచిన మార్గమును మనము ప్రవేశింపలేక పోవుచున్నాము. మనహృదయ శుద్ధిని పరీక్షించుటకు ఏదైన స్వల్పకష్టము తటస్థించిన యెడల మనము దానికి నిలువనేరక మరుష్యుల ఉపశమనమునకు శరణువొచ్చుచున్నాము. మనము కూడా ధైర్యవాతులవలె ఆపరీక్షలయందు నిలువప్రయత్నించిన యెడల పరలోకము నుండి మనప్రభువు యొక్క సహాయమును పొందగలము. మనము జయించుటకు శోధనల నేర్పరచిన సర్వేశ్వరుడు తన అనుగ్రహమును నమ్మి వాటిని జయింప ప్రయత్నించిన వారికి

తోడుపడుటకు సిద్ధముగా నున్నాడు. మతము నందలి యభివృద్ధి వైఠాచారముల యాదు మాత్రమే కనిపించు చున్న యెడల మన ఆత్మ జీవితము త్వరలో ముగియును. మనము చెట్టును పూర్తిగా చంపదలచి నపుడు దానిని వేళ్ళతో మొదటికి నరుకవలెను. అట్లనే కోరికలను పూర్తిగా నశింపు చేయుటకు మనస్సును మొదలంట చంపవలయును. అప్పుడు మాత్రమే మనకు తగినంత మనశ్శాంతి గలుగు చుండును. మనము సంవత్సరమునకు ఒక చెడుగుణమును పెరికివైచినను పరిపూర్ణమైన జీవితమునందు ఎక్కువగా నభివృద్ధి చెందిన వారమగుదుము. ఇందుకు వ్యతిరేకముగా మనము మతములో ప్రవేశించినప్పుడు ప్రారంభములో మనయంగునున్న ఆవేశమును పరిశుద్ధత్వమును ఇప్పుడుక్రమక్రమముగా తగ్గిపోవుచున్నవి. మనము చాలా కాలమునుండి మతములో ప్రవేశించి యున్నను ప్రారంభములో మనము కలిగియున్న యోగ్యతలు కొంచెమైనను వృద్ధిపొందక క్షీణించు చున్నవి. ఎవరైనను ప్రారంభములో కలిగియున్న మతావేశములో కొంచెమైనను ఇప్పుడు కలిగి యున్న యెడల అదియొక గొప్పయోగ్యతగా యోచింప వలసియున్నది. ప్రారంభములో మన యెడల మనము కొంచెము కఠినముగా నున్నయెడల మనము అన్ని పనులను సులభముగాను సంతోషముగాను చేయగలుగుదుము. మనము అలవాటు పడియున్న దురభ్యాసములను విడిచిపెట్టుట కష్టముగా నుండును. మనము మన యిష్టమునకు వ్యతిరేకముగా నడుచుట అంతకంటె యెక్కువ కష్టముగా

నుండును. సులభమైన స్వల్పసంగతులలో నిన్ను నీవుజయించు కోలేనియెడల కఠినములైన గొప్పసంగతుల యందు నిన్ను నీవెప్పుడు జయించుకోగలవు? చెడుతలంపు మనస్సున పుట్టుచున్నపుడే అణచి పెట్టుము. గురభ్యాసములను దుర్గుణములను విడిచిపెట్టుము. లేనియెడల అవి క్రమక్రమముగా అతిశయించి నిన్ను గట్టిగా బంధించును. నీవుదేనిని చేయుటవలన ఎక్కువ చిత్తశాంతిని పొందగలుగుదువో ఇతరుల కది ఔమకరముగా నుండునో దానిని నీవు తెలిసికోగలిగినయెడల ఆత్మ జీవితమునం దెక్కువగా అభివృద్ధి చెందుచున్నట్లు నేను యోచించెదను.

ప న్నె ం డ వ ప్ర క ర ణ ము .

కష్టములవలన లాభములు.

కొన్ని సమయములయందు మనకు బాధలును కష్టములును తటస్థించుచున్నవి. అట్లు మనకవి తటస్థించుట ఔమకరమే. అందువలన మనశక్తి మనకు బోధపడి మనకీలోకము స్థిరముగానట్లును, మనమీ ప్రపంచక పదార్థముల నాశింప కూడనట్లును మనము తెలిసికొనగలుగుదుము. మనముచక్కగా నడుచుకొనుచున్నప్పుడు కూడ కొన్ని సంగతులలో బాధల ననుభవింపవలసివచ్చును. అవమానములను తిరస్కారములను భరింప నలసియుండుము. అయినను అవి మనకు మంచివే. అందువలన మనకు అణకువపట్టుబడి గర్వము నుండి మనల మనము కాపాడుకొనగలుగుదుము. మనము మనుష్యులవలన అప

మానింపబడినప్పుడును తిరస్కరింపబడినప్పుడును మనస్సు దేవునివంకకు మరలుటకు నపేక్షించుచుండును. కనుక మనుష్యుడు నరుల యుపశమనమును ఎంతమాత్రము అపేక్షింపక దేవునియందుమాత్రమే పూర్తిగావిశ్రమింపగలుగును యోగ్యమైన మనుష్యుడు తనకు బాధకలిగినప్పుడును పరీక్షింపబడుచున్నప్పుడును దురాలోచనలతో ముట్టడింపబడినప్పుడును దేవుని యవసరమును కనిపెట్ట గలిగియుండును. అట్టిసమయములయందాయన అనుగ్రహముతప్ప వానికి వేరుగతియేదియు లేదు. అతడు అనుభవించుచున్న దాస్యితికి మిగుల పరితాపపడి తన్ను రక్షింపవలసినదని దేవుని ప్రార్థించుచుండును. ఇంతే కాక వానికష్టము లతిశయించినప్పుడు ఈప్రపంచకములో బ్రతుకుట వానికి వినుగుగానుండి పరలోకమున క్రీస్తుతోనివ సింపుటకు మరణముకొరకు నిరీక్షించుచుండును. పరిపూర్ణమైన రక్షణమును సంపూర్ణమైన చిత్తశాంతిని యీలోకములో ఎవరును బొందలేరని ఆతడు నిశ్చయముగా చెలిసికోగలిగియుండును.

ప ద మూ డ వ ప్ర క ర ణ ము .

మనోవికార (శోధన) నిరోధము.

మనమీ లోకమాన బ్రతికియున్నంతవరకు కలతలను శోధనలను అనుభవింపక మానము. యోబువ్రాసినప్రకారము “ఈభూమిమీద నరునిజీవితము శోధనలతోగూడిన జీవితమై

యున్నది" (అపవాది) సైతాను ఎవరిని మ్రింగుదునాయని నిద్రలేక యెల్లప్పుడు తిరుగుచున్నాడు. కావున ప్రతివాడును వానిని కనిపెట్టి శోధనలు తటస్థించినప్పుడు వానివలన మోసపోక, జాగ్రత్తగానుండుటకు సర్వేశ్వరుని యెల్లప్పుడు ప్రార్థించుచుండవలెను. కొన్ని సమయములయందైనను ఈశోధనలచే ముట్టడింపబడని పరిశుద్ధహృదయములంతగా గనిపించవు. మన మైనను ఈశోధనలను బూర్తిగా తప్పించుకొలేకపోవుచున్నాము. శోధనలు స్వాభావికముగా మనకు బాధకరములైయున్నను నిజముగా అవి మనకు లాభకరములై యున్నవి. ఏలయనగా వాటివలన మనుష్యునకు వినయము పావనత్వము పట్టుబడుటయేగాక చక్కని తెలివితేటలు సైతముగలుగుచున్నవి. మహాత్ములందరు అనేకములైన శోధనలను కలతలను గడిచి వాటివలన గొప్పలాభమును బొందిరి. శోధనలను అనుభవించలేనివారు చెడిపోయిరి. శోధనలు, కష్టములు లేని నిర్మలమైన ప్రదేశమేదియులేదు. భూమిమీద బ్రతికియున్నంతవరకు శోధనలనుండి పూర్తిగా తప్పించుకొన్న మనుష్యుడెవ్వడు కనిపించడు. మనభ్రష్టుస్వభావముయొక్క వారసత్వమునుబట్టి ఈశోధనలన్నీ మనమనస్సులోనే పుట్టుచున్నవి. ఒకశోధన గతించిన వెంటనే మరియొక శోధన సంభవించుచున్నది. కనుక మన యెల్లప్పుడు ఏదోఒకటి అనుభవించవలసియున్నాము. ఎందుచేతననగా మనము సౌఖ్యమైన స్థితినుండి తొలగితిమి. అనేకులు ఈశోధనలను తప్పించుకొని పారిపోవుటకు ప్రయత్నించుచుండిరి. కాని వారాలాగుచేయుటచేత మరింత గట్టిగా వాటిలో

చిక్కుకొనుచుండిరి. వాటిని తప్పించుకొనుటకు పారిపోవుట తగిన సాధనముగాదు. ఓర్పు, సహనము, నిజమైన అడకువ యీమూడును అందుకు తగిన సాధనములు. వీటిమూలమున మన శత్రువులకంటెను మనమెక్కువ బలముగలవార మగుదుము. తన్ను శోధించుచున్న వస్తువులను విడిచి దూరముగా పారిపోవుటవలన వాని మనస్సున కది గొప్పలాభమును కలిగింపనేరదు. ఇంత మాత్రముచేత చెడుగు చేయగోరుచున్న మనస్సుయొక్క యుద్రేకము అణచిపెట్టబడనేరదు. ఇందువలన మనము తగినంత అభివృద్ధి నొందినవారముకాము. మనము ఆశోధనలనుండి దూరముగా పారిపోయినను అవి మరల తిరిగి వచ్చి మన మనస్సును పూర్వముకన్న ఎక్కువ సత్తువతో మరింత బాధించుచుండును. చాలాకాలము వాటిని భరించుట చేతను ఓరిమిచేతను దేవునియనుగ్రహమువలన వాటిని పూర్ణముగా జయింపగలము. అంతేకానితొందరపడినంత మాత్రము చేతవాటిని పూర్ణముగా జయింపలేము. నీవుశోధింపబడుచున్న సమయములందు చక్కని యుపదేశముల గ్రహింపుము. ఇతరులెవరైన శోధింపబడుచున్నప్పుడు వారిని నీవు అసహ్యించుకొనకుము. నీవు ఉపశాంతిని బొందినట్లు వారికిగూడా ఉపశాంతిని గలిగింపుము. ఈచెడుగు పరిశోధనలు ఆరంభములో మనస్సు నిలకడ లేకపోవుటచేతను దేవునియందు నమ్మకము లేక పోవుటచేతను సంభవించుచున్నవి. చుక్కానిలేనిపడవ కెరటములచేత ముందు వెనుకలకు కొట్టబడుచుండును. ఆవిధముగానేనిలకడ లేని మనస్సుశోధనలవలన అనేక మార్గముల నాక

ర్షింపబడుచుండును. అగ్ని ఇనుమును పరీక్షించునట్లు యోగ్యమైనమనుష్యుని శోధనలు పరీక్షించుచుండును. మనమొత్తశక్తి గలిగియున్నామో మనమెరుగము. ఈశోధనలు మనశక్తిని మనకు జూపుచున్నవి. ఇదివరకు మనమెవరమో మనము కనిపెట్టలేక పోవుచుంటిమి. ఈశోధనలు మనమెవరమైనదీ మనకు గనపరచుచున్నవి. శోధన ఆరంభమైన వెంటనే మనము దానినికనిపెట్టవలెను. దానిని మనస్సునందెంతమాత్రము ప్రవేశింపనీక వెంటనేతరిమి వేసినయెడల మనము దానిని సులభముగా జయింపగలుగుచుము. కనుకనే “వెంటనే అడ్డుపెట్టుము. వైద్యుడువచ్చునప్పటికి ఆలస్యమగును. అప్పుడు రోగముముదిరిపోవును.” అని ఒక బుద్ధిమంతుడు చెప్పెను.

మొట్ట మొదట యీ శోధన వికారరూపమున చిన్న యోచనగా మనస్సునందు పుట్టుచున్నది. తగువాత అది పెద్ద బలమైన ఆలోచనగా మారుచున్నది. అపిమ్మట దానియందు ఉల్లాసము, దుర్మార్గము, సమాధానము పుట్టుచున్నవి. మనము ఆరంభములో అడ్డుపెట్టనియెడల ఈ దుష్టశత్రువు క్రమక్రమముగా పెరిగి మన మనస్సును పూర్తిగా ఆక్రమించుకొనును. ఈవిధముగా శత్రువును ఉపేక్ష చేసి యూరకున్న కొలదిని మనసు యొక్క బలము తగ్గిపోవుచుండును. శత్రువుని బలము హెచ్చిపోవును.

కొందరు మతప్రవేశమునకు ప్రారంభములో శోధనల ననుభవించుచుందురు. మరికొందరు అంతమున అనుభవించుచుందురు. ఇక కొందరు తాము బ్రతికియున్నంత కాలము

ఒకటే విధముగా శోధనల ననుభవించుచుందురు. దేవుని నియామక ప్రకారము తాము కలిగియున్న జ్ఞానమును బట్టియు న్యాయ బుద్ధినిబట్టియు కొందరు యీ శోధనలచే స్వల్పము గా బరీక్షింపబడుచుందురు. దేవుడు మనుష్యులకు వారివారి యోగ్యతలను బట్టియు అర్హతను బట్టియు తాను నిర్ణయించినవారికి రక్షణపొంద తగిన సాధనములను సందర్భపరుచుచున్నాడు. కనుక మనము శోధింప బడుచున్నప్పుడు ఎంత మాత్రము నిరాశజెందక యీకలవరములోన సర్వవిధముల మనకు తోడుబడి మనల రక్షించుటకు ధృఢమైన భక్తివిశ్వాసములతో మరింత యెక్కువగా దేవుని ప్రార్థించుచుండవలెను. “మీరు సహింపగలుగుటకు ఆయన శోధనలతో కూడా తప్పించుకొను మార్గము కలుగజేసియున్నాడు.” అని పౌలుచెప్పియున్నాడు. కనుక మనము మనకు తటస్థించుచున్న ప్రతి శోధనయందును పరీక్షింపబడుచున్న అణకువ గలిగి మన యాత్మను దేవునికి వశపరచితిమేని ఆయన మనలరక్షించును. దీనులైయున్నవారిని సర్వేశ్వరుడు తప్పక ఆనందింపజేయును. ఈ శోధనల మూలమున మనుష్యుని ఆత్మాభివృద్ధి పరీక్షింపబడుచున్నది. అందువలన ఆతడు పొందవలసియున్న బహుమానము నైతము ఎక్కువగుచున్నది. ఆతని యోగ్యతలు బయలుపడి యితరుల జ్ఞానాభివృద్ధికి నైతము సాధనమగుచున్నది. శోధనలు పరీక్షలు లేనప్పుడు భక్తివిశ్వాసములు గలిగి యోగ్యుడైయుండుట ఘనకార్యము కాదు. కాని కష్టసమయములయందు వాటిని సహించి దేవునియందు భక్తి

విశ్వాసములు కలిగియుండుట గొప్పకార్యము. అందువలన మనుష్యుడు మతమునందెక్కువ యభివృద్ధి చెందియున్నట్లు స్పష్టముగా గవిపించు చుండును. గొప్పకోధలనుండి తమ్ముతాను కాపాడుకోగలిగిన కొందరు తరుచు ప్రతిదినము తటస్థించుచున్న స్వల్పసంగతులకు నిలువలేక పోవుచుండిరి. కనుక వారు చిన్న సంగతులలో కూడా తమరు బలహీనులై యున్నట్లు కనిపెట్టి గొప్పసంగతులయందు తమరు ఘనులు కానట్లు తెలిసికోగలిగి యుండిరి.

ప దు నా లు గ వ ప్ర క రణ ము .

ఆలోచనయందు వేగిరపాటును విడిచిపెట్టుట.

మీకన్నులను మీవంకకు త్రిప్పుకొనుము. ఇతరుల కార్యములమీద తీర్పుదీర్చక విడిచిపెట్టుము. ఇతరులకు తీర్పు చెప్పటలో మనుష్యుడు ఎంతమాత్రము లాభము పొందలేడు. ఆతడు తీర్పు చెప్పటలో తప్పు చేసి పాపము నొందుచుండును. తన్నుతాను విమర్శించుకొనుట వలన చాలా లాభము పొందగలడు. మనమేసంగతి నైన విమర్శించునప్పుడును మనకుదోచినట్లై విచారించుదుము. మనమనస్సున రహస్యముగా దాగియున్న కొన్ని సంగతులనుబట్టి మనముచేయుచున్న న్యాయ విచారణ సులభముగా భ్రష్టికలించుచుండును. మనముచేయుచున్న అన్ని కార్యములయందును దేవుని ప్రీతికొరకు మనము పరిశుద్ధ హృదయాలమైయున్న యెడల మన అభిప్రాయము

లకు విరుద్ధము సంభవించినను మనము సులభముగా కలత జెందము. ఒక సంగతియొక్క నిజమును నిశ్చయించుటలో పక్షపాతము అసూయత మొదలయిన దుర్గుణములు కొన్ని స్వతస్సిద్ధముగా మనస్సునందు పుట్టుటవలనగాని లేక యితరులు చెప్పినమాటలను వినుటవలన గాని మనము తప్పుచారిని పడుచుందుము. ఏదైనా యొక కార్యమును చేయునప్పుడు అనేకులు రహస్యముగా తమలాభమును చూచుకొనుచుందురు. కాని వారాసంగతిని తెలిసికోలేక పోవుచున్నారు. వారు కార్యములు తమయిష్టానుసారముగా జరుగుచున్నంత వరకు చిత్తశాంతిని కలిగియుందురు. కాని అవి వారికి విరోధముగా జరిగినప్పుడు శీఘ్రములో కలతజెంది కృశించుచుందురు. భావములను అభిప్రాయములును వేరువేరుగా నుండుటచేత స్నేహితులయందును, దేశస్థులయందును, మిత్రస్థులయందును దైవారాధకులయగుదును కలతలును విరోధములును సంభవించుచున్నవి. పూర్వమునుండియు అలవాటు పడియున్న అభ్యాసమును విడిచిపెట్టుట బహుకష్టము. తన అభిప్రాయమునకు విరోధించి యిష్టముతో నడువగలిగిన వాడెవడును లేడు. ఏనుక్రీస్తునకు సిన్నలోబరిచెడి శక్తికన్న నీబుద్ధిమీదను ఆలోచనశక్తి మీదను ప్రయత్నముమీదను నీవు ఎక్కువగా ఆధారపడియున్న యెడల నీయాత్మను అభివృద్ధి చేసుకొనుటకు చాలా కాలము పట్టును. ఏలయనగా మనమందరము ఆయనకు విధేయులమై యుండవలెనని దేవుడు మనల కోరుచున్నాడు. మన హృదయము ఆయనను పూర్తిగా ప్రేమిం

చిన యెడల మనుష్యుడు సాధారణముగా కలిగియున్న జ్ఞానముయొక్క హద్దును మనము దాటగలుగుదుము. అనగా సామాన్యముగా మనుష్యుడు కలిగియున్న జ్ఞానముకంటె మనమెక్కువజ్ఞానమును గలిగియుండుము.

ప దు నై ద వ పృ క ర ణ ము .

కర్మకార్యములు.

—

మనుష్యునిమీద ప్రేమచేతగాని మరియేయితర సంగతిని బట్టిగాని చెడ్డకార్యమును మన మెన్నడు చేయరాదు. ఆకార్యము ఒకానొకనికి అవసరమై యుండవచ్చును. అది వానికి లాభముగా నుండుటచే మంచికార్యముగా కనిపించవచ్చును. అయినను ఒకనికి లాభము కలుగుచున్నంత మాత్రము చేత చెడుకార్యము నెన్నడును చేయరాదు. ఆకార్యము వానికి నీవు చేయనందుకు నీకు విచారము కలిగినయెడల ఆ మంచి వానికి న్యాయమైన మరియొక మార్గమున జేయుము. అందువలన నీవు మంచికార్యమునుచేయక విడిచిపెట్టినవాడవు కావు. నీవెక్కువమంచికార్యమును జేసినవాడవవుదువు. దానధర్మములనుచేయక పైకార్యము లెన్ని జేసినను లాభములేదు. ధర్మబుద్ధితో చేసిన దానము లోకమునకు స్వల్పముగానున్నట్లు కనిపించుచున్నను అది గొప్ప ఫలమును గలిగించును. దేవుడు మనుష్యు డెంతదానము చేసినది చూడడు ఎంత ప్రేమతో దానముచేసినది కనిపెట్టి చూచుచుండును. దేవుడు దానము

చేయబడిన పదార్థముకంటె దాతయొక్క హృదయశుద్ధిని యొక్కువగా చూచుచుండును. పాత్రతయెరిగి తనకు శక్తి గలిగినంతవరకు దానముచేయువాడును పరిశుద్ధమైన ప్రేమతో దానము చేయువాడును తనలాభమును పాటింపక లోకము యొక్క మేలుకొరకు దానము చేయువాడును మహాదాతలని చెప్పబడుదురు. నిజముగా తమ లాభము నిమిత్తము చేయ బడుచున్న అనేక కార్యములు ధర్మబుద్ధితో చేయబడుచున్నట్లు కనిపించి దానములని భ్రమింప జేయుచున్నవి. ఎందుచేత ననగా అవి ప్రేరుకీర్తుల నిమిత్తమును తమ లాభము నిమిత్త మును ఆనందము నిమిత్తమును చేయబడుచున్నవి. నిజమైన దాత తన నిమిత్త మెంత మాత్రము యోచింపడు. తాను జేయుచున్న అన్ని కార్యముల యందును దేవుని యానందింప జేయగోరుచుండును. ఆతని కెవరియందును అనూయతలేదు. ఎందుచేతననగా ఆతని మనస్సునందు పక్షాపక్షములు లేవు. తన సుఖమున కెంతమాత్రమును సంగోషింపడు. ఆతడు అన్నిటికంటెను ఎక్కువగా దేవునియం దానందించి సుఖపడుటకు కోరుచుండును. ఆతడు మంచిని ఎంతమాత్రము నరునకు ఆరోపించడు. మహాత్ములందరు ఎవనియందు తాము పొంద వలసియున్న ఫలమును కనిపెట్టి యుండిరో భక్తులందరు ఎవని యందు ఎల్లప్పుడు విశ్రమించుచుండిరో సర్వ విషయములు ఎవనియందు పుట్టుచున్నవో అట్టి సర్వేశ్వరునకు సర్వమును అతడు ఆరోపించుచుండును. నిజముగా రవంతధర్మబుద్ధిగలవాడు ప్రపంచక సంగతులన్నియు వ్యర్థములని తలచి విడిచిపెట్టును.

ప ది యా ర వ ప్ర క రణము .

ఇతరుల లోపములను సహనముతో భరించుట.

తనయందున్న లోపములను గాని ఇతరుల యందున్న లోపములనుగాని తాను సవరణచేసికొన లేనప్పుడు దేవుడు వాటిని సవరణచేయువరకు ఓరిమితో వాటినిభరింపనేర్చుకొన వలెను. ఆలాభరింప నేర్చుకొనుట నీకు చాలా మంచిది. అందువలన నీయోరిమి చక్కగా లోకమునకు కనిపించుచుండును. ఓరిమి లేనపుడు నీవెంత మంచి కార్యము చేసినను విలువ యుండదు. జనులు దానిని మెచ్చుకొనరు. నీకటువంటి బాధకలిగినపుడు వాటినిశాంతముతో భరింపగలుగుటకు నీకు తోడుపడి రక్షింపవలసినదని సర్వేశ్వరుని వేడుకొనుము. నీవు యెవరినైనను ఒకటి రెండు మారులు మందలించి నప్పుడు వారు వినక పోయిన యెడల వారితో ద్వేషింపక దేవుని అభిప్రాయ ప్రకారము జరుగగలందులకును ఆయన నామము ఆయన దాసులందరి వలనను పరిశుద్ధపరచ బడుటకును దాని నంతయు ఆయనకు విడిచిపెట్టుము. ఏలననగా చెడ్డనుమంచిగా ఏలాగున మార్చవలయునో ఆయనకు తెలుసును. ఇతరుల లోపములు దోషములు ఎటువంటివైనను వాటిని ఓర్పుతో భరింప నేర్చుకొనుము. ఏలననగా నీయందుకూడా అటువంటి దోషములును లోపములును విస్తారముగానున్నవి. వాటి నన్నిటిని యితరులు భరింపవలసి యున్నారు. ఇతరులేలాగున ఉండవలెనని నీవు కోరుదువై? ఆలానీవుండలేక పోవుచుంటివి.

ఇతరులు అన్ని సంగతులలోను నీయిష్టప్రకారముండగలరని నీవే లాగున అనుకొనెదవు ? ఇతరులు కఠినముగా సవరణచేయబడవలెనని నీవుకోరుదువు. నీవు సవరణచేయబడుటకు నీవుసమ్మతించవు. ఇతరులెవరైనా చాలా స్వేచ్ఛగలిగి యున్న యెడల అది నీకు హితవుగా నుండదు. మనము కోరినదానిని ఎవరైనా నిరాకరించిన యెడల అది మనకు ప్రాణసంకటముగా నుండును. ఇతరులందరు కఠినమైన చట్టములకు బద్ధులుగా నుండవలెనని కోరుదుము. కాని మనమట్లు బద్ధులమగుటకు సమ్మతించము. మనతోడి మానవుని ఎంతవరకు మనతో సమానముగా జూచుచున్నామో ఇందు వలన గనిపించు చున్నది. మనుష్యులందరు పరిపూర్ణులైన యెడల మనతోడి మానవుని నుండి దేవుని కొరకు మనము భరింపవలసిన దేదియుండును ? ఒకని భారము నొకరు భరింపవలసినదని దేవుడేమనకు విధించెను. మనుష్యులలో తప్పులేని వాడెవ్వడును లేడు. భారము లేని వాడెవ్వడును లేడు. పూర్ణముగా తెలిసిన వాడెవ్వడును లేడు. సంపూర్ణ బుద్ధిమంతుడెవ్వడూ లేడు. గనుక మనము ఒకరి నొకరము భరింపవలెను. ఒకరి కొకరము బోధించుకోవలెను. బుద్ధి చెప్పుకోవలెను. మందలించుకో వలెను. కష్టసమయములు మనుష్యుడెంత మంచివాడైనది ఎంత బలవంతుడైనది పరీక్షించు చుండును. కష్టములు బాధలు మనుష్యునికి దుర్బలత్వమును గలిగింపవు. కాని అవి మనుష్యుని యోగ్యతా యోగ్యతలను లోకమునకు జూపుచుండును.

న ది వ డ వ ప్ర క ర ణ ము.

ఏకాంతజీవితము

ఇతరులతో ఏకమత్యముగాను నెమ్మదిగాను సాత్విక మైన మనస్సుతోను ఉండదలచిన యెడల అనేక సంగతుల లలో నీయిష్టమును నీవు విడిచిపెట్టి నేర్పుకోవలెను. మత సంఘములలోనుండి బాధలేకుండా అందరితోను మాట్లాడ గలుగుటయు అంత్యకాలము వరకు విశ్వాసముతో నుండుటయు తేలిక సంగతులు కావు. ఈ విధముగా బ్రతికి నుఖముగా చనిపోయినవారు చాలాధన్యులు. మీరు ఆత్మజీవితమున చక్కగా అభివృద్ధి జెందదలచిన యెడల ఈ లోకములో నీవు పరదేశీవిగాను యాత్రకుడవుగాను ఉన్నట్లు భావించుకొనుము. మత జీవితము నాచరింపదలచిన యెడల ఈలోకములో క్రీస్తుకొరకు పిచ్చివానివలె సంచరించుము. తలలు పోవిడిగా జేసుకొన్నంత మాత్రముచేత సన్యాసి కానేరడు. నడతను మార్చుకొనుటయు కోరికల పూర్తిగా విడిచి పెట్టుటయు నిజముగా మతములో జీవించుచున్నవాని లక్షణములు. ప్రతిసంగతిలోను దేవుని మహిమ గనిపెట్ట లేనివాడును ఆత్మ రక్షణమును కనిపెట్టలేనివాడును వ్యర్థుడై అన్ని విధముల బాధపడుచుండును. అందరికి విధేయుడై యుండుటకును అందరికంటె తగ్గియుండుటకును ప్రయత్నింపని వాడు చాలా కాలము చిత్తశాంతి ననుభవింపలేడు. నీనీలోకములోనికి పరిరచాముచేయుటకేవచ్చితివి. కాని ఒకరిపై ప్రభుత్వము చేయు

టకు రాలేదు. నీవు కష్టపడుటకును పాటుపడుటకును పుట్టింప బడితివి. అంతియేకాని లాభములేని మాటలతో కాలము గడుపుటకును, సోమరివిగా నుండుటకునుగాదు. నిప్పుకొలిమి లో బంగారము పరీక్షింపబడుచున్నట్లు యీ భూలోకములో మనుష్యులు పరీక్షింప బడుచుందురు. దేవునిమీద ప్రేమచే ఎవడు బుద్ధిపూర్వకముగా తన్నుతా నణగ ద్రొక్కుకొని యుండునో ఆతడుతప్ప యితరు లెవ్వరును ఆపరీక్షలో నిలువ నేరరు.

ప మ నె ని మి ద వ ప్రి క రణ ము .

పెద్దల నిదర్శనము.

~~~~~

పరమపావనులైన పెద్దలనిదర్శనమును కనువిచ్చి చూడుము. వారియందు మత విశ్వాసమును పరిపూర్ణత్వమును అపరిమితముగా ప్రకాశించుచున్నది. వారియోగ్యతయుండు నున యోగ్యత మహాసముద్రముముందు నీటిబొట్టువలె కనిపించుచున్నది. మనజీవితము వారిజీవితములతో సరిపోల్చి చూచునప్పుడు మనజీవితమెంత ? మహాత్ములును క్రీస్తుయొక్క మిత్రులును ఆకలియందును దప్పికయందును దరిద్రమునందును కష్టమునందును బాధలయందును ఉపవాసములయందును ధ్యానమునందును ప్రార్థనలయందును విచారములయందును తిరస్కారములయందును దేవుని యెంత నిదానముతో సేవించియుండిరి! క్రీస్తుననుసరించుటకు వారందరు ఎన్ని కష్టముల ననుభవించిరి !

వారుపడిన బాధ లెంత ఘోరములైనవి ! వారు శాశ్వతమైన పరలోకజీవితము నాశించి యుండుటచే ఇహలోక జీవితమును నిరశింప గలిగిరి. ఆహా ! వారిజీవితము లెంత స్వచ్ఛములైనవి ! వారు ఇరుకుత్రోవను పడినప్పుడు ఎంతకచ్చితమైనవైరాగ్యమును గలిగియుండిరి ! వారిని శోధించిన శోధనలు ఎంతకఠినములైనవి ! ఎంత దీర్ఘములైనవి ? ఆత్మశత్రువులచే వారెన్నిమారులు ముట్టడింపబడిరి ! ఆశత్రువులను జయించుటకు వారెంతగాఢముగా దేవుని ప్రార్థించిరి ! నారు చేసియున్న యుపవాసము లెంతకఠినములైనవి ! ఆత్మజీవితమునందు అభివృద్ధిచేందుటకు వారు చేసియున్న సాధనములెంత గాఢమైనవి ! వారుచేసియున్న యుద్ధములు ఎంత తీక్షణములైనవి ! దేవుని మహిమను కనిపెట్టుటకు వారుకలిగియున్న జ్ఞాననేత్రము ఎంతపరిశుద్ధమైనది ! వారుపగలంతయు పాటుపడి రాత్రిలంతయు దేవుని ప్రార్థించుటకు వినియోగించి యుండిరి. పాటుపడుచున్న సమయముల యందైనను దేవుని చింతనమును విడిచియుండుటలేదు. వారు తమ జీవితకాలములో ఒక నిమిషమైనా పాడుచెయ్యక చక్కగా ఉపయోగపరచియుండిరి. వారు దేవునియందు గడిపియున్న విస్తారమైన కాలము నిమిష యుగన్నను తక్కువగానున్నట్లు వారికి కనిపించి యుండెను. దేవుని ప్రార్థనలయందు వారనుభవించిన మాధుర్యరసముచే శరీరధర్మములనుకూడ మరచిపోయియుండిరి. వారుధనమును, గౌరవమును, మర్యాదను స్నేహితులు బంధువులు మొదలయిన వాటినిన్నిటిని విడిచియుండిరి. ఎందుచేతననగా వారీప్రపంచక సంబంధమును ఎంత

మాత్రము కోరుటలేదు. వారు జీవించుట కవసరములైన వస్తువులను సైతము అపేక్షించలేదు. వారు శరీరమును పోషించు కోవలసివచ్చినందుకు మిగుల వ్యసనపడిరి. వారు ప్రపంచక సంగతులయందు చాలా బీదలైయున్నను దేవుని యనుగ్రహమునందును యోగ్యత యందును మిగుల భాగ్యవంతులైయుండిరి. వారు పైకిదరిద్రులైయున్నను అంతరంగమున దేవునియనుగ్రహముతోను ఉపశాంతితోను నిండియుండిరి. వారీ ప్రపంచకమునకు పరదేశులైయున్నను దేవునికి దగ్గరవారుగాను పరమమిత్రులుగాను ఉండిరి. వారిదృష్టికి వారు వట్టివ్యర్థులుగా గనిపించి యుండిరి. ప్రపంచకముచే నిరశింపబడిరి. కాని వారు దేవుని దృష్టికి చాలాప్రియమైన వారుగానుండిరి.

అలాకువయందు వారు స్థిరముగా నిలిచి యుండిరి. పరమ విధేయతతో జీవించిరి. ధర్మమునందును ఓరిమినందును వారు చక్కగా నడిచిరి. వారు ప్రతిదినము చక్కగా అభివృద్ధి నొంది పూర్ణముగా దేవుని యనుగ్రహమును సంపాదించుకొనిరి. మతమునందు విశ్వాసముగల వారందరికిని నిదర్శనముగా జూపబడు చుండిరి. మనశ్రద్ధను పాడు చేయుచున్న అనేకజనులకన్న మతమునందు మనకు గొప్ప ఆవేశమును గలిగించుటకు వారు ఎక్కువశక్తి గలిగియుండిరి. ప్రారంభములో మతసంఘము లేర్పడి నపుడు మతజనులు గలిగియున్న పట్టుదల ఎంత బలమైనది.

ప్రార్థనలయందు వారు గలిగియున్న భక్తివిశ్వాసము లెంత గాఢమైనవి! యోగ్యతకొరకు వారాశించియున్న ఆశ

ఎంత గొప్పది. వారు పొందియున్న శిక్ష ఎంత కఠిన మైనది. తమకన్న గొప్పవారిని వారు ఎంత అణకువతో గౌరవించిరి. వారు నడిచిన అడుగుల బాడ లింకను కనుపించు చున్నవి. వారి పాపనత్వమును పరిపూర్ణత్వమును పూర్ణముగా వెల్లడి చేయుచున్నవి. వారు ధైర్య సాహసములతో బోరాడి యీ ప్రపంచక మంతయు తమ పాదములక్రింద దిగద్రోక్కిరి. వారిపుడు మహాత్ములని చెప్పుకోబడుచుండిరి. వారుపాపము నంటక తప్పించుకో గలిగిరి. వారిజీవితములో వారు పొంద వలసి యున్న గతిని వారు ఓర్పుతో అనుభవించిరి. మాం ద్యము అశ్రద్ధ మన మనస్సునాశ్రయించి యున్నవి. ఆరంభము లో మనముగలిగియున్న పట్టుదల క్రమక్రమముగా తగ్గితుదకు మత జీవితమునందు విసుగు జెందుచుంటిమి. ఆత్మజీవితము అభివృద్ధి జెందవలెనన్న ఆసక్తినియందు మరుగుపడియుండని యెడల పరమభక్తుల జీవితమును కనిపెట్టి యానందించుటకు అవకాశము గలిగి యుండును.

పం దొ మ్మి ద వ ప్ప క రణ ము .

మతానుష్ఠానము.

మతమునం దావేశముగల మంచిమనుష్యుని జీవితము పైకి అందరికియేవిధముగా గనుపించుచుండునో మనస్సునందు కూడా అదేప్రకారముగా గనిపించుటకు సర్వయోగ్యతలు గలిగి ప్రకాశించుచుండవలెను. పైకి కనిపించుచున్నదాని

కంటె మనస్సునందు ఎక్కువ యోగ్యతను గలిగి యుండవలె ననుట యవార్థమే. ఏలయనగా దేవుడు మనలను బరిశీలించి చూచుచున్నాడు. కనుక మన మెక్కడనున్నను ఆయనను మహిమపరుచుటకును ఆయన దృష్టిలో ఆయన దూతల వలె నీతిగలిగి యదార్థముగా ప్రవర్తించుటకును మనము బద్ధుల మై యున్నాము. అదియే మన మత ప్రవేశమునకు ప్రారంభ దినమైనట్లు మన పట్టుదలకు మరింత బలము గలుగుటకు ప్రతి నిత్యము “ఓ ప్రభువా యోగ్యమైన యీనా ప్రయత్నము నందును పావనమైన నీ సేవయందును నాకు శోడుపడుము. నేనింతవరకు చేసినదంతయు సరిగా నుండకపోయినను ఈ దినముననైన నేను దానిని పూర్తిగా ప్రారంభింపగలుగుటకు నన్ననుగ్రహింపుము” అని దేవుని ప్రార్థించు చుండుము. మన జయము మన మనస్సుయొక్క బలముమీద ఆధారపడి యున్నది. మనము నిజముగా అభివృద్ధి పొందదలచిన యెడల ఎక్కువశ్రద్ధను మనము వినియోగింపవలయును. దృఢనిశ్చయ ముతో ప్రయత్నించినవారే తమ ప్రయత్నముయొక్క ఫలమును పొందలేక తప్పిపోవుచుండగా, తగినంత నిశ్చయముతో బ్రయత్నింపనివారును, అప్పుడప్పుడు అరుదుగా బ్రయత్నించు వారును ఏమికావలసి యుందురు ? వారిగతి యేమగును ? మనము మన ప్రయత్నమును విడిచి పెట్టుటకు అనేక మార్గములు గలవు. జీవసాధనలలో మనము ఏమాత్రము లోపము జరిగించినను అది మన ఆత్మకు తగినంత కష్టముచేసితీరును. యోగ్యులయొక్క ప్రయత్నములు వారి తెలివితేటల మీద

ఆధారపడియుండవు. అవి దేవుని యనుగ్రహము మీదనే ఆధారపడియున్నవి. వారేప్రయత్నము చేసినను ఆయన అనుగ్రహమునే నమ్మియుందురు. ఏలయనగా మనుష్యుడు ఒకటి తలచితే దేవుడు మరియొకటి చేయును. మనుష్యుని కోరిక మనుష్యునియందు లేదు.

మనము విధాయక ధర్మమును నెరవేర్చవలసి వచ్చినప్పుడుగాని లేక పొరుగుమనుష్యునకు సహాయముచేయవలసి వచ్చినప్పుడుగాని మనము వాడుకగా జేయుచున్న ఆత్మసాధనములలో ఏదైనా కొంత దిగబెట్టినయెడల ఆలోచించుచు ఆవల మనము కూడదీసుకొనగలము. ఉపేక్ష చేతను, యిష్టములేకను విడిచిపెట్టిన యెడల మనకు పాపము గలుగును. అందు వలన మనకు హాని కూడ సంభవించును. మనము చేయగలిగిన దానిని ఎంత బాగుగా జేసినను దానియందు లోపముండక మానదు. అయినను నిష్కర్మగా జేయుటకు మనము కొన్ని నియమములను ఏర్పరుచుకోవలెను. ముఖ్యముగా మనలో అందరూ సామాన్యముగా తప్పిపోవుచున్న నియమములను మరింత కట్టుదిట్టముగా నెరవేర్చుటకు నిశ్చయపర్చుకొనవలెను. మనము ప్రతిదినము మన అంతరంగమును బహిరంగమును శ్రద్ధతో పరీక్షించుకొనుచుండవలెను. ఏలయనగా యీరెండును ఆత్మాభివృద్ధికి ముఖ్యమైనవే. ఈసంగతిని నీవు యెడతెగకుండా ఎల్లప్పుడు జ్ఞాపకముంచుకోలేనియెడల ఉదయమునగాని లేక సాయంత్రమునగాని దినమునకొక మార్తైనను జ్ఞాపకము చేసుకొనుము. నీవు చేయదలచిన పనులను ఉదయమున నిశ్చ

యవరుచుకొనుము. నీవాలాగుచేసినది లేనిది నిన్ను నీవు ప్రతి రాత్రి పరీక్షించుకొనుము. ఆదినములో నీవు ఆలోచించిన ఆలోచనలను నీవాడినమాటలను నీవు చేసినపనులను జ్ఞాపకముచేసుకొనుము. ఈపనులలో నీపొరుగు మనుష్యుని నీవు తరుచు నెప్పించియున్నట్లును దేవునికి కోపము తెప్పించినట్లును నీవు తెలుసుకొనగలవు. (అపవాది) సాతాను చేయుచున్న కుతంత్రములను జయించుటకు నడుము బిగించుకొని మగతనముతో నిలిచియుండుము. నీమనస్సును వేధించు చున్న కోరికలను అణచిపెట్టుము. అపుడు నీయింద్రియ వికారములను పూర్ణముగా జయింపగలవు. ఒకప్పుడును పాలుమాలియుండకుము. వ్రాయుటగాని చదువుటగాని ప్రార్థించుటగాని ధ్యానించుటగాని లేక లోకమునకు లాభకరమైన మరియొక యితరపనిగాని చేయుచుండుము. మంచి తెలివితేటలతో శరీరసాధకములను చేయుచుండుము. అవి అందరి చేతను ఒకటేవిధముగా అభ్యసింపబడవు. అందరికి సామాన్యములుగా నుండని సాధనములను అందరికి కనిపించునట్లు బహిరంగముగా చేయకుము. అట్టి సాధనలను ఇంటికడ ఒంటరిగా మరింతనెమ్మదితో చేయగలవు. నీవు ప్రత్యేకించి ఏర్పరుచుకొనియున్న విధులను నెరవేర్చవలెనని తొందరపడి అందరూ సామాన్యముగా జేయుచున్న మతకృత్యములను ఉపేక్షించి విడిచిపెట్టకుము.

సామాన్యమైన మతకృత్యములను యథావిధిగా పూర్తి చేసిన పిదప సావకాశమున్న యెడల నీవు నీయిష్టము ననుసరించి ప్రత్యేకించి నీవుఏర్పరుచుకొనినవిధులను నెరవేర్చుము.

ప్రార్థనలయొక్క పద్ధతులు అందరికి ఒకటేవిధముగా నుండవు. ఒక్కొక్కరికి ఒక్కొక్క విధమైన ప్రార్థన యనుకూలముగా నుండును. ఒక్కొక్క సమయమునందు ఒక్కొక్క విధమైన ప్రారస మనకవసరమై యుండును. కొన్ని ప్రార్థనలు పండుగ దినములయందు మనఆత్మను ఆనందింప జేయగలిగి యుండును. కొన్నియితర రోజులలో మనల సంతృప్తిపరుచును శోధన సమయములయందు కొన్ని విధములైన ప్రార్థనలు మనకు అవసరములై యుండును. నెమ్మదిగానున్న దినములలో మనము మరికొన్ని విధములైన ప్రార్థనలను అక్కర గలిగి యుండుము. మనము విచారముచే బాధపడు చున్నప్పుడు కొన్ని అంశములను గూర్చి మాత్రమే ప్రార్థించుదుము మనము దేవునియం దానందించు నప్పుడు మనప్రార్థనయందు మరికొన్ని సంగతులను చెప్పకొందుము. ముఖ్యమైన పండుగ దినములలో ప్రార్థనయొక్క మంచిపద్ధతులను నూతన పరచ వలసియుండును. మరియు మహాత్ములందరు ప్రార్థింపగలిగినట్లు మనము కూడా ప్రార్థింప శక్తిగలిగియుండుటకు దేవుని వేడు కొనవలెను. ఈలోకమును విడిచి పరలోకములో మహా పండుగ ననుభవించు బోవుచున్న యాత్రకునివలె యొక పండుగ దినము మొదలు మరియొక పండుగ దినమువరకు దేవుని భక్తి విశ్వాసములతో ప్రార్థించుటకు ప్రారంభింప వలెను. అట్టి సావన సమయములందు మనము జాగ్రత్తతో ప్రార్థనావిధులను కచ్చితముగా భక్తితో నెరవేర్చు వలయును. అట్లు నెరవేర్చుచున్నప్పుడు దాని ఫలమును అతి శీఘ్రములో పొందబోవు చున్నామని గట్టిగా నమ్మియుండవలెను.

మన ప్రయాణము నిలిచి పోయిన యెడల తగినంత కట్టుదిట్టముగా మనల మనము తయారు చేసుకొన లేదనియు మనయెడల ప్రత్యక్షము కావు మహిమములందు మనమిప్పుడు పడియున్న శ్రమఎన్నదగినది కాదనియు కనుక మనమింకను దాని కర్హులమైయుండ లేదనియు భావించు కొనుము. కావున మన ప్రయాణమున కింతకన్న ఎక్కువ కచ్చితముగ తయారై యుండుటకు మనము ప్రయత్నింపవలెను.

“ఎవని ప్రభువు వచ్చి వాడుఅలాగు చేయుచుండుట కనుగొనునో ఆదాసుడు ధన్యుడు. ఆతడు తనకు గలిగిన దంతటిమీదను వానినుంచునని మీతో నిజముగా చెప్పుచున్నాను” అని లూకా చెప్పుచున్నాడు.

ఇ రు వ ది య వ ప్ర క ర ణ ము .

మానమును ఏకాంతజీవితమును ప్రేమించుట.

~*~

నిన్ను నీవు విచారించుటకు తగినసమయము కనిపెట్టుము. నీకు దేవుడు అనుగ్రహముతో దయచేసియున్న మేల్లనుచక్కగా యోచింపుము. విచిత్రమైన సంగతులను విడిచిపెట్టుము. నీమనస్సునకు పశ్చాత్తాపమును గలిగించెడి పుస్తకములను మాత్రమే చదువుము. పనికిమాలిన యాలోచనల పుట్టించెడి గ్రంథములను జడవకుము. వ్యర్థముగా మాటలాడుటయు సోమరితనముతో ప్రౌఢులుచ్చుటయు విచిత్రములైన క్రొత్తసంగతులను లోకవృత్తాంతములను అపేక్షతో

వినగోరుటయు మొదలైన లాభములేని సంగతులను విడిచి పెట్టుటవలన అనేకములైన మంచిసంగతులను తగినంత సావకాశముతో యోచింప గలుగుటకు నీవు కావలసినంత తీరిక గలిగియుండువు. గొప్ప మహాత్ములందరు దేవునితో రహస్యముగా నుండకోరినప్పుడెల్ల వీలైనంతవరకు జనసమర్థమును విడిచిపెట్టిరి. “నేను మనుష్యుల మధ్యనున్నప్పుడు అంతకు ముందుకన్న కొద్దిమనుష్యుడనై వారినుండి తిరిగివచ్చితిని.” అని ఒకడు చెప్పెను. మనము మనుష్యులతో చాలాసేపు మాట్లాడినప్పుడు ఇది నిజమని మనము తెలిసికోగలము. మితముగా మాట్లాడుటకంటె మొదలు మాట్లాడ కుండుటయే సులభము. జనసమూహముమధ్య జాగ్రతగాసంచరించుటకంటె యింటిదగ్గర ఒంటరిగా నుంటయే సులభము. కనుక ఆత్మజీవనమున వృద్ధిపొందదలచిన వారందరు ఏనుతో జనసంగమును విడిచిపెట్ట వలెను. ఎవరికి కనిపించక ఒంటరిగా సంతోషముతో ఇంటిలో నుండనేర్చినవాడుతప్ప మరియెవ్వడు నిర్భయముగా పదిమందిలోకి రాజాలడు. ఇష్టముతో మానముగా నుండనేర్చినవాడు తప్ప సురక్షితముగా మాట్లాడలేడు. వినయముతో నుండనేర్చినవాడు తప్ప ఎవడును ఇతరులకు ఆజ్ఞాపింపలేడు. అంతరాత్మవలన మెచ్చుకోబడినవాడు తప్ప మరియెవ్వడు నిర్భయముగా సంతోషింపలేడు. దేవునియందు భయముగలిగి యుండుటచే వారు నిర్భయులైయుండిరి. ఇంకను వారు తమ్మునుగూర్చి విస్తారముగా భయపడుచు అడకువ గలిగియుండిరి. ఏలయనగా వారు విస్తారమైన యోగ్యతతోను

పానత్వముతోను ప్రకాశించు చుండిరి. దుర్మార్గులు కూడ అహంభావముచేతను గర్వముచేతను నిర్భయముగా నున్నట్టు యోచించుచుండిరి కాని అది చివరకు నిరాశగా మారిపోవును. నీవెంత యోగ్యుడవైనను ఈ జీవితములో నీవు నిర్భయముగా నుండగలవని నమ్మియుండకుము. మనుష్యులయొక్క ఎన్నికలో చాలా గొప్పవారుగానున్న అనేకులు తమ స్వశక్తిని విస్తారముగా నమ్మి చెడిపోయిరి. కనుక అనేకులకు తరుచు శోధింప బడుచుండుటయొమంచిది. వారావిధముగా శోధనలచేత తరుచు ముట్టడింప బడకపోయినయెడల తమకు భయములేదని తలచి గర్వముచే పాడగుదురు. మరియు అందువలన వారుప్రపంచక సుఖముల విస్తారముగా నపేక్షించి చెడిపోదురు. ప్రపంచక సంగతులలో ఎప్పుడు చిక్కుకొననివాడును, అల్పసుఖముల నిమిత్తము ప్రయత్నింపనివాడును ఎంతనిర్మలమైన హృదయమును గలిగియుండును! అన్నివిధములైన ఆశలను విడిచిపెట్టి ఎల్లప్పుడు దేవుని సంగతులను మాత్రమే యోచించుచూ తన మనస్సునంతయు దేవునియం దుంచగలిగిన మనుష్యుడు ఎంత విస్తారముగా చిత్తశాంతిని పొందగలిగి యుండును! అనుతాపము తనహృదయమున పూర్ణముగా నాటుకొనుటకు తగినంత శ్రద్ధతో ప్రయత్నింపనివాడు దేవుని యుపశాంతికి అర్హుడుకాడు. నీవు నీహృదయముయొక్క అనుతాపమును కోరితివేని “నీగదులలో ఎలుగెత్తి మొరబెట్టుకొనుము” అని వ్రాయబడినట్లు రహస్యమైన నీగడిలో ప్రవేశించి ప్రపంచక కల్లోలమును మూసిపెట్టుము. నీవు తరుచు బయట పోగొట్టు

కొనుచున్న దానిని నీగడిలో నీవుమరల కలిగియుండువు. ఆ గడిలో నీవు ప్రవేశించినకొలదిని అది నీకెక్కువ యిష్టముగా గనిపించు చుండును. దానిలో నీవు తరుచుగా ప్రవేశించుట మానివేసినప్పుడు దానియందు నీయిష్టము తగ్గిపోవుచుండును. నీమత ప్రవేశమునకు ప్రారంభములో నీవు ఒంటరిగా నుండుటకు అలవాటుపడి దానిని విడిచిపెట్టనియెడల అది నీకు ప్రాణ స్నేహితునివలె ప్రీయముగా గనిపించి నిన్నుచక్కగా ఆనందింప జేయును. మతజీవితములోనున్న ఆత్మ మానముగా నుండుటచేతను ఏకాంతముగా నుండుటచేతను వేదములో గూఢముగానున్న అనేక రహస్యములను తెలిసికొనగలిగియుండును. ఆత్మ ఆగదియందు ఒంటరిగా మానముతో నున్న సమయమున ప్రతిరాత్రియందు ప్రవాహముగా బయలు వెడలుచున్న కన్నీరుచే తడవబడి తన్నుతాను పరిశుద్ధము చేసుకొనుచుండును.

అందు అది ప్రపంచక కల్లోలమునకు దూరముగా నున్న కొలదిని తన్ను పుట్టించిన సర్వేశ్వరునితో ఎక్కువ పరిచయమును గలిగియుండుట సంభవించు చున్నది. ఎవడు స్నేహితులను పరిచయులను విడిచిపెట్టగలుగు చున్నాడో వానియొద్దకు దేవుడుపరిశుద్ధులైన తనదూతలతో జేరవచ్చును. ప్రపంచకములో తాను అనేక అదృశ్యకార్యముల చేయగలిగినను తనయాత్మ నుపేక్షించుట కంటె తానొంటరిగా ఏకాంత జీవితమున జీవించుటయు తనఆత్మనుగూర్చి తగినంత జాగ్రత్తను తీసుకొనుటయు చాలామంచిది. మత జీవితములో జీవించు

చున్న మనుష్యుడు తరుచు బహిరంగమునకు కనిపించడు. తాను సాధారణముగా ఇతరుల కంటబడడు. ఇతరులను తన కంట బడనివ్వడు. నీవుచూడరాని వస్తువులను ఏల చూడ గోరెదవు ? ప్రపంచకము గతించుచున్నది. దానితో దాని మోహవికారము కూడా గతించుచున్నది. ఇంద్రియసంబంధ ములైన కోరికలు మనలను అన్నిదిక్కులకు త్రిప్పు చున్నవి. కాని కాలము గతించినపుడు నీవు నీతో దేనిని తెచ్చితివి వేదనబడుచున్న మనస్సును పాపముచే బరువెక్కిన హృదయమును మాత్రమే నీవు నీతో తీసుకురాగలిగిన సంగతులు. సంతోషముగా పయనముచేయువాడు విచారముతో యిటికి మరలవలసియుండును. ఉల్లాసకరమైన సాయంకాలము విచార కరమైన ఉదయకాలమును గలిగియుండును. ఇంద్రియ సుఖము లయందలి ఆనందము చల్లగా మనలోపల ప్రవేశించి చివరకు మనల బాధించి నాశనము చేయును. ఇక్కడ చూడలేని దానిని మఱియొకచోట నీవెట్లు చూడగలవు ? భూమిని ఆకాశమును అన్ని భూతములను జూడుము. వీటితో అన్ని వస్తువులు చేయబడినవి. భూమిమీద నాశనముగాని వస్తువులను నీ వెక్కడనైనా చూడగలవా ? నీవు చూడగల నది యోచించుచుంటివి. కాని నీకట్టి స్థితి ఎన్నడూ లభ్యముగాదు. ఈయావత్తు ప్రపంచకమును, అప్రపంచకములోని అన్ని వస్తువులను నీవు చూడగలిగినను అది నీకేమి లాభము. అట్లుచూడగలిగి నందువలన నీకు లాభములేదు. పరలోకము ననున్న దేవునివంకకు కన్నెత్తి చూడుము. నీలలక్ష్మమును

పాపములను క్షమింపవలసినదని ప్రార్థించుము. ఈవ్యర్థములైన సంగతులను వ్యర్థులకు విడిచిపెట్టుము. దేవుడు నీకు నియమించియున్న సంగతులమీద నీమనస్సునంతయు గట్టిగా నిలుపుము. నీవు లోపలజేరి తలుపు మూసుకొనుము. నీకు ప్రేమాస్పదమైన వసును దగ్గరకు చేరబిలుపుము. నీవు నీగదిలోపల వానితోనుండుము. అప్పుడు నీవు కలిగియున్న నెమ్మదిని ఇక ఎక్కడను కలిగియుండవు. నీవు వెలపలకు వెళ్ళి లోకవృత్తాంతములను చెవియొగ్గి వినని యెడలనీవువలయునంత నిత్యవిశ్రాంతిని గలిగియుండువు. నీవుకొన్ని సమయములయందు క్రొత్త సంగతులను వినుటకు వేడుక పడుచుండుట వలన నీమనస్సును కలత పెట్టుకొనుటకు నీవు అర్హుడవగుచుండువు.

ఇ రు వ ది యొ క ట వ పృ క ర ణ ము .

హృదయాను తాపము.

~*~

నీయాత్మను వృద్ధిచేసుకొనదలచినయెడల దేవునియెడల భయభక్తులనుగలిగియుండుము. విస్తారముగా స్వాతంత్ర్యమును గలిగియుండుటకు ఎన్నడు సాహసంపకుము. నీ యింద్రియములనన్నిటిని నీస్వాధీనమునం దుంచుకొనుము. తుచ్ఛముఖముల ననుభవించుట కెన్నడును ప్రయత్నింపకుము. నీ మనస్సు నిజమైన అనుతాపమును గలిగియున్నయెడల నీకు భయభక్తులు గలుగును. అనుతాపము అనేక లాభములను గలిగించును. అది లేనప్పుడు అన్నిలాభములు నశించును. మనుష్యు

దు తా ననుభవించుచున్న దుస్థితిని సరిగా యోచించగలిగిన యెడల ఎవరును యీ జీవితములో పూర్తిగా నుఖంప లేక పోవుచున్నందుకు ఆశ్చర్యముగా గనిపించును.

మనమనస్సు చపలత్వమును గలిగియుండుటచేతను మన యందున్న దోషములను ఆలోచింపలేక పోవుటచేతను మన అత్మపడుచున్న పరితాపమును మనము తెలిసికొనలేకపోవు చున్నాము. కనుక మనము నిజముగా దుఃఖంపవలసియున్న సమయములలో వ్యర్థముగా నవ్వచున్నాము. పాపనమైన హృదయముతో దేవునియందు భయభక్తులు గలిగియున్న నే తప్ప మనస్సునకు నిజమైన స్వాతంత్ర్యమును యదార్థ మైన యానందమును లభించదు. ఆటంకము పెట్టుచున్న కలతలను విడిచిపెట్టి తన మనస్సు అనుతాపమునకు దెచ్చు కొనిన మనుష్యుడు నిజముగా ధన్యుడు. తన హృదయమునకు చెడుగుచేయుచున్న సంగతుల నన్నిటిని మనస్సునుండి తరిమి వేసినవాడు ధన్యుడు. మగతనముతో అణచిపెట్టుము. ఒక అభ్యాసము దానికి ప్రతికూలమయిన మరియొక అభ్యాసము చేత జయింపబడును. ఇతరుల సంగతులను నీవు కలుగజేసి కొననియెడల సంగతులను ఇతరులుకలుగజేసుకొనరు. అప్పుడు నీవని నీవు చక్కగా చేసికొనుటకు నీకు ఏలుగలుగును. కనుక నీవెప్పుడు ఇతరుల సంగతులలో జోక్యము గలుగజేసు కొనకుము. నీకన్నగొప్పవారి వ్యాపారములలో కూడా నీ వెప్పుడు ప్రవేశింపకుము. మొదట నీకన్నును నీమీదనే

యించుకొనుము. నీ స్నేహితులను మందలించుటకు బదులుగా ముందునిన్ను నీవు మందలించుకొనుము.

మనుష్యుల దయ నీవు సంపాదించు కొనలేక పోయిన యెడల నీవు విచార పడకుము. దేవుని దాసుడవైయుండుటకు దగినంత యోగ్యతతో జీవింప లేక పోయినందుకును, స్వచ్ఛమైన మతజీవితములో జీవింపలేకపోయి నందుకును విచారింపుము. ఈజీవితములో మనుష్యుడు తరుచు ఉపశాంతులను కలిగియుండక పోవుట చాలా మంచిది. అందులో ముఖ్యముగా ఇంద్రియ సంబంధములైన యుపశాంతులు కలుగక పోవుట మరీమంచిది. దేవుని ఉపశాంతులను మనము తరుచు పొందలేనియెడల ఆదోషము మనయందే ఉన్నది. ఎందుచేతననగా మనహృదయమునకు అనుతాపము గలుగ లేదు. ఇంతేకాకుండా మనము వ్యర్థమైన ప్రపంచక సుఖములను పూర్తిగా విడిచి పెట్టలేక పోవుచున్నాము. కనుక నీవు దేవుని యుపశాంతికి ఎంత మాత్రము అర్హుడవుగానుండక ప్రపంచక కలతలనుపొందుటకుమాత్రము తగియుంటివి. మనుష్యుడు పూర్ణముగా అనుతాపమును గలిగియున్న యెడల యావత్తు ప్రపంచకమువానికి దుఃఖకరముగాను అసహ్యకరముగాను కనిపించును. మంచిమనుష్యుడు ఎల్లప్పుడు తానువిచార పడుటకును శోకించుటకును తగినకారణమును కనిపెట్టగలుగు చున్నాడు. ఎందుచేత ననగా తన్ను గురించి గాని లేక తనతోడి మానవుని గురించి గాని చక్కగా విచారించి నప్పుడు ఈ లోకములో కలతలను అనుభవింపని మనుష్యుడవడును లేనట్లు అతడు తెలు

నుకొనగలుగుచున్నాడు. తన్ను తాను గట్టిగా పరీక్షించుకొనుచున్న కొలదిని తాను విచార పడుటకు గొప్ప కారణములున్నట్టు కనిపెట్ట గలుగు చున్నాడు. మనము చేసిన పాపములును మనము యోచించుచున్న దురాలోచనలును మన విచారమునకును హృదయానుకాశమునకును తగిన కారణములై యున్నవి. మనము పాపములో చిక్కియుండుట చేతను దుర్మార్గమును యోచించు చుండుట చేతను మనము పరలోక సంగతులను యోచింప లేక పోవుచున్నాము. నీవు విస్తారమైన నీ జీవిత కాలమును విచారించుటకంటె మరణమును తరుచు విచారించు కొనుచున్న యెడల నీ జీవితమును నీవు దిద్దుకొన ప్రయత్నింతువు. ముందు నీయాత్మ అనుభవింపవలసియున్న నరక బాధలను నీమనస్సులో చక్కగా ఆలోచించి గ్రహించుకొన్న యెడల ఈ ప్రపంచక కష్టములకును బాధలకును నీ వెంతమాత్రము వెనుక తియ్యక యిష్టముతో నీవు వాటిని అనుభవింప గలవని నేను సమ్మచున్నాను. ఎందుచేతననగా ఈ సంగతు లింత వరకు మన మనస్సున నాటక పోవుటచేత ఈ జీవితము యొక్క సుఖములకు ఆనందించు చున్నాము. ఇందుచేతనే మతము యొక్క సంగతులలో మనము మాంద్యముగా నున్నాము. తగినంత ధైర్యము లేక పోవుటచేత దుష్టితిలో నున్న యీ సీచమైన శరీరము తరుచు మొర బెట్టుచున్నది. కావున నీ హృదయమునకు అనుకూలమును గలిగించి నిన్ను రక్షించుటకు తగినంత అణకువతో దేవుని ప్రార్థించుము. “ఓ ప్రభువా ! కన్నీళ్ళను నాకాహారముగా నిమ్ము. విస్తారమైన

కన్నీళ్లను నాకు పానముగా నిమ్ము” అని ప్రవక్తతో ప్రార్థించుము.

ఇ రు వ ది రెం డ వ ప్ర క రణ ము .

నరుని దుస్థితి.

దేవునివంకకు గాక నీవు మరియేవంకకు తిరిగినను, ఎక్కడనున్నను నీవు దురదృష్టవంతుడవు. నీవు కోరిన ప్రకారము సంగతులు జరగనప్పుడు నీవేల కలవరపడెదవు? తన యిష్టప్రకారముగా కార్యములు జరుగుచున్నవాడు ఎవడైన కలడా? నీకుగాని, నాకుగాని లేక ఈభూమిమీద మరియొకనికి గాని కోరిన కోరికలు సిద్ధించుచున్నవా? రాజుగాని గురువుగాని ఈలోకములో కలత నొందని మనుష్యుడెవ్వడులేడు. ఈప్రపంచలో ఇకపూర్తిగా ముఖమనుభవించు చున్నవాడెవడు? దేవునికొరకు ఓరిమితో భరింపనేర్చినవాడే.

“వాడెంత అదృష్టవంతుడు? ఎంతధనవంతుడు? ఎంత బలవంతుడు! ఎంతశక్తివంతుడు!” అని తెలివిలేనివారును బలహీనమైన మనస్సు కలవారును తరుచు చెప్పుకొనుచుందురు. ఆ పరలోక ధనమువంకకు కన్నెత్తిచూడుము. ప్రపంచక సంబంధములైన అశాశ్వత పదార్థములన్నియు లాభములేని వని తెలిసికొనగలవు. ఇవిఅన్నియు అస్థిరములు. బాధకరములు. ఆతురముతోను భయముతోను సంపాదించ బడుచు న్నువి. అస్థిరపదార్థములను విస్తారముగా కలిగియున్నంత

మాత్రము చేత మనుష్యుడు సౌఖ్యవంతుడు గానేరడు. వాటిని మితముగా కలిగియుండుటయే మంచిసంగతి. ఈ ప్రపంచకములో బ్రతికియుండుట చాలా నీచమైన సంగతి. మనుష్యుడు జీవములో ప్రవేశించినకొద్దీని (ఆత్మాభివృద్ధి మొందినకొలదిని) ఈ ప్రస్తుత జీవితము వానికసహ్యముగా కనిపించు చుండును. ఎందుచేతననగా నరుని స్వభావము భ్రష్టీకరించినట్లు ఆతడు స్పష్టముగా తెలుసుకొను చున్నాడు.

ఎందుచేతననగా భోజనముచేయుట దాహముత్రాగుట, నిద్రించుట, జాగ్రత్తగా నుండుట, పాటపడుట, విశ్రమించుట ఇతర శరీరధర్మములకు చిక్కియుండుట మొదలైన వన్నియు మితములోనున్న మనుష్యునకు చాలాబాధకముగా నుండును. అతడు పాపమునుండి విడిచిపెట్టబడుటకు సంతోషముగా కోరుచుండును. ఈజీవితములో శరీరధర్మములు తప్పని సరిగా బాధించుచుండుటచే ఆతరంగిక పురుషుడు మిగుల వ్యధజెందుచుండును. కనుక ప్రవక్తవాటినుండి విడిపింపబడుటకు ఈవిధముగా భక్తితో దేవుని ప్రార్థించును. “నాహృదయవేదనలు అతివిస్తారములు. ఓ ప్రభువా! ఇక్కటులలో నుండి నన్ను విడిపింపుము” తమదుస్థితిని తెలిసికోలేనివారు మిగుల బాధపడుదురు. దుస్థితితోగూడిన ఈభ్రష్ట జీవితమును అపేక్షించువారు అంతకన్న ఎక్కువగా విచారపడుదురు. ఈ పాడు జీవితము నాశించు చున్న బుద్ధి హీనులు కొందరు గలరు. వారు బిచ్చమెత్తిగాని లేక మరియొక విధముగా శ్రమపడికాని శరీరమును మాత్రము పోషింప గలుగు

చున్నారు. వారు ఎల్ల కాలము బ్రతుకవలెనని తలచుచున్నారు. వారు దేవుని రాజ్యమునకు ఎంతమాత్రము ప్రయత్నించు చుండలేదు. ప్రపంచక సంగతులలో మునిగి శరీర భోగములు తప్ప ఇతర సంగతులు రుచింపనివారు ఎంత తెలివి హీనులు! ఎంత విశ్వాసహీనులు! తుదకు ఈదురదృష్ట వంతులు తమరు ఎట్టినిష్ప్రయోజనము లైన పదార్థములను ఆశించియుండిరో తెలిసికొని భేదపడగలరు. దేవునిభక్తులును క్రీస్తుయొక్క స్నేహితులును ఇంద్రియములకు హితవులైన పదార్థములను ఎన్నడు ఆశించి యుండలేదు. వారు చిరు సుఖములను సైతము అపేక్షించలేదు. వారు శాశ్వతమైన ధనము కొరకు మాత్రమే ఆశించి దృష్టినంతయు పైకినిగి డించి శాశ్వతమైన అదృశ్య పదార్థమును చూచు చుండిరి. కనిపించుచున్న ఈ పదార్థములను చూడనపేక్షించిన యెడల ప్రపంచక విషయములచే నాకర్షింప బడుదురనిభయపడు చుండిరి.

ఓస్నేహితులారా! జాగ్రతగా నుండుడు ఆత్మ జీవిత ములో అభివృద్ధి నొందవలెనన్న ఆశను విడిచిపెట్టకుడు. ఇంక ను మీరు తగిన సమయమును సావకాశమును కలిగియున్నారు. కాలమింకను గతించలేదు. ఒకదినమునుండి మరియొక దినము నకు నీమంచి ప్రయత్నమును వలనిలుపు చేసెదవు. త్వరగాతె మ్ము ఈక్షణములోనే ప్రారంభింపుము. “పనిచేయుటకిది యే స మయము. ఇదియే ప్రయత్నించుటకు తగినకాలము. నిన్ను నీవు సవరణచేసుకొన వలసిన యుక్తకాలమిదియే” అని చెప్పు

ము. నీవు బాధలలో ఉన్నప్పుడే నీవు నీయోరిమికితగిన ఫలమును పొందవలసిన మంచిసమయము “ భాగ్యముగలఫలము లోనికి ” జేరబోవుటకుముందు నీవు నిష్పలమధ్యనుండియు నీళ్ల మధ్యనుండియు ప్రయాణము చేయవలసియుండువు. నిన్ను నీవు హింసించుకొనిననే తప్ప నీనీచమైన స్వభావమును నీవు జయింపజాలవు. ఈనాశన స్వభావముగల శరీరమునుధరించి యున్నంతవరకు మనము పాపముచేయకుండా ఉండలేము. అలసటతోను బాధతోను మనము బ్రతుకవలసి యున్నాము. పాపములవలన మనము మనయోగ్యతను చెడగొట్టుకొనుచు న్నాము. లేనియెడల మనదుస్థితినివిడిచి నెమ్మదిగా నుండుము. మనము పాపమువలననే మనసుఖమునుకూడా చెడగొట్టుకొనుచున్నాము. కనుక దేవుని యనుగ్రహము కొరకు దుర్మార్గము తొలగి మర్త్యమైనది జీవముచేత మ్రింగబడువరకు ఓరిమితో వేచియుండవలెను.

నరుని స్వభావ సెంత చెడ్డది! వానిహృదయముయొక్క తలంపులలోని ఊహలంతయు యెల్లప్పుడు కేవలము చెడుగు చేయుటకే కోరుచున్నది. ఈదినమున నీపాపములను నీవు ఒప్పుకొందువు. ఆపాపములనే నీవు రేపు మరలచేయుదువు. చక్కగానడుచుకొనుటకు ఇప్పుడు నీవు నిశ్చయించుకొంటివి. కొంచెముసేపులోనే నీవెంతమాత్రము నిశ్చయము చేసుకోనట్లు యథాప్రకారముగా నడుచుచుండువు. కనుక మనమెల్లప్పుడు అణకువతో తగ్గియుండుటకును ఒకప్పుడైనాగొప్పవారమని గర్వంపకుండుటకును తగినంత కారణమును గలిగియున్నాము.

ఏలయనగా మనము చెడు స్వభావముగలవారము. నిలకడలేని వారము. విస్తారము శ్రమపడి బహుప్రయాసతో దేవునియనుగ్రహమువలన స్వల్పముగా పొందియున్నదానినికూడా, అలక్ష్యముచేసి చెడగొట్టుకొనుచున్నాము. జీవితముయొక్క ప్రారంభములోనే మన మశ్రద్ధచేసినయెడల తుదకు మనగతియేమగును? మనమాటలయందు తగినంత పావనత్వము కనుపించక పూర్వమేమనము నిర్భయులమై యున్నట్టును నెవ్వడిగా నున్నట్టునుతలచి అలక్ష్యముగా నున్నయెడల మనము చాలా భేదము నొందవలసి యుండుము. మనముకూడా క్రొత్తగా ఆరంభించినవారివలె ప్రతినిత్యము అదియే నూతనమైనట్టు పావనజీవితమునుపడేశింప బడితిమేని మనము ముందు నడతను సవరించుకొనుటకును ఆత్మసంగతులలో గొప్ప అభివృద్ధిచెందుటకును దగిన సావకాశము గలిగియుండుము.

ఇ రు వ ది మూ డ వ ప్ప క రణ ము .

మరణచింతనము.

—

ఈ లోకమున నీ జీవితము త్వరలో ముగియబోవుచున్నది. అవల పరలోకములో నీగతియేమగునో ఆలోచించుకొనుము. ఈదినమున మనుష్యుడు ఇక్కడ కనిపించుచున్నాడు. అతడు లేపు మనకు గనిపించుటలేదు. అతడు మన దృష్టి నుండి ఎప్పుడు తొలగునో, మనస్సునుండి కూడా అప్పుడే తొలగును. ఆహా! నరుని మనస్సు ఎంత మూఢమైనది!

ఈ ప్రస్తుత సంగతి తప్ప ఆవల తన గతియేమగునో ఆలోచింపలేక పోవుచున్నది. నీ వీ దినముననే చావవలసియున్నట్లు నీ తలపులలోను పనులలోను నిన్ను నీవు నియమించుకొనుము. నీ హృదయము పరిశుద్ధమైన యెడల నీవు చావున కంతవిస్తారముగా భయపడకపోదువు. చావునకు వెరచి పారిపోవుటకంటె దోషములను విడిచిపెట్ట ప్రయత్నించుట మిగుల మంచిది.

ఈ దినముననే నీవు సిద్ధమైయుండని యెడల రేపెట్లు సిద్ధముగా నుండగలవు? రేపుమనకు నిశ్చయములేదు. రేపటివరకు బ్రతుకగలవని నీవేలా ఎరుగుదువు. నడచుచున్న నడతలో మనము కొంచెమైనను సవరణచేసుకోలేనప్పుడు మనము చాలాకాలము బ్రతికియున్నంత మాత్రమున ఏమిలాభము. మనము యెక్కువకాలము బ్రతుకుట వలన మన నడతయందు యోగ్యత ఎక్కువగాక పోయినను మన పాపము లెక్కువగుచుండును. ఈ ప్రపంచకములో చక్కగా నడుచుకొనుచున్న దినము ఒక్కటైనా ఉన్నదా? తమరు మతములో ప్రవేశించి ఎంతకాలమైనదో అని లెక్కచూచుకొనుచున్న వారనేకులు గలరు కాని వారు కొంచెమైనను వారి నడతను సవరణ చేసుకోలేక పోవుచున్నారు. చచ్చుటయే భయమైన యెడల బహుకాలము బ్రతుకుట యెక్కువ అపాయకరము. ఎల్లప్పుడు తన మరణదినమును తన కన్నుల యెదుట చూచుచున్నవాడును చావునకు ప్రతిదినము తన్నుతాను సిద్ధముచేసుకొన్న వాడును నిజముగాధన్యుడు. ఎక్కువైనా నీవొకమనిషిని చచ్చిపోవు చుండగా చూచిన యెడల నీవు

కూడా ఆత్మోపనే వెళ్ళవలసియున్నట్లు జ్ఞాపకముంచుకొనుము. అది ఉదయకాలమైన యెడల సాయంకాలము పడకమునుపే నీవు చావవచ్చునని భావించుము. సాయంకాలమైన యెడల ఆమరుచటి ఉదయమువరకు నీవు బ్రతుకగలవని తలంచుకుము. ఎల్లప్పుడు నీవు చచ్చుటకు సిద్ధమై యుండుము. నీవు సిద్ధము కానిదే చావకుండుటకు మెళకువగలిగి జీవింపుము. అనేకులు ఆకస్మికముగా అనుకొనని సమయములో చనిపోవు చుండిరి. మనుష్యకుమారుడు మన మనుకొనని గడియలో వచ్చును. అంత్యకాలము సమీపించినపుడు వెనుకనీవు జీవించిన జీవిత కాలమునుగూర్చి వేరు అభిప్రాయమును గలిగియుండువు. నీవు చేసియున్న అశ్రద్ధకును లోపమునకును నీవు విస్తారముగా భేదపడుదువు. మరణకాలములో తానెట్లు నడిచిన బాగుండునని కనిపెట్టునో ఆ విధముగా నడుచుకొనుటకు బ్రతికియున్న కాలములోనే ప్రయత్నించినవాడు ఎంతధన్యుడు! ప్రపంచకమును పూర్తిగానిరళించుట యోగ్యతలో అభివృద్ధి జెందుటకు దృఢమైన పట్టుదల గలిగియుండుట అను తాపముగలిగి బాధ పడుట శిక్షయందు ఆసక్తి అణకువగలిగి యుండుట క్రీస్తు మీద ప్రేమచే ఎటువంటి బాధనైనను సహనముతో భరింప గలుగుట, తనలాభమును కోరికలను పూర్తిగా నిడిచిపెట్టుట ఇవి అన్నియు సుఖమైన మరణమునకు సాధనములు నీవు మంచి ఆరోగ్యములో నున్నపుడు ఎక్కువ మేలు జేయగలవు. నీవు జబ్బుగానున్నప్పుడు సాధారణముగా ఏమంచికార్యమును చేయలేవు. జబ్బుగానున్నవారు ఎక్కువగా అభివృద్ధి బొంద

లేరు. వారు వారిని చక్కగా సవరణచేసుకోలేరు. తరుచు ఒక చోటునుండి మరియొకచోటుకు తిరుగుచున్నవారు కూడా పరిశుద్ధులుగా నుండలేరు.

నీ బంధువులను స్నేహితులను నమ్మకుము. ఇప్పుడైనా నీయాత్మ నభివృద్ధి చేసుకోతగిన సాధనముల నుపేక్షింపకుము. ఏలయనగా నీవనుకొనిన దానికంటె ఎక్కువ త్వరలో వారునిన్ను మరచిపోదురు. నీ వితరమనుష్యుల సహాయమును నమ్మియుండుటకంటె ముందునకు అక్కర గలిగిన దానిని ఈ యుక్తమైన కాలములో సంపాదించు కొనుటయే మంచిది. ఇతరులు నీకు సహాయము చేయుదురని నమ్మక నీవు బాగుపడగలిగిన సాధనమును ఇప్పుడే చూచుకొనుము. ఇప్పుడు నిన్ను గూర్చి నీవు మెళుకువ గలిగి యుండని యెడల ఆవల నీకొరకు మెళుకువ గలిగియుండు వారెవరు? ఈప్రస్తుత సమయము చాలా విలువగలది. నీవు రక్షణము పొందవలసిన దినము లివియే ఇదియే మంచి సమయము శాశ్వత జీవితమునకు కావలసియున్న ధనమును సంపాదించ వలసియున్న యీ సమయములోన జీవితకాలము నంతయు సోమరి తనముచే వ్యర్థముగా గడిపి ఎట్లు పాడుజేసుకొను చున్నావు! నిన్ను నీవు సవరణ చేసుకో దలచెడి కాలము ముందు సమీపించును గాని అది నీకనుగ్రహింప బడునో లేదో నాకు తెలియదు.

ఓ న్నాప్రియ సహోదరుడా నీచావును యెల్లప్పుడు తలుచు కొనుచున్న వ్యూహము నీవు చావునకు యుక్తమైన రీతిని

భయపడు చున్న వృథును ఎంత గొప్ప యాపదనుండి నిన్ను
 నీవు రక్షించుకొన గలుగుదువు ! ఎంత గొప్ప భయమునుండి
 నిన్ను నీవు తొలగించుకొన గలుగుదువు. మరణసమయమున
 నీవు భయపడుట కంటె ఆనందింప గలుగునట్లు జీవించుటకు
 నీవిప్పుడే పాటుపడుము. నీవు క్రీస్తుతో గూడా జీవింప ప్రారం
 భించుటకు ప్రపంచక దృష్టికి క్రీస్తుతో చని పోవుటకు నేర్పు
 కొనుము. నీవు స్వతంత్రముతో క్రీస్తును సమీపించుటకు
 ప్రపంచక వస్తువులనన్నిటిని నిరశింపుము. అనుతాపముచే నీ
 శరీరమును నలగ గొట్టుము. అందువలన నీవు నిర్భయముగా
 నుండగలవు. ఓమూర్ఖుడా నీలోకములో ఒకరోజైనను బ్రతుకు
 టకు స్థిరము లేనప్పుడు బహుకాలము ఏల బ్రతుక వలెనని
 కోరెదవు. ఎంతమంది యీ విధముగా మోస పోయిరి ! ఎంత
 మంది ఆకస్మికముగా చనిపోయిరి. అటువంటి మనుష్యుడు
 చంపబడెను. వాడు నీటిలోమునిగి చచ్చిపోయెను. వాడుక్రింద
 పడిచచ్చి పోయెను. ఒకడు భుజించుచూ చచ్చిపోయెను.
 మాడలాడుచూ చచ్చి పోయెను. ఆట లాడుచూ చచ్చి
 పోయెను. అనువార్తలను మన మెంత తరుచుగా విను
 చున్నాము. ఒకడు అగ్గిలో పడి దహన మైనట్టును మరియొ
 కడు కత్తితో నరకబడినట్టును ఇంకొకడు రోగముచేత చచ్చి
 పోయినట్టును మనము వినుచున్నాము. ఏదో ఒక విధముగా
 మరణము ప్రతివానిని అంతము నొందించుచున్నది. మనుష్యుని
 ఆయువు నీడవలె నిలువక గతించుచున్నది.

నీవు చనిపోయిన తరువాత నిన్నెవరు జ్ఞాపక ముంచు

కొందురు ? నీమిత్తమెవరు ప్రార్థింతురు ? నీవు చేయుటకు శక్తిగలిగిన దానిని ఇప్పుడే చేయుము. ఏలయనగా నీవెప్పుడు చనిపోదువు నీవెరుగవు ? నీవుచనిపోయిన తరువాత నీకేమి సంభవించునో నీకు తెలియదు. నీవిప్పుడు సావకాశమును గలిగి యుంటివి. కనుక శాశ్వత ధనమును కూడబెట్టుము. నీ ఆత్మ రక్షణమును తప్ప యికదేనిని విచారించకుము. దేవుని సంగతులకు తప్ప ఇకదేనికి శ్రద్ధ తీసుకొనకుము. దేవుని భక్తులను గారవించి వారితో స్నేహము చేయుము. వారి పనులను నీవలవరుచు కొనుటచేత నీవు నీశాశ్వత నివాసమును చేరలేక పోయినను అవినిన్ను శాశ్వత నివాసమునప్రవేశపెట్టును. ఈ ప్రపంచక సంగతులతో సంబంధములేని పరదేశివలెను యాత్ర కునివలెను ఉండుము. నీమనస్సును స్వేచ్ఛగానుంచుకొని దేవుని వంకకు లేవ నెత్తుము. ఎదుచేతననగా ఈలోకములో నీకు శాశ్వతమైన నివాసము లేదు. నీవు చనిపోయిన తరువాత నీజీవము సౌఖ్యముగా ప్రభువుని జేరగలుగుటకు నీప్రార్థనలను నిట్టూర్పులను కన్నీళ్ళను దేవునివంకకు పంపుము.

ఇ రు వ ది నా లు గ వ ప్ర క ర ణ ము .

పాపశిక్షణము దేవుని తీర్పు.

నీవు చేయుచున్న ప్రతిపనికి తగిన ఫలమును పొందవలసి యున్నావు. నీవు కఠినమైన న్యాయాధిపతి ఎదుట ఎట్లు నిలుచుండగలవు ! ఆయనకు తెలియకుండునట్లు నీవు

దేనిని దాచలేవు ? నీవు లంచములనిచ్చి ఆయన కోపమును చల్లారచలేవు. నీవు చెప్పెడి శుమాపణలను ఆయన అంగీకరించడు. న్యాయమును బట్టి విచారించును. బుద్ధితేని ఓపాపాత్ముడా ! నీవుకొన్ని సమయములలో కోపముతోనున్న నరుని చూచుటకు భయపడుదువు. అట్టి సంగతిలో నీ దుర్మార్గము నంతయు నెరిగియున్న దేవునికి ఎట్లు జబాబు చెప్పగలవు ? ఈ అనుకూలమైన సమయములోనే ముందు నీకు కావలసియున్న వస్తువులను సంపాదించుకొనుట చాలామంచిది. ఆ తీర్పుదినమున నీనిమిత్తము శుమాపణల చెప్పవారును ప్రార్థించు వారును ఎవరునులేరు. ఎవరి నిమిత్తము వారు దేవునిఎదుట జవాబు చెప్పకోవలసి యుందురు. ఇదియే మంచి అనుకూలమైన సమయము. ఇప్పుడు నీవు పడినశ్రమలు ఫలించును. నీకన్నీళ్ళు అంగీకరింపబడును. నీ మూలుగులు ఆలకింపబడును. నీ కిప్పుడు గలిగిన అనుతాప దుఃఖము నీ వెనుకటి దోషములనుండి నిన్ను విడిపించి నీకు పరిశుద్ధత్వమును గలిగించును. ఓర్పు గలిగిన మనుష్యుడు సమస్త పాపములను విడిచి పరిశుద్ధముగా నుండును.

ఇతరులవలన తనకు బాధగలిగినప్పుడు ఆబాధకంటెను వారి దుష్టస్వభావమునకు యెక్కువగా బాధపడును. ఆతడు శత్రువుల నిమిత్తము దేవునిప్రార్థించును. ఇష్టముతో వారి నేరములను శుద్ధింపజేయును. తనవలన ఎవరికైనా కోపము గలిగినయెడల శుద్ధింపవలసినదని వారిని వేడుకొనుటకు కొంచెమైనను వెనుకడియడు. ఇతరుల దగ్గర నేరమును కనిపెట్టినప్పుడు

కోపించుటకు బదులుగా జాలిపడును. తన్ను తాను బాధించు కొనుచుండును. శరీరమును ఆత్మకు వశపరుచుటకు ప్రయత్నించును. ఆవల దేవునిచే శిక్షింపబడుటకు మనపాపములను మూట కట్టుకొని దాచుకొనుట కంటే వాటినిపుడు ఇక్కడ విడిచిపెట్టుట మంచిది. మనశరీరముయొక్క అపరిశుద్ధమైన మోహమును మనము అణచి వేయ లేకపోవుటచేత మనలను మనము మోసము చేసుకొనుచున్నాము. నీవు జేసిన పాపములుగాక నిన్ను దహనముచేయగలిగిన అగ్ని ఇంకొకటికలదా? నిన్ను నీవు ఉపేక్షించి నీయిష్టమువచ్చినట్టు నీవు తిరిగినకొలదిని నీవు నీయింద్రియముల యొక్క కోరికలను వెంబడించిన కొలదిని ఆవలనీవు ఘోరముగా శిక్షింపబడుటకు నీపాపములు ఎక్కువగుచుండును. ఏలయనగా మండుచున్న నిప్పునకు నీవు మరియొక కట్టె పుల్లను తగుల్చు చున్నావు. ఏసంగతులలో మనుష్యుడు సాపముచేయుచున్నాడో ఆసంగతులలోనే వాడు క్రూరముగా శిక్షింపబడుచుండును. బద్ధకస్తులందరు ఎర్రగా కాలిన ములుకోలతో ముందుకు పరుగెత్తింపబడుదురు. తిండి పోతులు ఆకలిచేతను దప్పికచేతను బాధపెట్టబడుదురు. శరీర భోగముల నాశించువారును ఇంద్రియ సుఖములకు సంశోషించువారును భగ్గన మండుచున్నతారులోను చెడువాసన గలిగిన గంధకపుమంటలోను స్నానము చేయింప బడుదురు. ఓర్వలేనివారు వెర్రి కుక్కలవలె దుఃఖముచే మొరుగుచుండురు. తగినట్టు క్రూరముగా బాధించని పాపమేదియు లేదు. అక్కడ గర్వితులందరు అనేక కలలలతో నిండియుండురు.

అత్యాశ గలవారు సీచమైన దర్శితముతో విస్తారముగా బాధ పడుదురు. ఇక్కడ వేయి సంవత్సరములు అనుభవించెడి బాధ కంటె అక్కడ ఒక్కగడియ అనుభవించెడి బాధ మిక్కిలి క్రూరముగానుండును. అక్కడ దుష్టులకు నుఖముగాని నెమ్మదిగాని ఉండదు. ఇక్కడ మన కష్టములకు తెంపుగలకు మనస్సేహితులు మనల ఓదార్పుచుండురు. తీర్పుకాలమున నీవును ధన్యులైన వారితోరక్షణనుపొంది నుఖపరలుగుటకు నీవిప్పుడే నీనిమిత్తము నీవు ఆతురపడుము. నీకొరకు నీవు విచారపడుము. న్యాయముగానున్న మనుష్యుడు తన్ను బాధించుచున్నవాటిని ఎదిరించుటకు తగినంత ధైర్యముతో నిలువగలిగియుండును. మనుష్యుల తీర్పునకు అణకువతో నిలువగలిగియుండును. మనుష్యుల తీర్పునకు అణకువతో లోబడినవాడు తీర్పుతీర్పుటకు నిలువబడగలడు. అప్పుడు పేదవారును దీనులును బహువిశ్వాసమును గలిగియుండురు. గర్వికులు అన్ని వైపులనుండియు భయపడుదురు.

అప్పుడు క్రీస్తునిమిత్తము వెర్రివాడుగా నున్నవాడును తిరస్కరింపబడినవాడును ఈ ప్రపంచకములో మంచి జ్ఞానమతుడై యున్నట్లు కనిపించును. అప్పుడు ఓర్పుతో మనము భరించియున్న బాధలన్నియు మనకు సంతోషమును గలిగించును అప్పుడు మోసగాండ్రందరును మోసముతో నుండురు. అప్పుడు భక్తిగలిగిన వారందరు ఆనందించుచురు భక్తిలేని వారందరు భేదపడుదురు. శరీరభోగములను విస్తారముగా అనుభవించిన వానికంటె శరీరమును పీడించినవాడు ఎక్కువగా

సౌఖ్యపడుచుండును. అప్పుడు పేదవారి దుస్తులు ఎక్కువకాంతి తో ప్రకాశించును. భాగ్యవంతుల విలువైన దుస్తులు కాంతి తగ్గి మకమకలాడు చుండును. ధగధగలాడెడి దివ్యభవన ములకన్న పేదకుటీరములు ఎక్కువగా కొనియాడబడుచుండును. ఈ ప్రపంచక బలములన్నిటికన్నను ఎడతెగని ఓరిమిమనకు ఎక్కువ లాభకరముగానుండును. నిష్కపటమైన అణకువ ప్రపంచకజ్జానములన్నిటికంటెను ఎక్కువ హెచ్చునకు లేవదీయబడును. విస్తారమైన శాస్త్రజ్ఞానముకంటె యోగ్యమైన పరిశుద్ధహృదయము మనుష్యుని ఎక్కువగా ఆనందింపజేయుచుండును. అప్పుడు ప్రపంచకలాభముల నపేక్షించుచున్న వారి ధనముకంటె ధననిరసనము ఎక్కువ గౌరవమును గలిగియుండును. నీవు సర్వభోగములను అనుభవించినప్పటికంటె నీవు భక్తివిశ్వాసములతో దేవుని ప్రార్థించినప్పుడు మిక్కిలి యెక్కువగా నుఖింపగలవు. మితములేప్పి మాట్లాడునప్పటికంటె మానముగా నున్నప్పుడు విస్తారముగా సంతోషించుచుండువు. మంచిమాటలకంటె మంచికార్యములు ఎక్కువ విలువగలిగి యుండును. ఈ ప్రపంచకసుఖము లన్నిటికంటెను కచ్చితమైన జీవితము అనుతాపము బహుశ్చయముగా నుండును. ఇప్పుడు నీస్వల్ప కష్టమును భరించుటకు అలవాటుపడుము. ఆవల బాధకరములైన గొప్పకష్టములనుండి భరింపగల వ్రావ్రా ఇప్పుడు ఇక్కడనే రుజువుచేసికొనుము. ఇక్కడ నీవుస్వల్పబాధలను భరింపలేకపోయిన యెడల ఆవల శాశ్వతమైన నరకబాధలను ఎట్లు భరింపగలవు ? మిక్కిలి స్వల్పబాధయే నన్నింతగా బాధించి

యేడ్చించు చున్నప్పుడు ఆవల మిక్కిలి దారుణమైననరకాగ్ని నిన్నేమిచేయునని అనుకొనుచుంటివి? నీవు ఈలోకములోను పరలోకములోను ఈ రెండు లోకములలోను సుఖపడగలవని అనుకొనకుము. నీవు ఈ ప్రపంచక సుఖములనైనా అనుభవించవలెను. లేదా, పరలోకములో క్రీస్తుతో పభుత్వము నైనా చేయవలెను. ఇంతవరకు నీవు క్రీస్తుతోను గౌరవము తోను భాగ్యముతోను అనేకసుఖముల ననుభవించితివి. ఈ గడియలో నీవు చనిపోయినయెడల ఇవి అన్నియు నీకేమి లాభము ఇవి అన్నియు వ్యర్థములే దేవునిప్రేమించుట సేవించుట ఇవి మాత్రమే లాభమైనవి. ఇష్టముతో దేవుని ప్రేమించినవారికి చావునకును నరకమునకును భయపడ నవసరము లేదు. శిక్షకును తీర్పునకును వారెంతమాత్రము భయపడరు. పరిపూర్ణమైన ప్రేమనిర్భయముగా దేవుని సమీపింపజేయుచు. పాపకార్యములకు ఆనందించెడు మనుష్యుడు చావునకును తీర్పునకును భయపడుచుండుట ఏమివిత! దేవుని ప్రేమనిన్ను పాపముల నుండి మళ్ళింపలేక పోయినయెడల నరకము యొక్క భయమైనను నిన్ను పాపములనుండి అడ్డుపెట్టగలిగిన యెడల మంచిదే. దేవుని భయమును విడిచిపెట్టినవాడు బహుకాలము మంచిమార్గమున నుండలేడు. ఆతడు అతిశ్రీఘ్రములో సాతాను వలలలో పడును.

జీవితములయొక్క సవరణ.

ఇ రు వ ది యై ద వ ప్రి క రణ ము.

జీవితములయొక్క సవరణ.

—

దేవుని సేవయందు మెళకువగాను శ్రద్ధగాను ఉండుము. నీనీ ప్రపంచములోకి వల వచ్చితివ్వా ఈ ప్రపంచమును నీవెందుకు విడిచి పెట్టవలసియుంటివ్వా చక్కగా ఆలోచించుము. నీవు దేవునితో నివసించగలిగి యుండుటకును జీవపురుషుడవై యుండుటకును కారణములై యున్నవి. అందుకొరకు నీ ఆత్మను అభివృద్ధి చేసుకొనుటకు నీవు త్వరపడుము. కొద్ది కాలములోనే నీకష్టము ఫలించి నీవు దానికి తగిన ఫలము ను పొందుదువు. నీవు ఉన్నచోట భయముగాని దుఃఖముగాని ఉండదు. నీవిప్పుడు కొంచెము శ్రమపడితివేని ఆవల విస్తారమైన విశ్రాంతిని తెంపులేని ఆనందమును నీవనుభవింపగలవు. నీవు నీకార్యములను ఎడతెగనిభక్తితోను విశ్వాసముతోను నెరవేర్చిన యెడల, దేవుడు నీకు దానిఫలమును గలిగించుటకు ఎక్కువ కౌదార్యముగాను విశ్వాసముగాను ఉండును. నీవు జయముపొందుటకు నిరీక్షించి యుండుము. కాని నీవు నిర్భయముడవై యున్నావని అనుకోకుము ఎందుచేతననగా అందువలన గర్వము, ఉపేక్షగలిగి చెడిపోదువేమో. కనుక నీవు నిర్భయముగా నుండకుము. ఒకప్పుడు ఒకడు సంశయముతో బాధ పడుచుండెను. కొన్ని సమయములయందు వానికి దేవుడు తన్ను రక్షించునని ఆశగలుగుచుండెను. మరికొన్ని సమయములయందు వానికి దేవుడు రక్షింపజేమో అని భయము గలుగుచుం

డెను. ఈవిధముగా వానిమనస్సు భయముతోను ఆశతోను ఊగులాడుచుండుటచే అతడు దేవుని పీఠము దగ్గరకువెళ్లి సాష్టాంగపడి “ఓదేవా! నేనురక్షింపబడునో లేదో అని తెలిసికొనగోరుచుంటిని” అని ప్రార్థించుచూ మనస్సులో అనుకొనెను. అప్పుడు “నీకు తెలిసిన నీవేమిచేయుచువు. ఆచేయగలిగినదానిని ఇప్పుడే చేయుము. అప్పుడు నీవురక్షింపబడుచువు” అని వెంటనే వాని మనస్సులో దేవుడు ప్రత్యుత్తరమిచ్చినట్లు వానికి వినిపించెను. ఆతడీవిధముగా దేవునినుండి ఉపశాంతిని పొందిన తోడనే నూతనబలము గలిగి తన మనస్తాపమును తొలగించుకొనెను. అది మొదలు ఆతడు తనకు ముందు ఏమి జరుగునో యని మరలవిన్నడు తెలిసికొనప్రయత్నింపక తాను చేయబోవుచున్న ప్రతి కార్యమునకు ప్రారంభమున ఉత్తమమును సంపూర్ణమును అనుకూలమునైయున్న దేవుని చిత్తమేదో పరీక్షించి తెలిసికొనుటకు ప్రయత్నించుచుండెను.

“సర్వేశ్వరునియందు నమ్మికయుంచి మేలు చేయుము. దేశమందు నివసించి సత్యముననుసరించుము. సర్వేశ్వరుని బట్టి సంతోషించుము. ఆయన నీహృదయవాంఛలను తీర్చును” అని ప్రవక్త చెప్పుచున్నాడు. జీవితములను సవరణ చేసికొనుటకు అవసరమైయున్న శ్రద్ధనుండియు ఆత్మాభివృద్ధినుండియు అనేకులను వెనుకకులాగుచున్న సంగతియొకటికలదు. అది ప్రయాస ఓడవలసి వచ్చునని భయపడుట. పోరునకు వెరచి అనేకులు వెనుకకు తగ్గుచున్నారు. అయినను వారు యోగ్యతను అలవరుచుకొనుటలో ఇతరులను అతిశయించుచున్నారు. వారుతమ

కు బాధకరముగాను అసహ్య కరముగాను కనిపించుచున్న సంగతులను జయించుటకు ప్రయత్నించుచున్నారు.

మనుష్యుడు ఎక్కువగా అభివృద్ధి చెందిన కొలదిని, దేవుని అనుగ్రహము విస్తారముగా పొందిన కొలదిని తన్ను తాను జయింపకలుగుచున్నాడు. మరిన్ని మననము తన్ను తాను పీడించుకోగలుగు చున్నాడు. మనుష్యు లందరు తమ్ము తాము పీడించు కొనుటకును జయించు కొనుటకును సూచనమైన శక్తిగలిగియుండలేదు. శ్రద్ధ, పట్టుదల కలిగిన మనుష్యుడు అనేకకోరికల సశింపు చేసికోవలసి యున్నను, యోగ్యత నిమిత్తము ప్రయత్నించుటకు శ్రద్ధలేని మంచి మనస్సు గలవానికంటె యెక్కువగా ఆత్మను అభివృద్ధి చేసు కోగలిగియుండును. మనజీవితమును చక్కగా సవరణచేసి కొనుటకు మనకు రెండుసంగతులు ముఖ్యముగా అవసరములై యున్నవి. చుర్రార్థమునకు ఉద్రేకించుచున్న చెడుతలంపుల నుండి మనమనస్సును బలవంతముగా మరలించుకొనుట. మన కు అవసరమైయున్న యోగ్యతకొరకుపట్టుదలతో ప్రయత్నించుట. ఇతరులయందునీక సహ్యముగా కనుపించుచున్నదోషములను జయించుటకును వాటిని నీయొద్దనుండి తొలగించుకొనుటకును నిశ్చయపరుచుకొనుము. నీవు ప్రతిచోటనుండియు నీ ఆత్మలాభము పొందుటకు ప్రయత్నించుము. ఎవనియందైనా నను మంచిసంగతిని నీవు కనిపెట్టు నప్పుడును విననప్పుడును దానిని అలవరుచుకొనుటకు పాటుపడుము. ఎవనియందైనా నీకు చెడుసంగతి కనుపించనప్పుడు దానిని నీవు నేర్చుకొనకుం

డుటకు హాళుకువగలిగియుండుము. కొన్ని వేళలయందు ఆతప్పు నీయందుకూడా యున్నట్టు నీవు కనిపెట్టిన యెడల వెంటనే నిన్ను నీవు సవరణచేసికొనుము. నీకన్ను ఇతరులను చూచు చున్నట్టు ఇతరుల కన్నుకూడా అదేవిధముగా నిన్ను జూచు చుండును. మన సహోదరులందరు శ్రద్ధ, భక్తి, మంచి శిక్ష మొదలయిన యోగ్యతలను గలిగియుండుటను మనముచూచి నప్పుడు మనకెంత సంతోషముగానుండును ఇతరులు అక్రమ మైన మార్గమున ప్రవేశించి విధాయకముగా చేయవలసి యున్న కార్యముల చేయక ఉపేక్షించు చున్నప్పుడు మన కెంతవిచారముగా నుండును. మన ఆత్మ జీవితమున కవసరములైయున్న సంగతులను విడిచిపెట్టి జోక్యము మాలిన సంగతులలో ప్రవేశించుట ఎంత అపాయకరము! నీవు చేయవలసియున్న వ్యాపారములను జ్ఞాపకముంచుకొనుము. సిలువ వేయబడిన స్వరూపమును నీకన్నుల ఎదుట నిలుపుకొనుము. నీవు ఏను జీవితమును చూచినప్పుడు నీవుబహు కాలముచుండి దేవుని మార్గములో నడుచుచున్నను నీ జీవితమును ఆయన జీవితమువలె చేసుకొనుటకు ప్రయత్నింపలేక పోయినందుకు నీవు సిగ్గుపడవలసియుంటివని తెలిసికోగలవు. ప్రభువుయొక్క భావములోను పవిత్రమైన మతజీవితములోను దృఢమైన భక్తి విశ్వాసములతో సాధనచేయుచున్న భక్తుడు తనకు అవసరములైనట్టియు లాభకరములైనట్టియు సమస్తమును దాని యందు సమృద్ధిగా కనిపెట్టును. ఏనుగాక మరియే యితర పదార్థము వాని కవసరములేదు. సిలువ వేయబడిన ఏనుహృద

యములో ప్రవేశించినయెడల ఎంత త్వరలో సత్యమును నేను పూర్తిగా ఉపదేశింపబడును. మత జీవితములోనున్న భక్తుడు తనకు విధింపబడిన దానిని ఇష్టముతో భరించును. శ్రద్ధా భక్తులులేని మతస్థునకు కష్టములమీద కష్టములు సంభవించి సర్వవిధముల బాధపడుచుండును.

ఏలయనగా ఆతడు ఆతర్థము నందలి ఉపశాంతిని పోగొట్టుకొనును. బహిరంగమైన యుపశాంతిని పొందలేక పోవుచుండును. తగిన శిక్షతో జీవింపని మతస్థుడు. తన ఆత్మకు హాని చేసుకొనుచుండును. ఏకాంతస్థలమున మిగుల కచ్చితమైన జీవములో జీవించినవారు ఆయేకాంతస్థలమును విడిచి అరుదుగా బయటకు వెళ్ళుచుందురు. వారు ప్రపంచక సంగతులను విడిచిదూరమున ఒంటరిగా ఉందురు. వారు నిస్సారమైన ఆహారమును భుజించి చిరిగిన ముతగబట్టలను ధరించుదురు. వారు విస్తారముగా పాటుపడి పనిచేయుదురు. స్వల్పముగా మాట్లాడుదురు. వారు విస్తారముగా మెళుకువతో నుండురు. వారు యుక్తకాలములో షడకవిడిచి లేతురు. వారు ఎల్లప్పుడు ఎడతెగక దేవుని ప్రార్థించుచుండురు. వారు మంచిగ్రంథములను తరుచుగా చదువుచుండురు. వారు కఠినమైన శిక్షతో తమ్ముతాము కాపాడుకొనుచుండురు. ఇతరభక్తులందరు దేవుని నామకీర్తనలతో ప్రార్థించుటకు రాత్రులయందు ఎట్లు మేలుకొనుచున్నారో అనేకభక్తులు ఈవిధముగా దేవుని నామకీర్తనలతో భక్తివిశ్వాసములు గలిగి ప్రార్థించుచుండగా ఆపవిత్రమైన కార్యములను మందబుద్ధితో ఉపేక్షింపదలచుట ఎంతసెక్కు

పని ! ప్రభువైన దేవుని, మనస్సు చేత ఎల్లప్పుడు భక్తితో ప్రార్థించుట తప్ప మనకు ఏయితర పని చేయవలసిన అవసరములేనప్పుడు అది మనకెంత సుఖముగా నుండును. అన్నము తినుట వాహము త్రాగుట నిద్రపోవుట మొదలయిన శరీర ధర్మములు మనలను బాధించని యెడల అది మనకు ఎంత హాయిగా నుండును. అట్లయిన మనము ఎల్లప్పుడు తెంపులేక ప్రార్థించుచూ జీవసాధనములలో మునిగి యుందుము. నీవు శరీరమును పోషించు కొనుటకు అక్కరగలిగి యున్నప్పటి కంటే దానిని తగ్గించినప్పుడు నీకెక్కువ సుఖముగా నుండును. దేవుడు మనకీశరీర కృత్యముల పూర్తిగా లేకుండా జేసినను మన కాలము సంతయు ఆత్మ సంగతులను దెలిసికొనుటకు వినియోగింపక అప్పుడప్పుడరుదుగా మనము వాటిని చవిచూచుచున్నాము. మనుష్యుడు ఏశరీరినుండియు తాను సుఖపడవలెనని కోరనప్పుడు దేవునిమహిమ పూర్తిగా రుచిచూచుటకు ప్రారంభించును. అప్పుడాతడు గొప్పసంగతులకు సంతోషింపడు. స్వల్పసంగతులకు విచారపడడు. ఈ ప్రపంచకములో వానికేమి సంభవించినను సమాధానము గలిగి యుండును. గాఢమైన విశ్వాసముతో తన్ను దేవునికి వశ పరచును. ఆతడు ఆయన మూలముగాను ఆయన ద్వారాను ఆయన నిమిత్తమును సమస్తమును గలిగి యుండును. ఆయనయందు ఏదియు చచ్చుట నశించుట లేదు. సర్వము ఆయనయందు జీవించు చున్నవి. కొంచెమైనను జాగు చేయక ఆయనను సేవించు చున్నవి. ఎల్లప్పుడు నీలంత్యకాలమును జ్ఞాపకము

చేసుకొను చుండుము. నీవుపోగొట్టుకొనిన కాలము ఎప్పుడూ కూడిరాదు. నీవు మెళకువను శ్రద్ధను కలిగియుండని యెడల నీవు యోగ్యతను సంపాదించలేవు. నీవు తగిన శ్రద్ధను కలిగి యుండని యెడల నీవు హాని నొందుచువు. నీవు ఆత్మ ఆవేశమును గలిగి యున్న యెడల దేవుని అనుగ్రహమును బట్టియు యోగ్యతయందు నీవుగలిగియున్న ఆసక్తిని బట్టియు నీశ్రమయొక్క భారమును కొంతవరకు తగ్గియున్నట్లు నీకు గనిపించి చిత్తశాంతిని గలిగి యుండువు. భక్తి విశ్వాసములు గల మనుష్యుడు అన్ని సంగతులకు సిద్ధముగా నుండును. పని పాటలలో పడవలసిన శ్రమకంటె దుర్మార్గమును దురాలోచనలను అణచివేయుటకు పడవలసియున్న శ్రమ ఎక్కువ కఠినమైనది. కొద్దిదోషములను నివారించుకొనలేని మనుష్యుడు క్రమక్రమముగా గొప్ప దోషములలో పడిపోవును. పగలంతయు లాభకరముగా గడపగలిగిన యెడల సాయంకాలమున సంతోషించు చుండువు. నిన్ను నీవు జాగ్రత్తగా చూచుకొనుము. నిన్ను నీవు పురికొల్పు కొనుము. ఇతరుల సంగతి యెట్లున్నను నిన్ను నీవు ఉపేక్ష చేసుకొనకుము. నిన్ను నీవు పీడించుకొనిన కొలదిని ఆత్మజీవితమున నీవెక్కువ అభివృద్ధి చెందగలుగుదువు.

ఆంధ్రరంగికజీవితము.

రెండవ భాగము.

మొదటి ప్రకరణము.

ఆంధ్రర్యజీవితము.

“దేవునిరాజ్యము మీమధ్యనేయున్నది” అని ప్రభువు చెప్పుచున్నాడు. ఇప్పుడైనను ఇష్టముతో నిన్ను నీవుప్రభువువంకకు త్రిప్పుకొనుము. ఈచెడు ప్రపంచకమును విడిచిపెట్టుము. అప్పుడు నీ ఆత్మవిశ్రాంతిపొందును. బహిరంగపు సంగతులను తిరస్కరించి విడిచిపెట్ట నేర్చుకొనుము. అంతరంగవిషయములను ఆలోచించుము. అప్పుడు దేవునిరాజ్యమునీలోనే ఉన్నట్లు నీవు చూడగలవు. దేవునిరాజ్యము నీతియును సమాధానమును పరిశుద్ధాత్మయందలి ఆనందమునైయున్నది. ఇవి అపరిశుద్ధ హృదయములకు ఇవ్వబడవు. నీవునీలో క్రీస్తునివసించుటకు అర్హమైన ఇంటిని సిద్ధముచేసితివేని ఆయన నీదగ్గరకు వచ్చి తనయుపశాంతిని నీకు దెలియజేయును. ఆయన మహిమయు సౌందర్యమును నీలోపలనున్నవి. ఆయన అచ్చట తనంతట తాను ఆనందించుచుండును. అంతరంగపురుషునకు ఆయన తరుచు దర్శనమిచ్చి యిప్పుగా సంభాషించుచుండును. వానిని ఉపశాంతిపరచి సమాధానపెట్టుచుండును. మరిన్ని ఆయనతో వానికి అద్భుతమైన పరిచయమును గలిగించుచుండును. ఓఆత్మ

పురుషుడా ! ఈ పెండ్లి కుమార్తెతో కూడి యుండుటకు నీహృదయమును సిద్ధము చేసుకొనుము. ఆయన నిన్ను రక్షించును. నీయొద్దకు వచ్చి నీతో నివసించియుండును. “నన్ను ప్రేమించువాడైతే నామాటగైకొనును. అప్పుడు నాతండ్రి వానిని ప్రేమించును. మేము వానియొద్దకు వచ్చి నివాసము చేతుము” అని ఆయన చెప్పుచున్నాడు. ఇతర సంగతులను హృదయములో పలజూరనివ్వక క్రీస్తును మాత్రము లోపల ప్రవేశింపనిమ్ము క్రీస్తును కలిగియున్న యెడల గొప్ప ధనవంతుడవగుదువు. సర్వమును పూర్తిగా కలిగియున్న వాడవును అగుదువు. ఆయననీకు సమస్తమును దయచేయును. నీవు నరుని నమ్మవలసిన యవసరము లేకుండా, ఆయననీకు సమస్తమును సందర్భవరుచును. మనుష్యులు త్వరలో మారిపోదురు. శీఘ్రముగా తప్పిపోదురు. క్రీస్తు ఎల్లప్పుడు నుండును ఆయన మన ప్రక్కను తుడవరకు స్థిరముగా నిలిచియుండును. మనకు లాభకరముగాను ప్రియముగాను ఉన్న ను నాశన స్వభావముగల నరుని ఆశ్రయించి వానిని ఆధారముగా చేసికొనకుము. ఒకప్పుడు నరుడు మనకు విరోధిగా నున్న ను మనమందుకు విచారపడ నవసరము లేదు. ఈవేళ నీతో యిష్టముగా నున్న వారు రేపునీతో విరోధింతురు. నేడు నీతో విరోధముగా నున్న వారు రేపుమనకు స్నేహితులుగా నుందురు. ఏలయనగా నరుని స్వభావము గాలివలె చలనముగలిగి యుండును. నీనమ్మకమునంతయు ప్రభువునందే యుంచుము. ఆయన ఒక్కనికి మాత్రమే భయపడుము. ఆయన ఒక్కని నీవు ప్రేమించుము. నీకొరకు ఆయన జవాబు ఇచ్చును. ఆయన నీకు

చాలా లాభమైన దానిని చేయును. నిలువరమైన పట్టణము మన కిక్కడలేదు. నీవెక్కడ నున్నను పరదేశివి. యాత్ర కుడవు. నీవు అంతరంగమున క్రీస్తుతో కూడియున్న నే తప్పు నీకు విశ్రాంతి కలుగదు. నీవు విశ్రాంతిపొంద తగిన చోటు ఇక్కడ లేనప్పుడు నీచుట్టునున్న వస్తువులమీద నీకన్నును వలకుంచెదవు. మన పౌరస్థితి పరలోకమందున్నది. ఈప్రపంచక సంగతులన్ని ఈ మార్గమున మనకు తటస్థమవుచున్న పదార్థములని యోచించుము. ప్రపంచక సంగతులన్ని త్వరలో గతించుము. నీవును వాటితో గతించుదువు. కనుక నీవు వాటిని అంటుకొనకుండా చూచుకొనుము. నీవు వాటి నంటుకొనిన యెడల నీవును వాటితో నశించుదువు. నీతలపుల నన్నిటిని బహుమితమైన దానిమీద నుంచుము. నీ ప్రార్థనలను తెంపు లేక క్రీస్తువంకకు పోనిచ్చు. మెచ్చైన పరలోక సంగతులను నీవు యోచింప లేనియెడల క్రీస్తుయొక్క భావములయందు విశ్రమింపుము మరిన్ని పవిత్రమైన ఆయన గాయములయందు నివసింపుము. ప్రభువైన ఏసుక్రీస్తు మహిమగల గుర్తుల దగ్గరకు గాయములదగ్గరకును నీవు భక్తితో పరుగెత్తిన యెడల కష్టసమయములయందు గొప్ప యుపశాంతిని పొంద గలుగుదువు. నరులవలన నీకు బాధగలిగినను నీవు దానినిపాటించవు. నిన్నెవ్వరైన మామించినను నీవు దానిని సహింపగలుగుదువు. క్రీస్తు ఈప్రపంచకములో మనుష్యులవలన తిరస్కరింపబడెను. ఆయన మిక్కిలి అక్కరగలిగియున్న సమయములో స్నేహితులవలన మావగలతో విడిచిపెట్టబడెను. క్రీస్తు వాటిని

దీని ఇష్టముతో భరించియుండెను. నీవు అట్టిసంగతులను భరింపలేక మొరబెట్టుచున్నావు. క్రీస్తు కొండగాండ్రను విరోధులను గలిగియుండెను. నీవు మనుష్యులందరు నీకు స్నేహితులుగా నుండవలెననిన్ని ఉపకారులుగా నుండవలెననిన్ని కోరుచున్నావు. శత్రువులను నీవు కలిగి యుండని యెడల నీ యోరిమి కిరీటమును ఎట్లు పొందగలదు. శత్రువులుండుట నీ కిష్టములేని యెడల నీవు క్రీస్తునకు ఎట్లు స్నేహితుడవై యుందువు. నీవు క్రీస్తుతో రాజ్యమేలదలచిన యెడల క్రీస్తుకొరకు క్రీస్తుతో నీవును బాధలను భరింపుము. నీవు ఏనుయొక్క మనస్సులో పూర్తిగా బ్రవేశించి గాఢమైన ఆయనప్రేమను చవిచూచితివేని నీయనుకూల ప్రతికూలములను నీవెంతమాత్రము పాటింపక ఇతరుల తిరస్కారములను భరించుటకు నీకు సమయము దొరికినందుకు నీవు చాలా సంతోషించుచువు. ఎందు చేతననగా ఏనుయొక్కప్రేమ తన్నుతాను తిరస్కరించు కొనునట్లు చేయుచున్నది. ఏనును, సత్యమును ప్రేమించువాడును మనస్సులో నిజముగా జీవముగలిగియున్నవాడును మిక్కిలి బలమైన మోహములనుండి విడిచిపెట్టబడిన వాడును స్వేచ్ఛగా తన్నులాను దేవునివంకకు మరలించుకొని జీవములో తనకంటె తన్ను పైకి లేవనెత్తుకొని ఆనందముతో విశ్రాంతి నొందును. పేరునుబట్టియు ప్రఖ్యాతిని బట్టియు సంగతులను విచారింపక వాటి విలువను బట్టి విచారింప గలిగినవాడు నిజముగా జ్ఞానవంతుడు. అట్టి జ్ఞాను నరునికంటె దేవునియొక్కవగా తెలిసికొన్న వాడు. బహి

రంగపు సంగతులను ఎక్కువైనవని అనుకొనక అంతరంగమున జీవముతో బ్రతుక నేర్చినవానికి ఘతసాధనముల నెరవేర్చుటకు ప్రత్యేకించిన స్థలమును నియమితమైన కాలమును అక్కర లేదు. జీవముగల మనుష్యుడు యెల్లప్పుడు తన్ను తాను యోచించు కొనుచుండును. ఒకప్పుడైన బహిరంగపు సంగతులచే నాక్రమింపబడడు. బహిరంగపు వ్యాపారములుగాని లేక కాలమునుబట్టి వాని కవసరములైయున్న పనులుగాని వాని నడ్డుపెట్టలేవు. ఏసంగతులు తటస్థించినను అతడు వాటికి సరిపడి యుండగలడు. మనస్సునందు చక్కగా నున్నవాడు మనుష్యుని దుర్మార్గప్రవర్తనను లక్ష్యపెట్టడు. మనుష్యుడు ప్రపంచక సంగతులలో తగులుకొన్న కొలదినికలత నొంది బాధపడుచుండును. నీవు మంచివాడవుగా నున్నప్పుడును పాపములనుండి పరిశుద్ధుడవై యున్నప్పుడును నీకు మేలు కలుగుటకు సమస్తమును సమకూడుచుండును. పాపనశ్చయున అభివృద్ధి చెందగలుగుచువు. అనేక సంగతులు నిన్ను బాధించుచున్నయెడల నీమనస్సు ఇంకను చావనట్టును ప్రపంచక సంగతులకు నీవింకను దూరముగానుండనట్టును యోచించు కొనుము. అపరిశుద్ధమైన మోహముతప్ప నీమనస్సును మరి ఏదియు పాడుచేయలేదు. బహిరంగపు సుఖములను నీవు నిరాకరింపగలిగినయెడల నీవు పరలోకపు సంగతులను ఆలోచించుటకు శక్తి గలిగియుండువు. మరిన్ని అంతరంగముయొక్క ఆనందమును తరుచు నీవు పొందగలుగుచువు.

రెండవ ప్రకరణము

దీనత్వము.

ఒకడునీకు అనుకూలముగా నున్నను ప్రతికూలముగా నున్నను నీవు దానిని పాటింపకుము. నీవు ఏమిచేయజూపుచున్నావో దానిని ఆలోచించుకొనుము. నీవు చేయుచున్న ప్రతి కార్యమునందును దేవుడు నీతోనుండుటకు జాగ్రత్త తీసుకొనుము. మంచిమనస్సును కలిగియుండుము. దేవుడు నిన్ను చక్కగా కాపాడును. దేవుడు కాపాడుచున్నవానిని నరుని దుర్మార్గము హానిచేయలేదు. నీవు మానముతో భరింపగలిగినయెడల నీవు దేవుని సహాయమును అనుభవింపగలవు. నిన్ను కాపాడవలసిన సమయమును రీతువును దేవుడెరుగును. కనుక నిన్ను నీవు ఆయనకు విడిచిపెట్టుము. కలతలనుండి మనల రక్షించుటయు మనకు సహాయము చేయుటయు దేవునిపనియైయున్నది. ఇతరులు మన దోషముల నెరిగి మనల చీవాట్లు పెట్టగలుగుటకు మనము దీనులమైయుండుట చాలాలాభకరము. మనుష్యుడు తాను తప్పుచేసినప్పుడు దీనుడైయున్నయెడల ఇతరుల కోపమును సులభముగా శాంతింపజేయగలడు. తన్ను ద్వేషించుచున్నవారినైనను తాను సంతృప్తి పరచగలడు. దేవుడు దీనులకు కృపనిచ్చి రక్షించును. ఆయన దీనులను ప్రేమించి ముఖపెట్టును. దీనులకు చెవియొగ్గును ఆయన దీనులయెడల అపరిమితముగా దయగలిగియుండును. దీనులైయున్నవారిని ఆనందమునకు లేవదీయును. ఆయన దీనులకు తనరహస్యములను తెలియ

జేయును. తనమాధుర్యమును చవిచూపి దీనులనాకర్షించి దగ్గరకు చేరదీసుకొనును. దీనులముఖము కలతలను భరింపవలసియున్నను వారిహృదయము సుఖముగా నెమ్మదిగలిగి యుండును. ఎందుచేతననగా ఆతడు ప్రపంచకము నందు విశ్రమింపక దేవునియందు విశ్రమించుచున్నాడు. నీపులందరికన్నను తక్కువగా నున్నట్లు యోచింపగలిగిననే తప్ప నీవాత్మయందభివృద్ధిచెంది యున్నట్లు యోచింప వీలులేదు.

మూ డ వ ప్ర క ర ణ ము .

యెగ్యమైన నెమ్మదిగల మనుష్యుడు.

***

మొదట నిమనస్సైన నీవు నెమ్మదిగలిగి యుండుము. ఆవల నీవిలేదులకు నెమ్మదిగలిగింప గలుగుదువు. బాగాచదువుకున్న పండితునికంటె నెమ్మదిగల మనుష్యుడు యిలేదులకు ఎక్కువగా మేలుచేయ గలుగుచుండును. కోపోద్రేకముగల మనుష్యుడు మంచిసంగతినికూడ చెడ్డ సంగతిగా మార్పుచు చెడుగును సులభముగా నమ్ముచుండును. నెమ్మదిగల మంచి మనుష్యుడు అన్నిటిని మంచి సంగతులలోకి త్రిప్పివేయును. మనస్సునందు బాగా నెమ్మదిగలవాడు ఎవరి యందును అపనమ్మకమును గలిగియుండడు మనస్సునందు సంతృప్తి లేనివాడును నెమ్మదిలేనివాడును అనేక అపనమ్మకములతో ఎల్లప్పుడు గందరగోళము పడుచుండును. అట్టివాడు తానునెమ్మ

దిగా నుండదు. ఇతరులను నెమ్మదిగా నుండనివ్వదు. వాడు చెప్పకూడని సంగతులను తరుచు చెప్పుచుండును. చెప్పవలసిన సంగతులను చెప్పక విడిచిపెట్టుచుండును. తానుచేయవలసియున్న దానిని చేయక ఉపేక్షించి ఇతరులు చేయవలసియున్న దానిని గూర్చి ఆలోచించుచుండును. మొదట నీపట్టుదలను నీమీదనేయుంచుము. తరువాత నీవు దానిని నీపొరుగువానిమీదకు న్యాయముగా వ్యాపింపజేయవచ్చును. నీతప్పితముల నెట్లుదాచి సమాధానము చెప్పవలయునో నీవెరుగుదువు. కాని ఇతరులు చెప్ప సమాధానమును అంగీకరించుటకు నీవిష్టపడవు. నీతప్పితములకు నిన్ను నీవునిందించుకొని నీతోడి మానవుని తప్పితములను తుమించినయెడల అదిచాలాబాగుండును. నిన్ను నీవు భరింప కోరినయెడల ఇతరుల భారమును కూడా భరించుము. నీవు ధర్మమునకును అణకువకును ఎంత దూరముగానుంటివో చూచుకొనుము. అవినిన్నుతప్పయితరులను నీవుద్వేషించుటకును కోపించుటకును నిన్ను అంగీకరించవు. యోగ్యులమధ్యను శాంతులమధ్యను నెమ్మదిగా కాపరము చేయుట ఒక ఘనకార్యము కాదు. స్వాభావికముగా ఇది అందరికి ఇష్టమైనసంగతే నెమ్మదిగా నుండుట అందరికి ఇష్టమే. తమతో ఇష్టముగా నున్నవారిని అందరు ఆమోదింతురు. కఠినులమధ్యను అల్లరి జనులమధ్యను మోటువారిమధ్యను తమకు ప్రతికూలముగా నున్నవారి మధ్యను నెమ్మదిగా నివశించుట గొప్పకార్యము. మెచ్చుకోతగిన సంగతి. అదియే మగతనము.

తమరు నెమ్మదిగానుండి ఇతరులతో నెమ్మదిగా నున్న వారు కొందరుకలరు. కొందరు తమరు నెమ్మదిగానుండరు. ఇతరులను నెమ్మదిగా నుండనివ్వరు. అట్టివారు ఇతరులకు భారముగా నుండుటయేగాక తమకు సైతము తమరు ఎక్కువ భారముగా నుందురు. ఇంకా మరికొందరు నెమ్మదిగా తమరు జీవించుచూ ఇతరులనుకూడా నెమ్మదిగానుండునట్లు చేయుటకు ప్రయత్నింతురు. ఈజీవితములో మన నెమ్మదిదంతయు మనకిష్టములేని సంగతులను తప్పించుకొనుటలో గాక వాటిని అణకువతో భరించుటలో నున్నది. సంగతుల సరిగా ఏలా భరింపవలయునో నేర్చుకొనినవాడు అపరిమితమైన నెమ్మదిని అనుభవింపగలిగి యుండును. అట్టి మనుష్యుడు తన్నుతాను జయించుకొను చున్నవాడు; ఈయావత్తు ప్రపంచకమునకు అధికారి. క్రీస్తునకు ప్రాణమిత్రుడు. పరలోకమునకు ముఖ్య వారసుడు.

నా లు గ వ ప్ర క రణ ము .

పరిశుద్ధమైన అంతఃకరణము.

—

మనుష్యుడు రెండురెక్కలవలన ప్రపంచక సంగతుల నుండి పైకి లేవగలుగుచున్నాడు. అవి యేవియనగా నిష్కపటము. పరిశుద్ధత నిష్కపటము. మనభావమునందున, పరిశుద్ధత మన మోహమునందున ఉండవలెను. నిష్కపటము దేవునివంకకు నిదానము గలిగించును. పరిశుద్ధత దేవుని కాగ.

లించుకొనజేసి ఆయన మాధుర్యమును మనకు చవిచూపును. సీమనస్సునందు సీస్వలాభమును విడిచిపెట్టితివేని మంచికార్య మేదియు నిన్నట్లుపెట్టదు. దేవుని సంతోషింప జేయుటయు సీపారుగువానికి మేలుచేయుటయు ఈరెండునుతప్ప ఇక ఇతర సంగతి యేదియు సీమనస్సునందుండని యెడల అంతరంగము యొక్క స్వేచ్ఛను సీవనుభవింపగలవు. సీమనస్సు మంచిదిగా నుండిన యెడల ప్రతిజీవము జీవితముయొక్క అద్దమువలెను పాపములైన సంగతుల నుపదేశించుచున్న గ్రంథమువలెను సీకు గనపించియుండును.

దేవుని గొప్పతనమును తెలియ జేయని వస్తువేదియు. ఈ పృష్టియందు లేదు. వస్తువు ఎంత చిన్న దైనను దేవుని మహిమను వెల్లడించు చున్నది. సీ హృదయము యోగ్యము గాను పరిశుద్ధముగాను ఉన్న యెడల ఏలభ్యతరము లేకుండా సీవు అన్ని సంగతులను తెలిసికొనగలవు. పరిశుద్ధమైన హృదయము స్వర్గలోకమును నరకలోకమును చొచ్చి చూడగలడు. తనమనస్సున నున్న యోగ్యతను బట్టి బహిరంగపు సంగతుల నన్నిటిని యోచింపగలుగు చుండును. ప్రపంచకములో ఆనందమువంటి వస్తువువదైనా ఉన్నయడల పరిశుద్ధ హృదయమే దానిని నిశ్చయముగా పొందగలిగి యుండును. ఆపద యొక్కదైనా ఉన్నయడల దానినిచెడుహృదయము మాత్రమే విస్తారముగా అనుభవించు చుండును. నిష్పలో పెట్ట బడిన ఇనుము తుప్పునువిడిచి వేడిమికి తెల్లబడినట్లు మనుష్యుడు పూర్తిగా దేవునిలో ప్రవేశించినప్పుడు పాపమును విడిచి

క్రొత్తమనుష్యుడగుచున్నాడు. మనుష్యుడు అశ్రద్ధగానుండుటకు పారంభించినది మొదలు శ్రమకుభయబడి బహిరంగపుడవ శాంకులకు శరణుజొచ్చుచుండును. మనుష్యుడు ఒకప్పుడు పూర్తిగా తన్నుతాను జమించుకొని ధైర్యముతో దేవుని మార్గమున నడిచినయెడల అంతకుముందు తనకు కష్టముగాను బాధగాను కనుపించియున్న సంగతులు సుఖముగాను తేలికగాను గనుపించును.

అ యి ద వ ప్ర క ర ణ ము.

అహంభావత్వమునుగూర్చి యోచించుట.

—

మనలమనము యెక్కువగానమ్మి మనమీద ఆధారపడుటకు వీలులేదు. ఎందుచేతననగా మనము తరుచు దేవుని అనుగ్రహమును, జ్ఞానమునుతొలగియుందుము. మనయందు తెలివికొంచెమున్నది. కాని దానిని సైతము అలక్ష్యముచేత మనము పోగొట్టుకొనుచున్నాము. లోపల మనమెంతగ్రడ్డివారమైయున్నదీ మనము తరుచు కనిపెట్టలేక పోవుచున్నాము. మనము తప్పుచేసినప్పుడు దానిని మరుగుచేయుటకు మరింత తప్పు సమాధానములను చెప్పుచుందుము. మనముకొన్ని సమయములయందు కామోద్రేకముగా సంచరించి అడిడత్సహామనిఅనుకొందుము. ఇతరులయందున్న స్వల్పదోషములకు వారిని మనము చీవాట్లు పెట్టుదుము. మనయందున్న గొప్పలోపములను మనము లక్ష్యముచేయము.

ఇతరులనుండి మనము కొంచెము భరింపవలసి వచ్చినప్పుడు మనము ఛాలావ్యసనపడి మరిచిపోక దానినియోచించుచుందుము కాని ఇతరులు మననుండి ఎంత బాధపడుచుండిరో ఆసంగతిని మనమెంతమాత్రము ఆలోచించము. తాను చేయుచున్న పనులను సరిగా యోచించుకొనగలిగినవాడు ఇతరుల కార్యములను కఠినముగా యోచింపలేడు. మనస్సున జీవము గలవాడు ఇతరములన్నిటికన్నను ముఖ్యముగా తన ఆత్మను గూర్చి జాగ్రతతీసుకొనును. తన్ను గురించి తాను జాగ్రత తీసుకొనుచున్నవాడు ఇతరులనుగూర్చి ఎంతమాత్రము మాటాడక మానముగానుండును. ఇతరులనుగూర్చి నీవు మానముగా నుండనప్పుడును నిన్ను గూర్చి తగినంత శ్రద్ధతో నీవు జాగ్రత తీసుకోలేనప్పుడును నీవు జీవముగోనున్న మనుష్యుడవు కానేరవు. నిన్నుగూర్చియు దేవునిగూర్చియు తగిన జాగ్రత తీసుకొనుచున్నప్పుడు బహిరంగపు సంగతులు నిన్ను కొంచెమైనను బాధింపలేవు. నీవు నీతోనుండనియెడల ఇక ఎక్కడ ఉండువు ? నిన్ను నీవు ఉపేక్షించి ఎక్కడికి పరుగెత్తినా ఏమి లాభము? చిత్తశాంతి గలిగియుండుటకును దేవునితోచేరియుండుటకును నీవు కోరినయెడల తక్కినసంగతులనన్నింటిని విడిచి నీయాత్మ జీవితమునుమాత్రమే చూచుకొనుము. అస్థిరపదార్థముల నాశింపకుండిన యెడల నీవు విస్తారముగా అభివృద్ధి నొందుగలుగుదువు. అస్థిరములైన వస్తువులు విలువగలిగినవని యెచుకొంటివేని నీయభివృద్ధిని చెడగొట్టు కొన్నవాడవగుదువు. దేవుని సంబంధమైన దానినితప్ప మరియేవస్తువును గొప్పదని

యోచింపకుము. మరిదేనిని హెచ్చైనదని బావింపకుము. ఇక దేనికి ఆనందింపకుము. దేనిని అంగీకరింపకుము. నీవుజీవులనుండి పొందుచున్న సుఖము వ్యర్థమైనదని యోచించుము. దేవుని ప్రేమించుచున్న ఆత్మ దేవునికంటె తక్కువ వస్తువులనన్నిటిని తిరస్కరించును. దేవుడాక్కడుమాత్రమే శాశ్వతమైన వాడు. అఖండమైనవాడు. గొప్పవాడు. సకలజీవులయందు ప్రకాశించుచున్నవాడు. ఆత్మయొక్క ఉపశాంతి. హృదయముయొక్క నిజమైన ఆనందము.

ఆ ర వ ప్ర క ర ణ ము .

మంచిహృదయము యొక్క ఆనందము.

మంచి మనుష్యుని యొక్క ఆనందము అంతరాత్మ యొక్క సాత్వము మీద ఆధారపడి యున్నది. మంచిహృదయము విస్తారముగా భరింపగలుగు చున్నది. కష్టములయందు ఆనందముగా నుండగలుగు చున్నది. చెడుహృదయము ఎల్లప్పుడు భయము గలిగి ఒకప్పుడైనా నెమ్మది లేక యుండును. నీమనస్సు నిన్ను చీవాట్లుపెట్టని యెడల నీవు హాయిగా విశ్రమించుదువు. నీవు చక్కగా పనిచేసినప్పుడు తప్ప నీవెప్పుడు సంతోషించుకుము. దుర్మార్గు లెప్పుడు నిజమైన ఆనందమును గలిగియుండ నేరరు. వారు హృదయశాంతి నైనను అనుభవింపలేరు “భక్తిహీనులకు శాంతిలేదని” ప్రభువు సెల విచ్చుచున్నాడు. ‘మేము శాంతిగలిగి యున్నాము మాకేమి కలుగుట లేదు. మాకుహాని చేయుటకు ఎవరు సాహసిండు

గలరు? ” అని దుర్మార్గులు చెప్పిన యెడల నీవు దానిని విశ్వసింపకుము. ఏలయనగా అకస్మాత్తుగా దేవునికి వారి మీద కోపము గలిగి వారికార్యముల వ్యర్థము చేయును. వారి ఊహలను నశింపుచేయును. ప్రభువును ప్రేమించుచున్న వారు కష్ట సమయములలో ఆనందింప గలుగుట కతినమైన సంగతి కాదు. ప్రభువైన ఏసు క్రీస్తు సిలువయందు అతిశయించెడి ఆనందమే ఆనందము. మనుష్యులనుండి పొందబడుచున్న ఆనందము మిక్కిలి అల్పమైనది. ప్రపంచకము యొక్క ఆనందము ఎల్లప్పుడు దుఃఖముతో వెంబడింప బడుచుండును. యోగ్యులయొక్క ఆనందము వారి హృదయము లందుండును. కాని మనుష్యుల నాలుకలలో నుండదు. యోగ్యుల ఆనందమే దేవుని ఆనందము. వారు దేవునియందే ఆనందించుదురు. వారి సంతోషము సత్యము యొక్క సంతోషము. నిజమైన శాశ్వతానందమును గోరువాడు అశాశ్వతములైన వాటికి ప్రయత్నింపడు. అశాశ్వతమైన ఆనందము నిమిత్తము ప్రయత్నించిన వాడును అశాశ్వతమైన ఆనందమును అసహ్యింపని వాడును పరలోకముయొక్క ఆనందమును తక్కువగా ఎన్నినవాడగును. మనుష్యులయొక్క నిందలను స్తుతులను లక్ష్యము చేయని వాడు విస్తారమైన హృదయ శాంతిని అనుభవింప గలుగును.

ఎవడు పరిశుద్ధమైన హృదయమును గలిగియుండునో అతడు సులభముగా సంతృప్తి నొంది శాంతించును. నీవు ఇతరులచే మెచ్చుకోబడినంత మాత్రముచేత ఎక్కువ పరిశుద్ధుడవుకావు. ఇతరులచే దూషింప బడినంత మాత్రముచేత

ధుర్జ్యోత్సవపుకాపు. నీవు నీవే. దేవుడు నీయందు చూచిన దానికంటె ఇతరులు చెప్పుచున్న దానివలన నీవెన్నడు మంచి వాడవుకావు. నీవు నీలోపల యేలాగునఉంటివో ఆలోచించుకొన్నయెడల నిన్ను గురించి మనుష్యులు ఏమని చెప్పుకొనుచున్నారో అని వినుటకు నీవు ప్రయత్నించవు. మనుష్యుడు ముఖమును చూచును. దేవుడు హృదయమును చూచును. ఎల్లప్పుడు మంచి చేయుచుండుటయు అందరి కన్నను తాను “తక్కువ” అని ఎన్నుకొనుటయు ఆత్మయొక్క అణకువకు గురుతని తెలుసుకొనుము. జీవులనుండి ఉపశాంతిని కోరకుండుట హృదయము యొక్క పరిశుద్ధత్వమునకును మనస్సుయొక్క విశ్వాసమునకును గుర్తని తెలిసికొనుము. ఇతరుల వల్ల చెచ్చుకోబడవలెనని ప్రయత్నింపని మనుష్యుడు తన్ను తాను పూర్తిగా దేవునికి వశపరిచి యుండుట యథార్థము. “ప్రభువు మెచ్చుకొనువాడే యోగ్యుడు కాని తన్ను తానే మెచ్చుకొనువాడు యోగ్యుడుకాడు” అని ధన్యుడైన పౌలు చెప్పెను. మనస్సునందు దేవునితో నడచుచుండుటయు ప్రపంచక సంగతులనుండి మనస్సును విడిపించుకొనుటయు, జీవములో ప్రవేశించిన మనుష్యుడు పొందదగిన స్థితిగానున్నది.

ఏ డ వ ప్ర క ర. ౩ ము .

ఏనుగు అన్నిటికంటెను ఎక్కువగా ప్రేమించుట.

~*~

ఏనుగు ప్రేమించుట ఎట్టిదో తెలిసినవారును ఏనుకొరకు తమ్ముతాము తిరస్కరింప తెలిసినవారును నిజముగాధన్యులు. నీవు మిక్కిలిగా ప్రేమించుచున్నవానికి నీవు ప్రేమించుచున్న దానిని విడిచిపెట్టుము. ఏలయనగా ఏను అన్నిటికంటె తాను ముఖ్యముగా ప్రేమింపబడవలెనని కోరుచున్నాడు. సృష్టింపబడిన వస్తువులయొక్క ప్రేమ మోసమైనది. స్థిరముకానిది. ఏను యొక్క ప్రేమవిశ్వాసకరమైనది. చలనములేనిది పడిపోయెడివస్తువులనంటి పట్టుకున్నవాడు వాటితో కలసి క్రిందకు పడిపోవును. ఏనుగు కొగలించుకున్నవారు ఆయనను స్థిరముగా నంటిపట్టుకొని ఎప్పుటికిని నిల్చియుందురు. నీవు ఆయనను ప్రేమించుము. ఆయనతో స్నేహించుము ఇతర స్నేహితులందరు నిన్ను విడచి వెళ్ళినను ఆయన నిన్ను విడిచిపెట్టక నీ ప్రక్కనునిలచి అంత్యకాలమునందైనను నిన్ను నాశనము కానివ్వక కాపాడుచుండును. నీకు ఇష్టమున్నను లేకున్నను ఎప్పుడో ఒకరోజున నీవు అన్నిటిని విడిచిపెట్టవలసియుండువు. జీవితకాలమునందున మరణమునందున ఏనుగు విడిచిపెట్టక నీదగ్గర నుంచుకొనుము. విశ్వాసకరమైన ఆయనజాగ్రత్తకు నిన్ను నీవు ఒప్పగించుకొనుము. నీ స్నేహితులు నీకు సహాయము చేయకపోయినను ఆయన ఒక్కడు మాత్రము నీకుతప్పక సహాయము చేయును. మిగుల ప్రేమాస్పదమైన నీప్రభువు విస్తారమైన దయాస్వభా

వముగలవాడు. కనుక ఆయన ఇతరులతో కలసి నీ హృదయమును పాలుపంచుకొనడు. దానినంతయు ఆయన ఒక్కడు మాత్రమే గైకొనును. ఆయన దానిలో తన సింహాసనమున కూర్చుండును. నీవీసృష్టి పదార్థముల నన్నిటిని విడిచిపెట్టిన యెడల ఆయన నీతో నివసించును. క్రీస్తును విడిచి మనుష్యుని ఆశ్రయించుటవలన నీవు నవ్వుపోవుటయేగాని మరియొకటికాదు గాలికి కదులుచున్న రెల్లుపుల్లను నమ్మి దానిమీద ఆధారపడి యుండకుము. ఈ శరీరమంతయు గడ్డివంటిది. దాని అనందమంతయు పొలములో పువ్వువలె వాడిపోవును. నీవు మనుష్యులయొక్క వైరూపములను మాత్రమే చూచినయెడల నీవు త్వరలో మోసపోచువు. నీవు ఇతరులనుండి లాభము పొందకొరిగినను తరుచు నీవు నవ్వుపోవుచుండువు. నీవు అన్నిసంగతులలోను ఏనుకొరకు ప్రయత్నించిన యెడల నిశ్చయముగా ఏనుకనిపెట్టగలవు. మనుష్యుడు ఏనుకొరకు ప్రయత్నించని యెడల ఈ యావత్తు ప్రపంచకముకంటెను అందరి శత్రువులకంటెను తనకు తాను ఎక్కువగా హాని చేసికొనినవాడగును.

ఎ ని మి ద వ ప్ర క ర ణ ము

ఏనుయొక్క-మైత్రి.

ఏను నీతోనున్నప్పుడు సమస్తము అనుకూలముగానే యుండును. ఏసంగతి నీకుకష్టముగా కనుపించదు. ఆయననీతో లేనప్పుడు ప్రతిసంగతి నీకు కష్టముగా తోచును. ఏను నీమ

నన్నులోపల నీతో సంభాషింపని యెడల ఇతర నుఖముల న్నియు వ్యర్థమగుచుండును. ఏను నీతో ఒక్కమాట మాట్లాడి నప్పుడు నీవెంత గొప్ప ఉపశాంతిని బొందుదువు! “ గురువు వచ్చి నిన్ను పిలుచుచున్నాడ” ని మార్తవచ్చి చెప్పినప్పుడు మరియు తానుశోకించుచున్న స్థలమునుండి వెంటనే లేవలేదా? కన్నీళ్ళనుండి ఏనునిన్ను ఆత్మానందమునకు బిలిచినప్పుడు అది నీకు ఎంతహాయిగానుండును ! నీవు ఏనును విడిచియున్నప్పుడు అది నీకెంతకఠినముగా గనుపించుచుండును. ఏనును విడిచిపెట్టి నీవుమరియొక ఇతరవస్తువునుకోరుట ఎంతతెలివి హీనత! అది ఎంత వ్యర్థమైన సంగతి! అది యీ ప్రపంచకము నంతటిని పోగొట్టుకొన్న దాకంటె ఎక్కువ నష్టముకాదా? ఏనును నీవు పోగొట్టుకొన్నప్పుడు ఈ ప్రపంచకమంతను నీవు కలిగి యుండిన మాత్రమున ఏమిలాభము? క్రీస్తును విడిచిపెట్టియుండుటయే దారుణమైన నరకము. ఏనుతోనుండుట స్వర్గములో నుండుట. నీవు ఏనుతో నున్నప్పుడు ఏశత్రువుడు నీకు హాని చేయలేడు. ఏనును సంపాదించుకొన్నవాడు గొప్ప ధనమును సంపాదించినవాడు. ఆధనము అన్నిధనముల కంటెను గొప్పది. ఏనును పోగొట్టుకొన్నవాడు అంతటిని పోగొట్టుకొన్నవాడు. ప్రపంచకము నంతటిని పోగొట్టుకొనుటకంటె కూడా అది ఎక్కువనష్టము. ఏనును విడిచిపెట్టి బ్రతుకు చున్నవాడు. పరమదర్శిద్రుడు. ఏనును స్నేహితునిగా గైకొన్నవాడు బహు భాగ్యవంతుడు. ఏనుతో ఏలాగున మాట్లాడవలెనో తెలిసికొన్నవాడు గొప్ప నేర్పుగలవాడు. ఏనును మనస్సునందు ఏలా

గున నిలుపుకోవలెనో తెలిసినవాడు గొప్ప జ్ఞానవంతుడు. నీవు ధన్యుడవై శాంతిగలిగి యుండుము. అప్పుడు ఏను నీతో నుండును. నీవు భక్తివిశ్వాసములుగలిగి నెమ్మదితో నుండుము. అప్పుడు ఏను నీతో నిలిచియుండును. నీవు ప్రాప్తంచక వస్తువుల వంకకు తిరిగిన యెడల ఏనును నీతో నుండి వెళ్లగొట్టుకొని ఆయనను పోగొట్టుకొందువు. ఆయనను నీవు పోగొట్టుకొనినయెడల ఆవల నీవెవని యొద్దకు పరుగెత్తుదువు? ఎవనితో స్నేహము చేయుదువు? నీవు స్నేహితుడు లేనిదే బ్రతుక లేవు. నీకు స్నేహితు లందరికంటెను ఏను ఎక్కువగా నుండినయెడల నీవు నిశ్చయముగా సంతోషించుదువు. నీవు ఏనుయందుగాక ఇతరసంగతియందు సంతోషించినను, ఇతర సంగతియందు నమ్మకముంచినను వెర్రివానివలె సంచరించిన వాడవగుదువు. ఏనును నీపైకోపింపజేయుటకంటె ఈ ప్రపంచ కమంతటితోను నీవువిరోధముగా నుండుటయే మంచిది. కనుక అన్నిటికంటెను ముఖ్యముగా ఏను ఒక్కడు మాత్రమే మనకు ప్రీయముగా నుండవలెను.

అన్నిటిని ఏనునిమిత్తముమాత్రమే ప్రేమించుము. ఏనును ఏనునిమిత్తము ప్రేమించుము. ఏనుక్రీస్తు ఒక్కడుమాత్రమే విస్తారముగా ప్రేమింపబడవలసియుండును. అందరు స్నేహితులకంటెను ఏనుక్రీస్తు ఒక్కడుమాత్రము మిక్కిలి విశ్వాసము గలిగియున్నట్లును మంచివాడుగానున్నట్లునుకనిపెట్టుము. ఆయనయందును ఆయననిమిత్తమును మనము స్నేహితులను విరోధులను ఒకటే విధముగా ప్రేమించవలసి యున్నాము. వారంద

రు ఆయనను తెలిసికొని ఆయనను ప్రేమించుటకు మనము వారందరినిమిత్తము దేవుని ప్రార్థింపము. నీవు ఎవనిని విస్తారముగా పొగడుటకును ప్రేమించుటకును కోరకుము. ఏమనగా అది దేవునికి మాత్రమే చెందవలసిన సంగతి. ఆయనకు సమానమైనవాడు ఎవడునులేడు. నిన్ను ఎక్కువగా ప్రేమించుటకు ఎవనిని కోరవద్దు. ఎవనిని నీవు ఎక్కువగా ప్రేమించవద్దు. నీవును యోగ్యులైన ఇతర మనుష్యులును ఏను నేహృదయమునందు ప్రేమింపకోరుచుండుడు. ఏజీవమునందును విపరీతమైన మోహమును గలిగియుండక మనస్సునందు స్వేచ్ఛగలిగి పరిశుద్ధముగా నుండుము. నీవు శాంతిగలిగియుండ కోరినయెడలను ప్రభువుయొక్క మాధుర్యమును రుచిచూడగోరినయెడలను నీహృదయమును దేనిని అంటనివ్వక పరిశుద్ధముగా నుంచుకొని ఏనుదగ్గరకు తీసుకురమ్ము. దేవునియనుగ్రహమును నీవు పొందలేనియెడల నీవు ఆలాగున యెన్నడు చేయలేవు. దేవుని అనుగ్రహమును నీవు పొందినప్పుడు నీవు సర్వమును విడిచిపెట్టి నీవు ఒక్కడవు దేవుని ఒక్కనితోకూడి యుండగలవు. దేవుని అనుగ్రహము దొరికినప్పుడు మనుష్యుడు అన్ని కార్యములను చేయగలడు. దేవుని అనుగ్రహము పొగొట్టుకొన్నప్పుడు ఆతడు వట్టి నిర్భాగ్యుడై, బలహీనుడై కష్టములనుభవించుటకు బ్రతికి యున్నట్టు కనుపించును. అట్టిసమయములందు నీవు నిరాశజెంది కృశింపకూడదు. ఏనుక్రీస్తును మహిమచేయుటకు నీకేమి తలస్థించినను నెమ్మదిగా భరించ గలుగుటకు దేవుని ఇష్టమును అనుసరించుచుండుము. ఎందు చేతననగా శీతకాలము గతించిన

తోడనే వేసవికాలము తటస్థించును. పగలు వెళ్ళినతోడనే రాత్రివచ్చును. తుపానుపోయిన తోడనే నెమ్మది గలుగును.

తొ మ్మి ద వ ప్ర క ర ణ ము .

ఉపశాంతి లేకయుండుట.

—

దేవుని ఉపశాంతిని పొంది యున్నప్పుడు నరుని ఉపశాంతిని తిరస్కరించుట ఒక ఘన కార్యము కాదు. నరుని ఉపశాంతి, దేవుని ఉపశాంతి యీరెండూ కూడా లేనప్పుడు సహించియుండుట చాలా గొప్ప సంగతి. దేవుని మహిమ పరుచుటకు హృదయముయొక్క భ్రష్టత్వమును ఇష్టముతో సంతోషముగా భరించుటయు ఒకప్పుడైనా అహంభావమును పొందకుండుటయు తన ఆధిక్యతను యోచింపకుండుటయు చాలాగొప్పసంగతులు. దేవుని అనుగ్రహము సమీపింపజోవుచున్నప్పుడు నీవు ఆనందమును భక్తిగలిగి యుండుట ఏమి గొప్పసంగతి! సర్వశక్తుడైన దేవునివలన నడుపబడుచున్నంత వరకు భారముతోచకుండుట ఏమి ఆశ్చర్యము? ప్రభువు వానికి త్రోవచూపుచున్నంత వరకు వానికి ఏమి లోపముండును ?

సుఖము కొరకు మన మెల్లప్పుడు ఏదో ఒక దానిని కోరుచుందుము. మనుష్యుడు కష్టపడకుండా స్వాభిమానమును విడిచిపెట్టలేక పోవుచున్నాడు. మతము కొరకు ప్రాణముల విడిచిపెట్టిన లారెన్ను అనులతప తనగురువుతో ప్రపంచకమునంటియు జయించెను. ఎందుచేతననగా ప్రపంచకములో

సంతోషముగా కనుపించిన దానినెల్ల అతడు తిరస్కరించెను. అతడు విస్తారముగా ప్రేమించి యున్న సిక్స్ థస్సు (Sixtus) అనుప్రధానగురువు ఆయననుండి తొలగింపబడినప్పుడు సహా ఏను మీద ప్రేమచే అతడు భరించియుండెను.

అతడు సృష్టి కర్తమీద ప్రేమచే మనుష్యునిమీది ప్రేమను జయించెను అతడు నరుని ఉపశాంతి ననుభవించుటకంటె దేవుని కిష్టమైన దానిని చేయుటకు కోరెను. నీవుకూడా దేవునిమీది ప్రేమచే దగ్గర బంధువునిగాని ప్రియమైన స్నేహితునిగాని విడిచిపెట్ట గలుగుటకు నేర్చుకొనుము. ఏస్నేహితునివలనైన నను నీవు విడిచిపెట్ట బడవలసినవచ్చినప్పుడు నీవందుకు విచారింపకుము. ఎదుచేతననగా తుదకు మనము దరము ఒకరినొకరము విడిచిపెట్టవలసినవారమే. తన్ను తాను పూర్తిగా జయించి తన హృదయమును దేవుని కర్పించుటకు ముందు మనుష్యుడు తనతో తానుదీర్ఘ కాలము బలముతో పోరాడవలసియుండును. మనుష్యుడు తనమీద ఆధారపడినప్పుడు నరుల యుపశాంతులలో సులభముగా ప్రవేశించుచుండును. క్రీస్తుమీద నిజమైన ప్రేమగలవాడును యోగ్యత కొరకు శ్రద్ధతో ప్రయత్నించువాడును ఆ ఉపశాంతులలో చిక్కనేరడు. శరీరసుఖముల నెంతమాత్రము ఆశించడు. క్రీస్తు కొరకు ఎట్టికష్టములనైనను పరిత్యజింపవలసియు భరించును. దేవుని వలన నీ ఆత్మకు ఉపశాంతి దయచేయబడినప్పుడు దానిని కృతజ్ఞతతో గైకొనుము. అది నీప్రజ్ఞవలన తటస్థించినట్లు భావింపక అది దేవునివలన నీవీవ్యబడినట్లు తెలిసికొనుము. ఆ

దేవుడిచ్చినదానికి నీవు ఉప్పొంగి గర్వింపక ఏక్కువ అణకువ గలిగి నీవుచేయుచున్న అన్ని పనులలోను దానిని జ్ఞప్తికి తెచ్చుకొనుచు జన్మగతగానుండుము.

ఎందుచేతనగా ఆసమయము గతించవచ్చును. శోధన వెంబడించ వచ్చును. ఆఉపశాంతి తొలగింపబడినప్పుడు నీవు వెంటనే నిరాశజెందకుము. దేవుని అనుగ్రహము కొరకుఓర్పుతో నిరీక్షించియుండుము. అంతకన్న ఎక్కువ ఉపశాంతిని మరలనీకు దయచేయుటకు దేవుడు సమర్థుడు. దేవుని మార్గమునందు అనుభవము గలవారికిది కొత్తదియు ఆశ్చర్యమైనదియు కాదు. గొప్పమహాత్ములును పూర్వకాలపు ప్రపక్షులును ఇట్టి అవస్థాంతరములను అనేకమారు లనుభవించిరి. ఆకారణముచేతనే దేవుని ఉపశాంతిననుభవించుచున్నప్పుడు “నేనెన్నడు కదలనని నాక్షేమకాలమున ననుకొంటిని” అని ఒకడు చెప్పెను. ఆక్షేమకాలము గతించిన తరువాత ఆతడు తనయందు కనిపెట్టినదానిని ఈవిధముగా జెప్పకొనుచుండెను.

“ఓసర్వేశ్వరా! నీముఖమును నీవు దాచుకొనినప్పుడు నేను ఖోభిల్లితిని” ఈ కలత మధ్యను ఆతడెంత మాత్రము చలించలేదు. గాఢమైన భక్తితో ప్రభువు నిట్లు ప్రార్థించుచుండెను. “సర్వేశ్వరా నీకే నే మొరబెట్టితిని. నాప్రభువును బ్రతిమాలుకొంటిని.” తుదకు తన ప్రార్థనయొక్క ఫలమును పొంది తన మొర ఆలకింపబడినట్లు రుజువు చేయుచు “దేవుడు నా మొరాలకించి నన్ను కరుణించెను. సర్వేశ్వరుడు నాకు సహాయుడుగా నున్నాడు” ఎట్లు? ఆతడుమరల

చెప్పుచున్నాడు. “నాదుఃఖమును సంశోషముగా మార్చితివి. దయతో నన్ను కరుణించితివి” మహాత్ములుడగు ఈ విధముగా నున్నప్పుడు దుర్బలులమైన మనము కొన్ని సమయముల యందు భక్తిగలిగి యున్నందుకును కొన్ని సమయముల యందు భక్తిలేక మాంద్యులమై యున్నందుకును మనము నిరాశ జెంద నవసరములేదు. ఎందుచేతననగా జీవము మనకు భగవంతుని ఇష్టమునుబట్టి వచ్చుచూపోవుచుండును. ఈకారణముననే ధన్యుడైన యోబు చెప్పుచున్నాడు “ప్రతియుదయమునను నీవు వానినిదర్శించి అకస్మాత్తుగా వానిని శోధించుచున్నావు”

దేవుని అనుగ్రహమునందు తప్ప ఇకనేనెక్కడ ఆశించగలను? నేనునానమ్మికనంతను దేనిలోనుంచగలను? నేను నాతో అనేక యోగ్యులను కలిగియున్నను, నేనుభక్తిగలిగిన సోదరులను కలిగియున్నను, విశ్వాసముగల స్నేహితులను గలిగియున్నను, నావద్ద అనేక సద్గ్రంథములున్నను మధురములైన కీర్తనలున్నను దేవునిదయ తొలగియున్నప్పుడు ఇవి యేమియు నాకు సహాయముచేసి తృప్తిగలిగింపలేవు. ఇవి అన్నియునన్ను నిర్భాగ్యునిగా విడిచిపెట్టుచున్నవి. అట్టిసమయములో ఓర్పుగలిగి దేవుని ఇష్టమనకు పూర్ణముగా లోబడియుండుట తప్ప ఎక్కువైన పరిహారమేదియులేదు. కొన్ని సమయములయందైనను దేవుని అనుగ్రహమును పోగొట్టుకొనని మతస్థునిగాని భక్తి తగ్గిపోవని మతస్థునిగాని నేనింతవరకెన్నడును చూచియుండలేదు. ప్రారంభము మొదలు చివరవరకు ఒకప్పుడైన

శోధనల నెరుగనంత జ్ఞానముగలిగిన మహాత్ములైనను నేను చూచియుండలేదు. దేవునినిమిత్తము కష్టముల భరింపనివాడు దేవుని గాఢముగా ధ్యానించుటకు అర్హుడుకాడు. ఉపశాంతికి ముందు కష్టములును బాధలును తటస్థించుట తరుచు జరుగుచున్న సంగతే. అవి ఉపశాంతి సమీపింప బోవుచున్నందుకు గుర్తు. శోధనలచే రుజువుచేయబడిన వారికి పరలోక సుఖము వాగ్దత్తము చేయబడును “జయించువారికి దేవుని పరదైసులో నున్న జీవవృక్షఫలముల తిననిత్తును” అని ఆయన చెప్పెను. కష్టములను భరించుటకొరకు ధైర్యము కలిగియుండుటకై దేవుని యుపశాంతి అనుగ్రహింపబడుచున్నది. తాను జీవమును కలిగియున్నందుకును అభివృద్ధి జెందుచున్నందుకును గర్వింపకుండా ఉండుటకు శోధనలు వెంబడించు చుండును. మీ విరోధియైన సాతానుగర్జించుచు నిద్రపోక ఎవరిని మ్రింగుదునాయని తిరుగుచున్నాడు. ఇంద్రియ వికారములైనను ఇంతవరకు చావలేదు. కనుక యుద్ధమునకు నీవు నిన్ను సిద్ధముగా నుంచుకొనకవిడిచి పెట్టకుము. ఏలయనగానీకుడివైపునను ఎడమవైపునను నీశత్రువులు విశ్రాంతి లేక యున్నారు.

ప ది య వ ప్ర క ర ణ ము .

దేవుని దయకు కృతజ్ఞుడైయుండుట.

~~~~~

నీవు శ్రమ అనుభవించుటకు పుట్టినప్పుడు ఏలవిశ్రాంతిగా నుండ గోరెదవు. నీవు సుఖ మనుభవించుట కంటె యోర్పుగలిగి యుండుటకు ప్రయత్నింపుము. ఆనందించుట కంటె సిలువను భరించుటకు ప్రయత్నింపుము. ఆత్మ సుఖమును ఆనందమును తానెల్లప్పుడు అనుభవించగలిగిన యెడల వాటిని అనుభవించుటకు సంతోషింపని వాడు ఎంత విచిత్రమైన మనుష్యుడు! ఏలననగా ఆత్మ సుఖము ప్రపంచక సంబంధములైన అన్ని ఆనందముల కన్నను, ఇంద్రియ భోగముల కన్నను మిగుల ఎక్కువైనది. ప్రపంచక సుఖములన్నియు అపకీర్తికరములైనవి. వ్యర్థమైనవి. ఆత్మసుఖములు మాత్రమే మధురమైనవి. కీర్తిగలిగించునవి. యోగ్యతమూలమున పొందబడునవి. దేవునివలన ఇవిరహితహృదయముల యందు పూరింపదగినవి. ఒకడైన దేవుని యుపశాంతులను తన ఇష్టప్రకారము ఒకటేవిధముగా ఎల్లప్పుడు అనుభవించ లేడు. ఎందుచేతననగా శోధనలనుండి ఆతడుపొందియున్న స్వేచ్ఛచాలా కాలము నిలిచియుండ లేదు. మనస్సు యొక్క స్వాతంత్ర్యము అధికమైన స్వశక్తి నమ్మకము దేవుని ఉపశాంతులకు విరోధములై యున్నవి. దేవుడు తన ఉపశాంతుల ననుగ్రహించుటలో చాలా సదుపాయము చేయుచున్నాడు. కాని మనుష్యుడు వెంటనే వాటినిన్నిటిని కృతజ్ఞతతో దేవునికి సమ

ర్పింపక చెడ్డవాడగుచున్నాడు. ఈ కారణము చేతనే అనుగ్రహముతో దయచేయబడిన ఈవులు మన సంకకు ప్రపహించుటలేదు. ఎందుచేత ననగా వాటిని మనకు దయచేసిన దేవునియెడల మనము విశ్వాసహీనులమై యున్నాము.

మనము వాటినితిరిగి మరల వాటిమూలములోకి ప్రపహింప జేయుటలేదు. ఎవడుతనకు దేవుడు దయచేసియున్న దానికి కృతజ్ఞుడై యుండునో వానిసమాత్రమే ఆ అనుగ్రహింపబడిన ఈవి ఎల్లప్పుడు విడిచిపెట్టుకుండును. గర్వితులనుండి అది తొలగింపబడి దీనులకు దయచేయ బడుచుండును. అనుతాపమును మనస్సునుండి తొలగించెడి ఉపశాంతిని నేనెన్నడుకోరను. గర్వముగలిగించెడి ప్రార్థనయొక్క బలము నైతమునాకక్కరలేదు. హెచ్చుగా నున్నంత మాత్రముచేత ప్రతిపస్తువు పవిత్రమైనదికాదు. ప్రతికోరిక పరిశుద్ధమైనది కాదు. మనకిష్టమైన ప్రతిసంగతి దేవునికి ప్రియమైనది కాదు. నాకింతకన్న ఎక్కువ అణకువను గలుగజేయునట్టిన్ని పాపనమైన భయమును గలిగించునట్టిన్ని ఇంతకన్న యెక్కువ ఇష్టముతో నన్ను నేనువిడిచిపెట్టునట్లు చేయగలుగునట్టిన్ని అనుగ్రహమునుమాత్రము నేను కోరుచును. భక్తియు దానినిచెడగొట్టుచున్న మరియొక విపరీతాభిప్రాయము యీ రెంటిని గూడా గలిగియున్న వానికి కొంచెమైనను లాభ మున్నదని చెప్పటకు వీలులేదు. అట్టివానిని వ్యర్థుడని చెప్పవలసి యుండును. దేవునికి చెందియున్న దానిని దేవుని కిచ్చివేయుము. నీస్వంతమైన దానిని నీకు ఆరోపించుకొనుము. అనగా ఆయన

అనుగ్రహమునకు వందనముల చెల్లింపుము. పాపమును అందుకు తగిన శిక్షను నీకారోపించుకొనుము. నీ వెల్లప్పుడును కడపటి చోటునకూర్చుండుము. అప్పుడు అందరికన్న ను హెచ్చైనచోటు నీకివ్వబడును. ఎందుచేతననగా తక్కువచోటు లేనిదే హెచ్చుచోటు నిలవబడదు. దేవునిముందు హెచ్చుగానున్న మహాత్ములందరు తమదృష్టికి తాముతక్కువగానున్న వారే. వారు ఎక్కువగా ప్రకాశించుచున్న కొలదినిమనస్సునందు ఎక్కువ అణకువగలిగియుండిరి. సత్యముతోను పరలోకసంబంధమైన ఆనందముతోను పూర్ణముగా సిండియున్న వారు వ్యర్థములైన ఆనందములను వాంఛింపరు. దేవుని యందు గట్టిగా స్థిరపడియున్న వారు ఎంత మాత్రము గర్వింపరు. వారి కేమి మేలు గలిగినను దానిని దేవుని కారోపించుచుందురు. వారు ఇతర ఆనందముల కొరకు ప్రయత్నింపరు. దేవుని వలన గలిగెడి ఆనందము నిమిత్తమే వారెల్లప్పుడు కోరుచుందురు. వారన్నిటికంటెచు ముఖ్యముగా దేవుడు ఆయన భక్తులయందు మహిమ కనుపరచబడవలెనని కోరుచుందురు. వారు చేయుచున్న ప్రతి కార్యములయందు వారి మనస్సులో ఈ నిధానమునే కలిగియుందురు. నీకు తక్కువమేలు గలిగినప్పుడు కూడా నీవు కృతజ్ఞుడవై యుండుము. అప్పుడు నీవు గొప్పమేల్లను పొందుటకు అర్హుడవగుదువు. అదిఎంత స్వల్పముగా నున్నను గొప్పదిగా నున్నట్లు తలంచుము. పైకి తృణీకారముగా గనిపించుచున్న ఈవి ప్రత్యేకించిన విలువగలిగి యున్నదని తెలిసికొనుము. ఆ యిచ్చిన దాతయొక్క ఘనతను చక్కగా యో

చించినయెడల ఎంత చిన్న ఈవి అయినను తక్కువగా కనిపించదు. ఏలననగా దేవునివల్ల యివ్వబడిన ఈవిఎన్నడు స్వల్పమైనది కానేరదు. ఆయన మనకు శిక్షలను బాధలను గలుగజేయుచున్నను, మనము అందులకు ఆయన యెడల కృతజ్ఞులమై యుండవలెను. మనకు సంభవించుటకు ఏది అంగీకరింపబడినను అది మన రక్షణకొరకు ఆయనవలన విధింప బడినదే. దేవునిఅనుగ్రహమును ఎప్పటికిని నిలుపుకో కోరినవాడు దేవుడు అనుగ్రహించిన అనుగ్రహమునకు ఎల్లప్పుడు కృతజ్ఞుడై యుండవలెను. అది మనల తొలగినప్పుడు తిరిగి అది మనకు మరల అనుగ్రహింపబడువరకు మనము దేవుని ప్రార్థించుచుండవలెను. వానిని మరలమనము పోగొట్టు కొనకుండా మనము జాగ్రత్తతోను అణకువతోను ఉండవలెను.

ప ద కొ ం డ వ ప్ర క ర ణ ము .

సిలువయందు ప్రేమగలవారు.

ఏను పరలోక రాజ్యమును ప్రేమించు చున్నవారిని అనేకులను గలిగి యున్నాడు. కాని ఆయన సిలువను భరింప కలిగినవారు మాత్రము బహుస్వల్పముగా నున్నారు. ఉపశాంతిని కోరుచున్న వారిని అనేకులను ఆయన కలిగియున్నాడుకాని ఆయనబాధలను భరించకోరినవారు లేరు. ఆయనతో కలసి ఆయన పంక్తిని భోజనము చేయగోరినవారు పెక్కుండు కలరుకాని ఆయనతో ఉపవాసములు చేయగోరిన

వారంతగా కనిపించరు. అందరు ఆయనతో సంతోషించుటకు ఇష్టముకలిగియున్నారు. ఆయనతోగానిలేక ఆయనకొరకుగాని దేనినీ భరించుటకు ఎవరికిని ఇష్టములేదు. రొట్టెను విరుచుటకు అనేకులు ఏనును వెంబడించుచుండిరి. కాని ఆయన భావములయొక్క గిన్నెను త్రాగుటకు ఒకరికైనా యిష్టమున్నట్లు కనిపించరు. కష్టములు తటస్థించనంతవరకు అనేకులు ఏనును ప్రేమించుచుండిరి. ఆయన నుండి ఉపశాంతులను పొందుచున్నంతవరకు అందరు ఆయనను ప్రేమించి కీర్తించుచున్నారు. కాని ఏను వారికి కనిపించక కొద్దికాలము వారిని విడిచిపెట్టి నప్పుడు వారు మొర బెట్టుచుందురు. లేదా విచారముచే కృశించుదురు. తమ స్వతనుఖము నిమిత్తముగాక ఏను నిమిత్తము ఏనును ప్రేమించినవారు కష్టమునందును సుఖమునందును ఆయనను కీర్తించుచుందురు. వారికి షేమము గలిగించుటకు ఆయన కెప్పుడును ఇష్టములేక పోయినను, వారు ఆయనను విడిచిపెట్టక వందనముల చెల్లించుచుందురు. ఏనువూడి పరిశుద్ధమైన ప్రేమ ఎంత గొప్ప బలము గలది! అది స్వలాభము తోను స్వసుఖము తోను కూడియుండదు. ఉపశాంతులనిమిత్తము ప్రయత్నించువారు కూలివాని వంటివారు కారా? ఎల్లప్పుడు తమతమ స్వంతలాభమును చూచుకొనుచున్నవారు క్రీస్తుకంటె తక్కువగా ప్రేమించుచున్నవారు కారా? ఏలాభమును ఆశింపక దేవుని ఇష్టము తోనేనుంచువారు ఒకడైననుకలడా ప్రపంచక సంగతులను ఇష్టముతో విడిచిపెట్టగలిగినంత ఆత్మాభివృద్ధి జెందినవాడు మిక్కి-

లి అరుదుగా గనిపించును. జీవులమీది మోహమును పూర్తిగా విడిచిపెట్టి హృదయమునందు మిక్కిలి అణకువగలిగియున్నవాడు మనకెక్కడ కనుపించును? వానివిలువ ప్రపంచకము యొక్క చివరనుండియు దూరమునుండియు కనిపించును. మనుష్యుడు తాను కలిగియున్న దానినంతయు విడిచిపెట్టినను అది యొక యెక్కువ సంగతి గాదు. మనుష్యుడు కఠినమైన దానిని అభ్యసించినను అదియును ఒక గొప్ప విశేషమైన సంగతి కాదు. యావత్తు జ్ఞానమును పొందగలిగినను అతడు ఇంకను దూరముగా నున్నవాడే అగును. గొప్పయోగ్యతను గాఢమైన భక్తిని గలిగియున్నను ఇంకను వానియందు కొరత గనుపించుచున్నది. మనుష్యునికి ఒక్కసంగతి మాత్రము మిక్కిలి అవసరమైయున్నది. అదేవానికి మిక్కిలిలాభమైనది. అది ఏది? మనుష్యుడు సమస్తమును విడిచిపెట్టుటయే గాక తన్నుకూడా తానువిడిచిపెట్టవలెను. “తాను” అన్న అభిమానమునే పూర్తిగా విడిచి పెట్టవలెను. తనకొరకు దేనిని ఉంచుకొనక సమస్తమును ఉపేక్షింపవలెను. తనకు తెలిసినంతవరకు తాను చేయవలసియున్నదానిని చక్కగా చేసినప్పుడు తానేమీ చేయనట్లు అనుకోవలెను. గొప్పగా ఎన్నబడుచున్నవానిని గొప్పవాడని అనుకోకుము. వాడు నిజముగా వ్యర్థుడైన దానుడని అనుకొనుము. “మీకు ఆజ్ఞాపింపబడిన వన్నియు చేసినతిరువాత మేము నిష్ప్రయోజకులమైన దానులము” అని చెప్పుకొనుడు. అని సత్యస్వరూపుడైన ఆయనచెప్పుచున్నాడు. అప్పుడు అతడు నిజముగా మనస్సునందు దీనుడై

ప్రవక్తతో “నేను ఏకాకిని నిరాధారుడను” అని చెప్పుకొనును. అయినను వానికంటే భాగ్యవంతుడెవడును లేడు. అంత బలమైనవాడును మరియొకడులేడు. అంత స్వేచ్ఛగలవాడును లేడు. ఏలననగా అతడు తన్ను తాను విడిచిపెట్ట గలుగుచున్నాడు. అన్నిటినివిడిచి పెట్టఁలుగుచున్నాడు. మిక్కిలి తక్కువ చోటను తన్ను తాను ఉంచుకొనుచున్నాడు.

పం ద్రం డ వ ప్ర క రణ ము .

పావనమైన సిలువ యొక్క రాజమూర్తము.

‘ఎవడైనను నావెంబడి రాగోరిన యెడల తన్ను తాను ఉపేక్షించుకొని తనసిలువనెత్తుకొని నన్ను వెంబడింప వలెను’ అని ఏసుచెప్పిన సంగతి చాలా మందికి కఠినముగా నుండవచ్చును. “శపింపబడిన వారలారా నన్ను విడిచి నిత్యాగ్నిలోకి పోవుడి” అనుమాట వినిపించినప్పుడు అదిమీకు మరింత కఠినముగా నుండవచ్చును. సిలువయొక్క మాటను విన్న వారును దానిని వెంబడించిన వారును నిత్యాగ్నియొక్క దుర్వార్తను వినుటకు భయపడరు. ప్రభువు తీర్పుచెప్పవచ్చి నపుడు ఈ సిలువయొక్క గుర్తు పరలోకములో నుండును. తాము బ్రతికియున్న కాలమున సిలువ వేయబడిన స్వరూపమును అనుసరింప నేర్చిన సిలువయొక్క సేవకులుండరు గొప్పనమ్మకముతో తీర్పుతీర్చిడి క్రీస్తును సమీపింతురు. సిలువ దేవుని రాజ్యమునకు నిన్ను కొనిపోవుచున్నప్పుడు నీవు దానిని భరిం

చుటకు నీవేల భయపడెదవు ? రక్షకత్వము సిలువలోనున్నది. జీవము సిలువలో నున్నది. శత్రువుల నుండి రక్షించుకొనుట సిలువలో నున్నది. పరలోక మాధుర్యముయొక్క పరిపూర్ణత్వము సిలువలో నున్నది. మనస్సుయొక్క బలము సిలువలో నున్నది. ఆత్మయొక్క ఆనందము సిలువలోనున్నది. యోగ్యతయొక్క హెచ్చు సిలువలో నున్నది. పావనత్వము యొక్క సంపూర్ణత్వము సిలువలో నున్నది. సిలువతోతప్ప ఆత్మీయత యము బొందదగిన మార్గము మరియొక దానియందు లేదు. శాశ్వత జీవితముయొక్క ఆశ కూడ మరియొక దాని యందు లేదు. కనుక సిలువను పుచ్చుకొని ఏనును వెంబడిపుము.

అప్పుడు నీవు శాశ్వత జీవితముతో ప్రవేశించుచువు. ఆయన సిలువనుధరించి నీకంటె ముందువెళ్ళెను. ఆయన నీ నిమిత్తము సిలువమీద చనిపోయెను. నీవుకూడా సిలువను ధరించి సిలువమీద చనిపోవుటకు సిద్ధముగా నుండుము. ఏల ననగా నీవుఆయనతో చనిపోయినయెడల ఆయనతోనీవు జీవించువు. శ్రమలతో ఆయనకు అనుచుండవై యున్న యెడల ఆనందములోకూడా నీ వాయనకనుచుండవై యుండువు.

ప్రతిసంగతి సిలువయందున్నది. ప్రతిసంగతి సిలువపై మరణముమీద ఆధారపడుచున్నది. జీవముపొందుటకు అంత కన్న వేరు మార్గమేదియు లేదు. మనస్సులోపల నిజమైన శాంతి గలుగుటకు పావనమైన సిలువయొక్క రాజమార్గము కంటెను నిత్యము తన్ను తాను హింసించు కొనుటకంటెను వేరుమార్గ మేదియులేదు. నీవు ఎక్కడికి వెళ్ళకోరుమనూ అ

క్కడికి వెళ్ళుము. నీవు దేనిని చేయవలయునో పదలుచుకొంటివో దానిని చేయవలయును. పాపనమైన సిలువ మార్గమునకంటె హెచ్చైన మార్గమును నీవు వైనకనిపెట్టలేవు. క్రిందనీవంతకన్న ఎక్కువ సురక్షితమైన మార్గమును కనిపెట్టలేవు. నీ ఆనందమునుబట్టియు నీ ఇష్టమునుబట్టియు అన్ని సంగతులను వర్పరిచి నియమించుకొనుము. నీ కిష్టమున్నను లేకున్నను నీవు కొంత బాధను ఎల్లప్పుడు అనుభవింప వలసియుండును. నీకు శరీరములో బాధ కలిగినను మనస్సులో బాధకలిగినను నీ యాత్మకలత చెందవలసియుండును.

కొన్ని సమయములయందు నీవు దేవునివలనవిడిచిపెట్టబడుదువు. కొన్ని సమయములయందు నీ పొరుగువానివలన పరీక్షింపబడుదువు. ఎక్కువ బాధకరమైనదేదీ? నిన్ను నీవు తరుచు పరీక్షించుకొనుటయే. దేవుని ఇష్టప్రకారము నీవెంతకాలము బాధపడవలెనో అంతకాలము బాధపడుటలేదు ఏపరిహారము వలనను ఏ ఉపశాంతివలనను నిన్ను నీవు కాపాడుకొనలేవు. ఉపశాంతి లేకయే నీ బాధల భరింప నేర్చి యుండవలెనని దేవుని అభిప్రాయము. నిన్ను నీవు పూర్తిగా దేవునికి వశపరచి పరీక్షల మూలమున అత్యధికముగా దీనుడవై యుండవలెనని ఆయన ఉద్దేశించెను. తనకు తటస్థమైన దానిని అనుభవించుచున్న వానివలె ఏమనుష్యుడు క్రీస్తు యొక్క భావములను ఇష్టముతో మనస్సున లాకియుండడు. కనుక సిలువ ఎల్లప్పుడు సిద్ధముగా నున్నది. ప్రతిచోటను అది నీకొరకు నిరీక్షించుచున్నది. నీవు ఎక్కడికి పరుగెత్తినను నీవు

దానిని తప్పించుకొనలేవు. ఏలయవగా నీవెక్కడకు వెళ్లినను నిన్ను నీవునీతో తీసుకొనివెళ్లుచుందువు. నీపైన చూడుము. నీ కిందచూడుము. నీ లోపల చూడుము. నీవెలపల చూడుము. ప్రతిచోటను నీకు సిలువ గనుపించుచుండును. శాశ్వతమైన జయమును నీవు పొందకొరిన యెడలను నీవు నీ ఆంతర్య విశ్రాంతిని కాపాడుకో కొరినయెడలను ప్రతిచోటను నీవు యోరిమి గలిగియుండుట మిగుల అవసరమైయున్నది. నీవు ఇష్టముతో సిలువను భరించితివేని నీవు కోరిన గమ్యస్థానము నకు అది నిన్ను తీసుకుపోవును. అక్కడ ఇక ఏ బాధలు ఉండవు. ఈ బాధలును కష్టములును ఇక్కడనే కాని అక్కడ యేమీ యుండవు. నీవు ఇష్టములేకనే దానిని భరించిన యెడల, నీవు దానిని మరింత భారముగా చేసికొని దాని బరువును నీవు మరింత అతిశయ పరుచుచువు. అయినను నీవు దానిని భరింపక తప్పుదు. నీవు ఒక సిలువను త్రోసివేసిన యెడల మరియొక సిలువ నీకు సిద్ధముగా నుండును. అది మరింత ఎక్కువ బరువైనదిగా నుండవచ్చును. మర్త్యుడైన వాడు ఎవడును తప్పించుకొనలేని దానిని నీవు తప్పించుకో గలవని తలచెదవా? ఈ ప్రపంచములో ఏమహాత్ముడు కష్టములు, పరీక్షలులేకుండా ఉండెను? మన ప్రభువైన ఏసు క్రీస్తు ఆయన బ్రతికియున్నంతకాలము ఒక గడియ యైనా మనస్సునందు బాధలేకుండా ఉండెనా? క్రీస్తు శ్రమ పడి మరణమునుండి లేచి మహిమలో ప్రవేశించుట అగత్యము కాదా. ఈ రాజమార్గము కంటే మరియొక మార్గమును

పొందదలచెదవా? సిలువయొక్క రాజమార్గమే రాజమార్గము.

క్రీస్తుయొక్క జీవితమంతయు బాధలతోను మతము కొరకు మరణించుటతోను నిండియున్నది. నీవు విశ్రమించుటకును ఆనందించుటకును కోరుచుంటివా? బాధల భరించుట కంటే నీవు మరియొకదానిని కోరినయెడల నీవు మోసపోయిన వాడవగుదువు. ఏలయనగా నరుని జీవితము అనేక చెడుగులతో నిండి అన్నివైపుల బాధలతో ఆవరింప బడియున్నది. మనుష్యుని ఆత్మ జీవములో అభివృద్ధి చెందినకొలదిని ఆతడు మరింత ఎక్కువ బాధలను అనుభవింపవలసి యుండును. ఎందుచేతననగా ఏకాకియై యుండుటవలన తనకు గలుగుచున్న బాధ దేవునిమీద ప్రేమతో మరింత అతిశయించుచుండును. అయినను మనుష్యుడు అనేక విధములైన బాధల మధ్యనున్నప్పుడు కొంత యుపశాంతి లేకుండా ఉండుటలేదు. ఈ బాధలను భరించుటవలన తానుపొందపోవుచున్న గొప్ప ఫలము వానికి తలపునకువచ్చి కొంతఉపశాంతిని గలిగించుచుండును. దానిని ఇష్టముతో భరించునప్పుడు పరీక్షలయొక్క భారము దేవుని యుపశాంతి యొక్క సమ్మిక్తంగా మారును. ఈ బాధలవలన శరీర పటుత్వము ఎంతవరకు తగ్గుచుండునో అంతవరకూ అంత రంగపు ఉపశాంతి వలన హృదయము బలపడుచుండును. క్రీస్తుయొక్క సిలువను అనుసరింపవలెనన్న కోరికతో పరీక్షలను బాధలను కలిగియుండవలెనన్న ఆత్మరముచేత దుఃఖము, బాధలులేకుండవలెనని తలచనంత దృఢమైన బలమును గలిగి యుండును. దేవుని నిమిత్తము మిక్కిలి కఠినము లైనట్టి

10449

